

25 Dmisi bim
32 av.

W

11 (10)

25,00000

மக்கள் தலைவர்

தொகுத்தவர்:

(குரும்பசிட்டி) இரா. கணகரத்தினம்

சுதந்திரன் அச்சகம், 194 ஏ, தட்டாதெரு, கொழும்பு-12.

முதற் பதிப்பு: டிசம்பர் 1959.

விலை: ரூ. 1-00

இத் தொகுப்பு நூலினை

அச்சேற்றுவித்து வெளியிட எனக்கு,
எண்ணமும், ஏழுச்சியும், ஊக்கமும்
உதவியுமளித்த

திரு. S. M. ஜவபர்	கண்டி.
„ M. A. சுல்தான்	„
„ R. P. துரைசாமி (பிள்ளை)	„
„ S. திருப்பதி	„
„ K. முருகேக	„
„ C. இலங்கையர்	„
„ K. இராமநாதன்	„
„ R. குணரத்தினம் தவவாக்கொல்லை	
„ “தமிழ்ச் செல்வன்”	கொழுப்பு
„ “சழவேந்தன்”	„
„ K. A. செல்வரத்தினம் (“தியாகு”)	
	குரும்பசிட்டி.

மற்றும்
விளம்பரங்கள் பல தந்து என்னை
ஊக்குவித்த வணிகப் பெருமக்கள்
அனைவருக்கும் என் உளங்கணிந்த
நன்றி !

இரா. கனகரத்தினம்

கண்டி,

1, டிசம்பர் 1959.

என வாழவுக்கு வழிகாட்டிகளாய்
அமைந்துள்ள பெரியோர்களான

V. “கும்”, K. தியாகராசா, T. கதிரேசு

வட்டுக்கோட்டைப் பிரதிநிதி

A. அமிர்தலிங்கம்

டாக்டர் E. M. V. நாகநாதன்

அனைவருக்கும்

இந்நாலைக் காணிக்கையாக்குகிறேன்.

தேறல் சேர்க்கும் தேனீ

இலங்கை வாழ இருபத்தைந்து இலட்சம் தமிழ் பேசும் பெருங்குடி மக்களும் இதய பூர்வமாக மதிப்பும் மரியாதை யும் செலுத்தும் ஒரு மாபெரும் தலைவராக—அழுத்தமிழகத் தின் இழந்த சுதந்திரத்தை மீட்கக் கூட்டாச்சி கோரி நிற்கும் இணையற்ற அரசியல் தீர்க்கதறிசியாக — இன்று விளங்குகிறார் எந்தை, தமிழரசுத் தந்தை, திரு. எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம் அவர்கள்.

அவரைப்பற்றி பிறர் கூறிய அரிய கருத்துக்களையும், அவரே அவ்வப்போது வெளியிட்ட ஆழந்த கருத்துக்களையும், தேறல் சேர்க்கும் தேனீயென மலருக்கு மலர் தாவி, தேடித் திரட்டித் தொகுத்து ஒரு அருமையான நூலாகத் தருகின்றார் திரு. இரா. கனகரத்தினம் அவர்கள்.

‘என் அன்புத் தாயோ காசனோயால் அவஸ்தைப்படுகின் ரூப். ஆனால் என் தாயையும் என்னையும் இந்த உலகுக்குத் தந் திட்ட என் ஈழத் தமிழன்னையோ இரத்தக்கண்ணீர் பெருக்கு கின்றான் —, என்று தொடங்கி ஈழத்தமிழ் அன்னைக்குச் செய்யும் ஒரு திருப்பணியாக இந்நூலினை வெளியிடுவதாகத் திரு. கனகரத்தினம் கூறும்போது அவருடைய உள்ளத்திலே கனலும் தேசபக்தியின் கணக்கைப்பை நாம் ஒரு கணம் உணர முடிகிறது.

ஏடுகளை வெளியிடும் ஆசிரியர்கள் இருவகையினர் உளர் நூலினைத் தாமாகவே எழுதுபவர்கள் நூலாசிரியர். பிறர் எழுதியவற்றை — பேசியவற்றைத்திரட்டி வெளியிடுபவர்கள் தொகுப்பாசிரியர். இரு துறையிலும் கைதேர்ந்தவராக விளங்குவார் திரு. கனகரத்தினம் எதிர்காலத்தில் என்று தெரிகிறது.

இந்தாலில் அவர் திட்டியுள்ள கூங்கஞ்சன் என்ற பதிப்புரையைப் படிக்கும்போது நாட்டுக்கு வேண்டிய நல்லினார்களின் இதயத்துடிப்பை அங்கு நாம் வழிக்கி ரேரும். நாம் ஒரு தொழுப்பாசிரியர் மட்டுமல்லர், உயிரூட்டும் தமிழ் நடையில் எழுதக்கூடிய நல்ல எழுத்தாளர் என்பதையும் திரு. கனகரத்தினம் ஸ்தாபிக்கின்றார்.

அறிஞர்கள், பெரியார்கள், ஆத்மீகவாதிகள் ஆகியோரின் திருவாய் சிந்தும் அரிய மனிவாசகங்களையெல்லாம் அன்றே காற்றேடு காற்றூய்க் கலக்கவிட்டு மறந்தொழியும் சபாவும் வாய்ந்த நமது நாட்டில், மிகச் சிரமப்பட்டு ஒரு பெரியாரின் சில கருத்துக்களையேனும் திரட்டி நிரந்தரமாக நிலைக்கும் வண்ணம் ஒரு நூல் வடிவில் வெளியிடுவது புதிய முயற்சி யாகும். திரு. கனகரத்தினத்தின் இந்த சீரிய முயற்சியை இலங்கைவாழ் தமிழ்பேசும் மக்கள் போற்றிப் பாராட்டி ஆதரவளித்து மேலும் மேலும் அவர் இத்துறையில் ஈடுபட ஊக்கமும் ஆக்கமும் அளிப்பார்களாக.

எஸ். டி. விவநாயகம்,
ஆசிரியர்: சுதந்திரன்.

சுதந்திரன் காரியாலயம்.

கொழும்பு 12

4-1-1960.

வானேர் தூவும் தேன்மலரோ!

—○—○—

“அமைதியான அகிம்சைப் போராட்டத்தின் மூலம் இலங்கைத் தமிழர்கள் நிச்சயம் வெற்றியடை வார்கள். தமிழர் பெரு வாரியாக வாழும் பிரதே சத்துக்கு தமிழை ஆட்சி மொழியாகக் கொண்ட சயாட்சி அளிக்கவேண்டும். இலங்கைத் தமிழர்கள் கேட்பது தனி ராஜ்யமல்ல, பிரதேச சுயாட்சி யையே அவர்கள் கோருகிறார்கள். எனவே சமஷ்டி அரசு முறையின் கீழ் இலங்கைத் தமிழ்ப் பிரதேசங்களுக்கு சுய ஆட்சி உரிமை வழங்கப்பட வேண்டும்.”

இராஜ்கோபாலாச்சாரியார்

[சென்னை இலட்சமிபுர
இளைஞர் சங்கத்தில் தலைமையுரை
21, செப்டெம்பர் 1958.]

பதில் வேண்டும்!

[கவிஞர் கண்ணதாசன்]

“அழத்துத் தமிழர்க்கோர் சொந்த ஆட்சி
இல்லாத தாலே தான் தொல்லை கண்மர்!
வாழத்தான் பொறுப்பாட்சி அவர்கள் கேட்டார்-
வகை செய்தல் முறையாகும், இந்த ஒன்றே
அழத்துத் தொல்லைகளைத் தீர்த்துவைக்கும்!”
எனக் சொன்னார் ஆச்சாரியார் இதைக்கண(6)
“ஆயத்” தென்றற்றுகிறுர் இலங்கைநாட்டில்
அநியாயக் கொடி போட்டே ஆனும்பண்டா!

பன்னாறு காலத்தின் முன்னே சென்றார்!
பருக்கைக் கல்தனைவெட்டி நாடுகள்டார்!
முன்னேரின் வரலாற்றை சமநாட்டின்
முறையாக்கி வாழ்வுக்கும் வழி வகுத்தார்!
அந்நாட்டின் மொழி அன்று கல்புச்சோறு!
அரிதாகும் பண்பாடு இவற்றை ஆய்ந்தார்!
தென்னுட்டின் சேரே போல் இலங்கைநாடும்
சீராக உழைத்தார்களன் தமிழர்மக்கள்!

ஒன்றே சொல்! அந்நாளில் சிங்களத்தார்
உல்லாச வளங்காணத்தமிழர் செய்தார்
இன்றங்கே தமிழர் தம் உரிமையோடும்
இயல்பான கற்புக்குப் பங்கம் நேரல்
நன்றாமோ? பொறுப் பாட்சி இல்லையென்றால்
நாய்வாழ்வே தமிழ் வாழ்வாழ்முடிந்துபோகும்!
கொன்றுலும் கலங்காதீர்! தமிழரே நம்
குடிக்கங்கே நிலமுண்டு! மொழியும் உண்டு!

வடபாதி அழத்தில் தமிழ் ராட்சி
வடிவான தமிழாலே அரசின் ஆக்கம்!
தடைமீறி மடைபோலத் தமிழர் வெள்ளாம்
தன்னுடாம் அழத்தைப் பொன்னுடாக்கும்!
விடைவேண்டும் ஆச்சாரியார் கொடுத்த
வினாவுக்கு! ஆம்! எங்கள் தமிழர் வாழ்க்கை
கெடவென்று பணிப்போரே! செவிதிறப்பீர்
கேட்பீர்! தாய்த்தமிழ் மக்கள் அருகே உள்ளோம்!

உங்களுடன்....!!

“என்றும் இறவாத ஓர் அன்னை உனக்கு இருக்கிறன். ஆனால் அதுதான் உன் தாய்நாடு”

“மஸர் இன்றே நாளையோ வாடவேண்டியதுதான். ஆனால் வாடும் வரைக்கும் மணம் விசினால்தான் மலின் வாழ்வு வெற்றி பெற்றதாகும். மனித வாழ்வும் அது போன்றதே!”

“மனிதன் உணவினால் மாத்திரம் உயிர் வாழ்வதில்லை. ஆனால் உணவில்லாமல் அவன் வாழ்முடியாது என்பதும் உண்மை!”

மராட்டிய எழுத்து வகு மன்னன் காண்டேகரின் “கிரெனாஞ்சு சவதம்” என்ற நூலைப் படித்தபோது என் மனதை விட்டகலாத இந்தப் பொன் மொழிகள் என்னைச் சிந்தனை செய்ய வைத்தன. என்னைப் புது மனிதனுக்கியது.

வினையில் காணப்படும் கம்பிகள் வெறுமனே கம்பிகள் தாம். ஆனால் விரலின் அசைவு பட்டதும் அங்கே எழும் வீணை கானமோ உயிரரயே கொள்ளுகொண்டு விடுகிறது. உணர்ச்சி யைத் துண்டுகிறது! உலகத்தினையே எல்லையற்றதோர் மோன வெளிக்கு இட்டுச் செல்கிறது. பருவத்தின் ஸ்பரிசம் பட்டுத்

தளிர்த்துக்குலுங்கி, இளமை என்னும் இன்பத்தேனை அன்ளிச் சொரியும் மங்கை ஒருத்தி ஆடவன் ஒருவளைக் காணும்போது தான் பருவம் எழுப்பும் விசித்திரக் கேள்விக்கு அங்கே முதன் முதலாகப் பதிலைக் காண்கிறோன். அதுபோலவேதான் சிந்தனைக் கும், மனிதனுக்கும், சிறந்ததோர் நூலுக்கும் உள்ள தொடர்பு போலும்! காண்டேகரின் அப்பொன் மொழிகள் என் வாழ்வும் இலட்சியமும் என்ன? வாழ்வது எதற்காக? என்று என்னைச் சதா கேள்வி மேல் கேள்வி போட்டுக் குடைந்துகொண்டிருந்தன. நான் பிறந்து, தவழ்ந்து, கொஞ்சி, மகிழ்ந்து, விளையாடிய என் தாய் நாடாம் ஈழத்தமிழகத்தை நோக்கினேன்.

என் அன்புத்தாயோ, காச நோயால் அவஸ்தைப்படுகிறோன். ஆனால் என் தாயையும் என்னையும் இந்த உலகுக்குத் தந் திட்ட என் ஈழத்தமிழன்னையோ இருத்தக் கண்ணீர் பெருக்குகிறோன். இருவருக்கும் என்னால் முடிந்ததைச் செய்யத் தீர்மானித்தேன். சிந்தனை செயல்பட்டது. செயல் ஊக்கத்தினை அளித்தது. அது உங்கள் கைகளில் தவழும் இந்த அழிய தொகுப்பு நூலினைத் தந்தது!

வீரர்களை, தியாகிகளை, அறிஞர்களைக் கெளரவிக்காத, போற்றுத, ஓர் இனம் அது எத்தனைவகையில் சீர்பெற்றிருந்தாலும், ஒரு நாகரீகமடைந்த இனமாய் உலக அரங்கில் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. இந்த நாற்றுண்டின் இனையற்ற அரசியல் அறிஞராய், சமுதாயப் புரட்சியாளராய், விடுதலை வீரராய், தீர்க்கதரிசியாய், — தம் தியாகத்தினால், மாற்றாரும் போற்றும் நேர்மைப் பண்பினால், குன்றுத வீரத்தினால், தம் மக்களின் சுக வாழ்வின்பால் கொண்ட தனியாத தாகத்தினால் — இன்று குன்றுபோல் நியிர்ந்து — கொள்கையின் சிரமாய், இலங்கை வாழ் 25 இலட்சம் தமிழ் இதயங்களின் ஒளிவிடும் ஒரே ஒரு இலட்சியத் திருவிளக்காய் வாழ்ந்து வரும் எமது தலைவர் திரு. எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம் அவர்களை நாடு நன்கு அறியும். அவர் காட்டும் விடுதலைப் பாடையைப் பின்பற்றுவோர் தொகை இன்று அலை அலையாகப் பெருகிக் கொண்டே போகி றது. அவரின் இலட்சிய முழக்கம் இன்று நாட்டின் முலை முடுக் கெல்லாம் பரவி. தமிழ் மக்கள் மத்தியில் ஓர் புது உற்சாகத்தை — அரசியல் விழிப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது. தனியரசு தேவையென்பது இன்று ஓர் கட்சியின் முழக்கமாக இல்லை! அது ஓர் இனத்தின் இருதய கீதமாகிவிட்டது! இலங்கைத் தமிழரசுக்கட்சியை நிறுவி, கண்ணீராலும், செந்நீராலும், அது ஜைக் கட்டி வளர்த்து, இன்று அதை யோர் தீர்கள் உலாவி

ஒம் வீரப் பாசறையாக, திறமை மிகு விடுதலைக் கோட்டமாக மாற்றியவர் அவர். அவரின் புகழ் பாடும் நூலாக, அவரது சொற்பொழிவுகள் சேர்ந்த ஓர் முத்தாரமாக ஒரு நூல் முகிழ்த்திடவேண்டும் என்ற தணியாத ஆசை எனக்கு!

அரசியல் சொற்பொழிவுகளை, தலைவர்கள் வாழ்க்கை வரலாறுகளைத் திரட்டுவதென்பது இலங்கையில் ஓர் இலகுவான விஷயமல்ல. தன் இதழ்கள் தலைவர்களின் மேடைப்பேச்சுகளை முற்றுகப் பிரசரிப்பதில்லை. அப்பேச்சுக்களுக்கு முக்கியத்துவம் தருவதுயில்லை. இதனால் அறிஞர்கள் கருத்துகள் பலவும் அன்று காற்றே காற்றுய் கலந்து மறைந்துபோய் விட்டன. இன்னும் ஓரளவுக்கு நிலை இதுவே! எனினும் மிகுந்த சிரமத்துக்கு மத்தி யில், தமிழ், ஆங்கிலத் தினசரி, வார ஏடுகள் பலவற்றையும் புரட்சித் தமிழரசுத் தந்தை திரு. எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம் அவர்கள் பற்றி இதுவரை வெளியான கட்டுரைகளையும், வரலாறுகளையும், அவரின் சொற்பொழிவுகள் அளித்தையும் தொகுத்தேன். அவரின் இலட்சியக் கணவுகளையும் நோக்கங்களையும் அறிந்தோர் அதனை நினைவு கூரவும், மாற்றுக் கருத்துக் கொண்டோர் அவரின் கொள்கைகளைப் புரிந்து மனம் மாறிடவும் இந்நால் வழிவகுக்குமென நம்புகிறேன். இந்த நூலை வெளியிடுவதன் மூலம் என் பிறந்த தாய் நாட்டுக்கு, எம் தமிழ் மக்களுக்கு ஓர் உயரிய பணியைச் செய்து முடித்து விட்டேன் என்ற திருப்புதி எனக்கு!

திரு. எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம் அவர்கள் “அரசியல் அறிஞர்” தீர்க்க தரிசி “தமிழர் விடுதலை இயக்கத்தின் முது பெருந் தந்தை” என்று மக்களால் போற்றப்பட்டாலும், அவர் அரசியல் துறையில் இதுவரை சாதித்தது எவ்வளவு பெரிதோ, அவ்வளவு சமுதாயத் துறையிலும் மக்கத்தான்தோர் புரட்சியை ஏற்படுத்தி இருக்கிறார் என்பது என் கருத்து! வடக்கும், கிழக்கும், மலைநாடும் என்றுமே ஒன்றாக இனைய முடியாது என்ற நிலையை மாற்றி “நாமெல்லாம் ஓர் குடும்பம்” “ஓர் இன மக்கள்” என்ற நிலையை ஏற்படுத்திய பெருமை திரு. எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகத்தையும் அவரது விடுதலை இயக்கமாம் இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியையுமே சாரும். 28-ந் திகதி நவம்பர் 1947-ல் இலங்கை டெயிலி நியூவில் பேராசிரியர் F. H. V. குலசேகரம் அவர்கள் “தமிழரும் அரசியலும்” என்ற தலைப்பில் எழுதிய ஓர் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை, அன்றையத் தமிழரின் நிலையையும் இன்று பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பின் நம் சமுத்தமிழர் மத்தியில் ஏற்பட்டுள்ள அரசியல், சமுதாய மறு

மலர்ச்சியையும் சிறந்த முறையில் எடுத்துக்காட்டுகிறது! அத்துடன் தந்தை செல்வநாயகம் அவர்களின் அரசியல் தீர்க்க திருஷ்டயையும் நமக்கு நல்ல முறையில் விளக்குகிறது! அக்கட்டுரையின் ஒரு பகுதி இதோ!

(“.....The Member for Kankesanthurai, who is widely respected for his character integrity, and honesty of purpose, is reported to have prescribed an autonomous Tamil State in the North federated to Ceylon (or India?) as the remedy for all our political ills! If the report is correct, the proposal could only be attributed to lack of political experience. The Member is known to speak and act on conviction. One must, therefore, respect his views, but even honest men make mistakes.....”).

“.....The Tamils in the North must realise that at any future election, they cannot hope to send in more than 10 Members to Parliament. Batticaloa will NEVER join the North. The Muslim areas of Mannar and Trincomalie are against them.....”)

“.....நேர்மைக்கும், உறுதிக்கும் குணத்திற்கும் சிறப்புப் பெற்ற காங்கேசன்துறைப் பிரதிநிதி, வடபகுதிக்கு சுய நிர்ணயத்தோடு கூடிய சமஸ்தி அரசொன்றை இவங்கையுடனேயோ? (இந்தியாவுடனேயோ?) இல்லைக்கக் கூடிய முறையில் உருவகப் படுத்துவதே எல்லா அரசியல் சிக்கல்களுக்கும் பரிகாரமனிக்குமென்று குறிப்பிட்டுள்ளதாகத் தெரிகிறது. இக்கூற்று உண்மையாக இருக்குமானால், அரசியல் அநுபவமில்லாத காரணத்தால்தான் அவர் அவ்வாறு கூறியிருக்க வேண்டுமென்று நினைக்கவேண்டியிருக்கின்றது. தமது உள்ளக் கருத்தை உள்ளது உள்ளபடி துணிவோடு கூறும் தகுதி அவர்க்குண்டு. ஆதலால் அவரது கருத்துக்களை கௌரவிக்கவேண்டும். ஆனால் நேர்மையான மனிதர்களும் தவறு செய்வதுண்டு.....”

“.....வடக்கே உள்ள தமிழர்கள், எதிர் காலத்தில் நடைபெறும் எந்தத் தேர்தல்களிலும் ஜனப்பிரதிநிதிகள் சபைக்கு பத்து அங்கத்தவர்களுக்கு அதிகமாக எக்காலத்திலும் அனுப்பமுடியாதென்பதை உணரவேண்டும். மட்டக்களப்பு வடபகுதி யோடு எக்காலத்திலும் இனையாது; மன்னார், திருகோணமலை வட்டாரங்களிலுள்ள முஸ்லீம் பகுதிகள் வடபகுதி மக்களுக்கு விரோதமாகவே இருந்து வருகிறது.....”

ஸழத்தமிழகத்து ஒரு பிடி மண்ணைக்கூட அள்ளிப் பாருங்கள்! அங்கே நம் தலைவர் செல்வாளின் புகழ் மணக்கும்! அவர் பாதம் தன்மீது படும்போது யாழ் மங்கை தன் இரு கரங்களாலும் மலர் மாரி பொழிந்து அவருக்குப் பாத அஞ்சலி செய்கிறோன்! அவருக்குக் கூட இன்று ஓர் பெருமை! கர்வம்!!

முன்னாள் தலைவர்கள் அவருக்குப் பெருமை தந்தார்களாயினும் அவள் சகோதரியான கீழ்மாகாணத்தாளையோ முது பெரும் செல்வியாம் மலைநாட்டாளையோ ஓன்றுக் இணைத்திட அவர்களால் முடியவில்லை, குடும்ப பாசத்தை வளர்த்திட இயலவில்லை. அந்த மா பெரும் பணியை அமைதியான வழியில் செய்துகொண்டிருக்கும் இந்த யுகத்தின் இணையில்லாததோர் சமுதாயச் சிற்பி என அவள் மலர்மாரி பொழிந்து அவரை அஞ்சலி செய்கிறோன்.

நல்வதோர் மாடி வீட்டிற்கு உறுதியான அத்திவாரமிடப் பட்டுவிட்டது! கவையானதோர் தொடர் நாவலில் அத்தியாயங்கள் பல உருவாகிவிட்டன. அவரின் பணி மூலம் ஸழத்தமிழ் நிலம் பண்படுத்தப்பட்டு விட்டது! வடக்கும், கிழக்கும் கை கோர்த்துவிட்டன! மலைநாடு செலி கொடுக்கிறது! இனி இந்தப் பண்பட்ட விளைநிலத்தில் போராட்டம் என்ற நீர் பாயட்டும். தியாகம், விதை நெல்லாகப் பயன்படட்டும்! மலையைப் பிளக்கும் காரியத்தில் இறங்கிய பின் மலர் தலைமீது வந்து விழும் என்று எதிர்பார்த்திட முடியுமா? இனப் போராட்டங்களில் புகுந்தவர் பட்ட அல்லகள் எல்லாம் இன்று பல்கலைக்கழகப் பாடப் புத்தகங்களாகிவிட்டன! மாற்றூர் போராட்ட வரலாறு கலைப் படித்தது போதும்! இனி அதுபோல் நாமும் விடுதலை இயக்கங்களை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் மாற்றாரும் நம் வரலாறு நைப் படித்திடவகை செய்வோம்.

“நாம் அடிமையாக இருக்கும்வரை நம்மால் இங்கிலாந்திற்கு அனர்த்தம்தான். அது தன் மூட வழியில் நம் மைத் திருப்தி செய்ய முயன்றுகொண்டிருக்கிறது! அது என் நம்மைத் திருப்திசெய்யவேண்டும்? நாம் ஓயாது தொந்தரவு செய்வதனால்தானே! அதனால் அது அமைதியாக இருக்க முடியவில்லை. ஏதாவது கொடுத்து எம்மைத் திருப்தி செய்யவேண்டியிருக்கிறது! நம்முடைய போராட்டத்தில் நமக்கு வெற்றியெயனில் இங்கிலாந்தே நம்மைவிட அதிக நன்மையடையும். எப்படியெனில் நம்மைப்பற்றிய கவலை அதற்கு ஒழிந்துபோகும்! பழிக்குப் பழி வர்க்குவது

கொடுக்கோலனுக்கும் மூர்க்கத்தனமான அடிமைக்குமே தொழில். தாராள மனப்பான்மையே மாலீரனுக்குப் பெருமை! அந்த அற வீரன் எதிரியின் வாழ்வை அழிக்கா மல் அவன் செயல்களை தவறான கோட்பாடுகளையே தாக்கித் தகர்த்தெறிவான். அவன் தன்னுடைய விடுதலைக்கு மட்டுமின்றி, எதிரியின் விடுதலைக்காகவும் நல்ல நிலைமைக்குத் திரும்பவும் போராடுகிறான். நேற்றும், இன்றும், பகை வனுக உள்ளவன் நாளை — மறுதினம் உண்மைத் தோழனுகிலிடுவான் என்பதை அவன் ஒரு பொழுதும் மறப்பதில்லை.....”

இப்படி அன்று முழங்கினான் அயர்லாந்தின் விடுதலை வீரன் டெரென்ஸ் மாக்ஸ்விளி, மாக்ஸ்வினியின் அத்தனைகருத்துக்களை யும் கொண்டு “வாழு! வாழவிடு!!” என்ற தத்துவத்தின் அடிப்படையில் இயங்குகிறது, தலைவர் செல்வாவின் தலைமையில் இயங்கும் தமிழர் விடுதலை இயக்கமாம் சமஷ்டிக்கட்சி! விடுதலை வேட்கையை மக்கள் மனதில் வளர்க்கும்போது எப்படி யேனும் விடுதலை பெற்றே தீரவேண்டும் என்ற முறை கெட்ட செயலை எப்படி மாக்ஸ்வினி வெறுத்தாரோ அதே வழியையே தலைவர் செல்வநாயகமும் அன்று தொட்டுக் கூறிவருகிறார். இத்தகைய சிறப்புகள் பல கொண்ட ஓர் மாபெருந் தலைவர் வாழ்கின்ற அதே காலத்தில் நாழும் வாழ்ந்து வருகிறோம் என்பதில் எல்லையற்ற மகிழ்ச்சி நம் எல்லோருக்கும்! அவர் காட்டும் பாதையில் தமிழினம் தயங்காது முன்னேறித் தன் விடுதலையை நிச்சயம் பெற்றே திரும்! அந்தப் பெரும் பயணத்தின் வழியையும், சிறப்பையும் விளக்கிடும் ஓர் “படிக்கல்லாக” இந்த நூல் பயன்படுமானால் அதுவே என் உழைப்பின் பலன் என உவகை கொள்வேன்!

“நீ உன் கடமையைச் செய்! உலகம் கட்டாயம் தன் கடமையைச் செய்தேதிரும்.” என்கிறார் அப்துற் றஹீம்! என் கடமையைச் செய்துவிட்டேன்! இந்தாலே உவந்து ஏற்றுக்கொள் வதன் மூலம் ஈழத்தமிழகம் தன் கடமையைக் கட்டாயம் செய்யுமென்று என்னுகிறேன்.

இந்தத் தொகுப்பு நூல் நல்ல முறையில் வெளிவரக் காரணமாயிருந்த சகலருக்கும் எனது நன்றி!

வணக்கம்.

கண்டி.

1, டிசம்பர் 1959.

இரா. கணகரத்தினம்,

க த ம் ப ம்

சிங்கத்தமிழ் மகன்

[கவிஞர் கண்ணதாசன்]

தாய்த்திரு நாட்டிலி ருந்துபி மைப்பவர்
தன்னை மறந்தாலும் — செல்
சேய்த்திரு நாட்டிலிருப்பவர் தந்தமிழ்ச்
செல்வம் மறப்பாரோ?
“காய்த்ததும், சோலை களிந்ததும் எந்தமிழ்க்
காலைய ராலன்றே?” — என
ஆர்த்து முழங்கிய சிங்கத் தமிழ்மகன்
அருமணி நாயகமே!

“வாழப் பிறந்தவர், வாழ்வை வளர்த்தவர்
மான மிகுந்தவரே — உயர்
சமுத் தமிழ்க் குடி ஆனவர் என்பதை
சமும் மறந்திடுமோ?
சோழர்கள், பாண்டியர், சேரரின் நாட்களில்
தூய மனத்துடனே — வன
வேழமெ னப்புகுந் திழநிலத்துனை
வென்ற தமிழ்க்குலமே!

சேர்ந்து செயல்படவாரும்” என்றே மொழி
செப் பிய நாயகமே — கை
தேர்ந்த தமிழ்த்தலை வோனெனப்பேர்பெறும்
செல்வ (நந்) நாயகமே!
சேர்ந்து கிபந்தவர் தோள் களித்தார் அவர்
சொற் பொழி வன்மையிலே! — எது
நேர்ந்திடி னும் தமிழ் சம நிலத்தினில்
நின்று நிலை பெறு மே!

வாழிய சிங்களம்! வாழிய செந்தமிழ்!
வாழிய நாயகமே!
வாழிய வாழிய சமுத் தமிழ்க்குலம்
வாழி எந் நாளிலுமே!
ஆழியும் வானும் அரும்புவியாவையும்
ஆர் கதீர் வெண்மதியும்
வாழிய காலமும் செல்வ (நந்) நாயகம்
வாழிய வாழியவே!

[தென்றல், 15, அக்டோபர் 1959]

முத்தாரம்

திரு. S. J. V. செல்வநாயகம் அவர்கள் பெருந்தன்மை வாய்ந்த ஒரு கனவான். தூய உள்ளம் படைத்தவர். அவரது நேர்மையை எவராலும் சந்தேகிக்க முடியாது. அவர்தான் நல்லவை என்று நம்பும் கருத்துக்களைத்தான் கொண்டிருப்பார்.

—முன்னுள் பிரதமர் திரு. S. W. R. D. பண்டாரநாயகா.

திரு. S. J. V. செல்வநாயகம் அவர்கள் எனக்குப் பலகால மாக அறிமுகமானவர். அவரின் அரசியல் கருத்துக்கள் எது வாக இருந்தாலும் சரி, அவரது நேர்மையையும், எடுக்கும் கரும த்தில் அவருக்குள் விசுவாசத்தையும் பாராட்டுவதில் எவரும் தவற முடியாது. திரு. செல்வநாயகம் அவர்கள் அதிக கவர்ச்சியுள்ள மனிதராகும். திரு. செல்வநாயகம் அவர்கள், நீண்ட காலம் வாழ்ந்து பிரயோசனமான சேவை புரிய வேண்டுமென்று வாழ்த்துகிறேன்.

—திரு. விஸ்மட். ஏ. பெரேரா.

மனிதருக்குள் மாணிக்கம் போன்ற ஒரு தலைவரை நாம் பெற்றிருப்பது நமது அதிர்ஷ்டமாகும். திரு. செல்வநாயகம் அவர்கள் அரசியலில் குதித்திராவிட்டால் இன்று எமது நிலைமை மிகப்படுமோசமானதாக இருக்கும். தியாகசிந்தையும் கட்டை உணர்ச்சியும் ஒருங்கேயமையப் பெற்ற ஒரு சில தலைவர்களில் திரு. S. J. V. செல்வநாயகம் அவர்கள் முன்னணியில் திகழ்கிறார். அவரின் பரந்த அனுபவமும் இடையருத் தழைப்பும் இலங்கையில் தமிழன் தலை நிமிர்ந்து தன்னைத் “தமிழன்” என்று சொல்லிக்கொள்ளக் கூடிய நிலையை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கின்றன.

—யாழ் நகர மேயர். திரு. அல்பிரட் துடையப்பா.

பொது வாழ்க்கையில் தமிழரக்க கட்சித் தந்தையின் நேர்மைக்கும் உண்மைக்கும் வேறொருவரும் இனையாகமாட்டாரென்று துணிந்து கூறலாம். அவர் மன்னர்களுடனும் பழகி னார். ஆனால் ஏழை பங்காளனுக்குரிய வாழ்க்கையை அவர்

கைவிட்டுவிடவில்லை, அவருடைய அருங்குணங்களில் தாழ் மையே மிகச் சிறந்தது. பொது வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டுள்ள அணைவரும் அவரைப் பின்பற்றிப் பயன்டையலாம்.

—மட்டக்களப்பு நகரசபைத் தலைவர். திரு. ஏ. எஸ். ரி. கணக்கைப்.

திரு. S. J. V. செல்வநாயகம் அவர்கள் இலங்கையின் காந்தியாகத் திகழ்கிறார். காந்திஜீக்கு இருந்த அத்தனை குணங்களும் இவரிடம் காணப்படுகிறது.

—ஜினுப். என். பூதூப் சாஹிப்.

திரு. S. J. V. செல்வநாயகம் போன்ற தீர்க்க தரிசிகள் தமிழர் மத்தியில் வாழ்வதனால்தான் இலங்கைத் தமிழர்கள் ஒரளவு தன்மானத்துடன் வாழ முடிகிறது.

—திருமதி. வள்ளியம்மை குமாரசவாமி.

நேர்மையின் இருப்பிடமானவர் திரு. S. J. V. செல்வநாயகம் அவர்கள். அஞ்சா நெஞ்சுடன் மேற்கொண்டிருக்கும் போராட்டத்தின் மூலம் என்றாலும் ஒருநாள் தமிழர்களுக்கு அவர் விடுதலை பெற்றுத் தருவார்.

—வழக்கறிஞர். திரு. எம். பாலசுந்தரம்.

திரு. S. J. V. செல்வநாயகம் தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் நல் வாழ்விற்காகப் போராடி வரும் கோரிக்கைகளைத் தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் உணர்ந்துகொண்டாலும் சரி, உணர்ந்துகொள் ளாவிட்டாலும் சரி விரக்தியடைந்த மக்களின் நம்பிக்கை யொளியாக விளங்குகிறார். தமிழ்ப் பேசும் மக்களுக்கு வரவிருந்த அபாயத்தை முன்னரே எடுத்துக் கூறிய திரு. செல்வநாயகம் அவர்கள் தமிழ்ப் பேசும் மக்களுக்கு அரசியல் விடுதலை வைத்தும் பெற்றுக் கொடுப்பாரேன்று நம்புவோமாக.

வழக்கறிஞர். திரு. வி. நவாத்தினம்.

சாதாரணமான தமிழ் மக்கள் திரு. S. J. V. செல்வநாயகத்தை ஒரு மகாத்மா காந்தியாகவே மதிக்கின்றனர்.

—E. W. ரணசிங்க (“இன்றைய யாழிப்பாணம்” என்ற ஆராய்ச்சிக்கட்டுரையில்)

திரு. S. J. V. செல்வநாயகம் அவர்கள் தெளிந்த மதியினர். அவரைப் பின்பற்றுவோர் ஆற்றல் மிகக் மாவீரர்கள். அவர்கள் வெளியிட்டுள்ள சமஷ்டிக் கோரிக்கை என்றேனும் ஒருநாள் வெற்றி பெறுவது திண்ணனம்.

—மா. பொ. சிவஞானகிராமனியார் “செங்கோல்” இதழ்.

நிதான புத்தியடைய மக்கள், தமிழர் தலைவர் திரு. S. J. V. செல்வநாயகத்தின் நண்பர்களாயிருந்தாலும் சரி, எதிரிகளாயிருந்தாலும் சரி, அவருடைய நல்ல பண்புகளையும் பெருந்தன்மையையும் வியந்து பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அவருடைய மாருத துணிவு, கடமையெனக் கொண்ட தில் கண்டிப்பான ஈடுபாடு, பொதுநலப் பண்பு, நேரமைக் குணம் — இவை இருள் சூழ்ந்த தமிழர் சமுதாயத்தில் ஒளி பரப்பும் விழுமிய கதிர்களாய்த் திகழ்கின்றன. தற்போதைய எம். ஈ. பி அரசாங்கத்தின் வசூப்பு வாதக் கெடுபிடிகளால் வேண்டுமென்றே தோற்றுவிக்கப்பட்ட இருள் மண்டலத்துக்கு தாக்கிப் பிடித்துக்கொண்டு, நிலை குலையாது, நிதானம் இழக்காது இருக்கிறார் அவர்.

—வழக்கறிஞர். தவராசா.

தேவீர் விருந்தில் எஸ். ஜே. வி.

திரு. எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம் அவர்கள் யாழிப்பாணக் கல்லூரி பழைய அதிபர் திரு. எஸ். கே. பங்கர் அவர்களுடன் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார். யாழிப்பாணக் கல்லூரியில் திரு. எஸ். ஜே. வி. அவர்கள் விண்ணான ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ராஜாஜி - எஸ். ஜே. வி. சந்தித்தால்....!

— ஓட்டை வாயன் —

[இது ஓர் கற்பண உரையாடல். தினசரண் 3, நவம்பர் 1958
“உஸ்ஸல்” பகுதியில் இருந்து எடுக்கப்பட்டது]

தியாகராய் நகரிலுள்ள தனது வீட்டு விருந்தையில் சோபா ஒன்றில் சாய்ந்தபடியே ராஜாஜி பகவத் கிடையைப் படித்துக் கொண்டிருக்கிறார். அரையில் ஒரு நாலு முழும், மேலே ஒரு துண்டு; அவருடைய பேரன் ஒருவன் ஒடிவந்து அப்பா! அப்பா!! ஈழத்துக் காந்தி யென்று அடிக்கடி கூறுவீர்களே! அவர் உங்களைப் பார்க்க வந்திருக்கிறார் அப்பா! என்று கூறினான். அவரை அழைத்து வா என்று ராஜாஜி கூறி முடிய முன்னரே தனக்கே உரிய புன்சிரிப்பை உருத்தவாறு திரு. எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம் வந்து நின்றார்.

ராஜாஜி : நமஸ்காரம்.

எஸ். ஜே. வி : வணக்கம் ஜூயா!

ராஜாஜி : உட்காருங்கள். தங்களைச் சந்திக்கும் பேறு பெற்றதில் மிக்க மகிழ்ச்சி! உங்கள் அறப்போர் தொடர்ந்து நடைபெறுகின்றதுதானே?

எஸ். ஜே. வி : உங்களைப் போன்ற பெரியோர்களின் ஆசீரவாதம் இருக்கும்போது எமக்கு என்ன குறை. உங்களின் ஆதரவு வார்த்தைகள் எமக்குப் பெரும் ஊக்கமளிக்கின்றன. இலங்கைக்கு சமஷ்டி ஆட்சி முறைதான் உகந்ததென்று நீங்கள் சொன்னதை என்னுல் நம்பமுடியவில்லை முதலில்!

ராஜாஜி : அதிலென்ன ஆச்சரியம்! அனுபவத்தில் கற்கும் உண்மைகளைச் செயலாக்கும் ஆற்றல் மிக்கவன்தான் உண்மை அறிவாளி. அன்று இந்தி வேண்டுமென்றேன். மக்கள் அப் பொழுது அதைக் கேட்கவில்லை. ஆனால் இன்று நிலைமை மாறி விட்டது! இன்றுள்ள நிலையில் இந்தியைத் திணிப்பது இந்தியா வீன் ஒற்றுமையைச் சீர் குலைத்துவிடும். எனவே இந்தியை எதிர்க்கிறேன். இலங்கையின் சுபீட்சத்துக்கும் சமாதானத் திற்கும் சமஷ்டி ஆட்சி முறையே சிறந்தது என்பதை உணர்ந்ததும் அதை அப்படியே சொன்னேன் ஆச்சரியப்பட அதிலென்ன இருக்கிறது? அது சரி! இப்பொழுது என்ன செய்கிறீர்கள்?

எஸ். ஜே. வி : கலகத்தின்போது கஷ்டப்பட்ட மக்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பதைத்தான் இப்பொழுது முதல் வேலையாகக் கொண்டுள்ளோம். அதன் பிறகு தமிழ் மக்கள் ஒற்றுமையைப் பலப்படுத்த முயல்வோம்.

ராஜாஜி : ஐந்து தடிகளை ஒன்றுக்கக் கட்டி தன் மக்களுக்கு ஒற்றுமையின் மகிழ்வையை உணர்த்திய கிழவன் கதையை நாம் மறந்துவிடலாகாது. ஒற்றுமையாக இருந்த பசுக்களைக் கொல்ல முடியாமல் தவித்த சிங்கம் அவைகளின் ஒற்றுமையைக் குலைத்தபின் ஒவ்வொரு பசுவாகக் கொண்று புசித்ததல் வல்லா? தமிழர்களென்ற பசுக் கூட்டத்தை மட்டக்களப்புத் தமிழர், யாழ்ப்பாணத் தமிழர், இந்திய வம்சாவளிமினர் என்று பிரிக்கும் முறையில் வெற்றி பெற்றுவிட்டால் அவர்களை அழித்தொழிப்பது இவ்வகுவல்லவா?

எஸ். ஜே. வி : ஆம் ஜ்யா! தமிழர்களை ஒரு கொடியின் கீழ் கொண்டு வருவதே எமது கட்சியின் முக்கிய இலட்சியம்.

ராஜாஜி : ஜக்கியமே ஜெயம்! தொடர்ந்து போராடுங்கள்; சமஷ்டி ஆட்சி கிடைத்தே திரும். உண்மையைச் சொல்பவரை முதலில் இழித்துக் கூறுவதும் பின்பு போற்றுவதும்தான் இந்த உள்கின் இயல்பு. அன்று பாகிஸ்தானிப் பிரித்துக் கொடுங்கள் என்றேன்! காந்திஜி தொடக்கம் என்னை இழித்துரைத்தனர். கடைசியில் வட் ஹப்பின்ட்?

தந்தையின் ஆங்கிலக் கையொப்பம்
காரீர்

R. J. M. Chelvannayakam

பல்லாண்டு வாழ்க என வாழ்த்துவோம் வாரீர் !

எதிர் வரும் மார்ச் மாதம் 31-ம்
திகதியன்று தமது 62-வது பிறந்த
தின் விழாவைக் கொண்டாட
விருக்கும் எமது தந்தை, இன்னும்
பல்லாண்டு வாழ்ந்து, திருமலையில்
தீரமிகு விடுதலைப் படையிவரால்
கட்டியெழுப்புப்படப் போகும்
தமிழ்ப் பாராளுமன்றத்தை தத்
திறந்து தந்திட வேண்டுமென்
பதே இவ்வசக்கணக்கான இதயங்
களின் வேண்டுகோவாக இன்று
மலர்கிறது! வாழுக அவர் வாழ்க
வாழக பக்காண்டு!

62

எழுத்தமிழ்ப் பார்க்குமன்றத் திறப்பு
விழாவக்கான ஒத்திலையே இது?

எஸ். ஜே. வி : உங்கள் தீர்க்க தரிசனங்கள் எங்கட்டுத் தெரியாதவையா? என்ன? சமூததமிழ்ப் பெருங்குடி மக்கள் உங்களைத் தங்கள் உள்ளக் கமலங்களில் வைத்துப் போற்றுகின்றனர். இலங்கைக்குச் சமஷ்டி ஆட்சிதான் சிறந்ததென நீங்கள் கூறியதையே அவர்கள் ஒரு பெரும் பேரூக்கக் கருதுகின்றனர்: “ராஜாஜி கூறிவிட்டார்! இனிமேல் சமஷ்டி கிடைத்தே தீரும்!” என்று எனது நண்பர் திரு. வன்னியசிங்கம் “தினகரன்” பத்திரிகையில் கூட எழுதியுள்ளார்.

ராஜாஜி : நீங்கள் மட்டும் குறைந்தவர்களா? நான் இன்று கூறும் சமஷ்டி ஆட்சியைப் பற்றி நீங்கள் பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பே கூறிவிட்டார்களே! ஓ! மறந்தே போய்விட்டேனே! திருவன்னியசிங்கத்தின் ஹெல்த் எப்படி? சுகமாக இருக்கிறாரா?

எஸ். ஜே. வி : ஹாட்-டிரபிள் இன்னும் கொஞ்சம் இருக்கு!

ராஜாஜி : திரு: வன்னியசிங்கத்தை முன்பு சந்தித்த பொழுது உங்கள் கட்சியின் நோக்கங்களை நன்கு விளக்கினார் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் உங்கள் கட்சி கவனஞ்செலுத்த வேண்டுமென்று அவரிடம் அப்பொழுது கூறினேன் தமிழ்ப் பகுதிகட்டு சுயாட்சி பெற்றபின்புதான் பொருளாதார அபிவிருத்தியில் கவனஞ்செலுத்தப் போவதாகக் கூறினார் பொருளாதார அபிவிருத்தியும், பிரதேச சுயாட்சியும் இலங்கைத் தமிழருக்கு இருக்கின்றவை. இருக்கின்றவையும் மாதுகாத்தல் அவசியம்.

எஸ். ஜே. வி : நீங்கள் சொல்வது உண்மை. பொருளாதாரத்துறையிலும் கவனஞ்செலுத்த முயல்வோம்.

ராஜாஜி : சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்பே இந்தியக் காங்கிரஸின் முக்கிய பகுதியாக பொருளாதாரக் கமிட்டி விளங்கியதல்லா? அதுபோல் நீங்களும் பொருளாதாரக் கமிட்டி ஒன்று அமைத்துச் செயல் புரியவேண்டும்.

எஸ். ஜே. வி : தங்களின் இந்த உயரிய யோசனையை எங்கள் கட்சி முன் சமர்ப்பிப்பேன்.

ராஜாஜி : சாதிப் பிசாகு இன்னும் இலங்கையில் களிநடையும் புரிகிறதாமே!

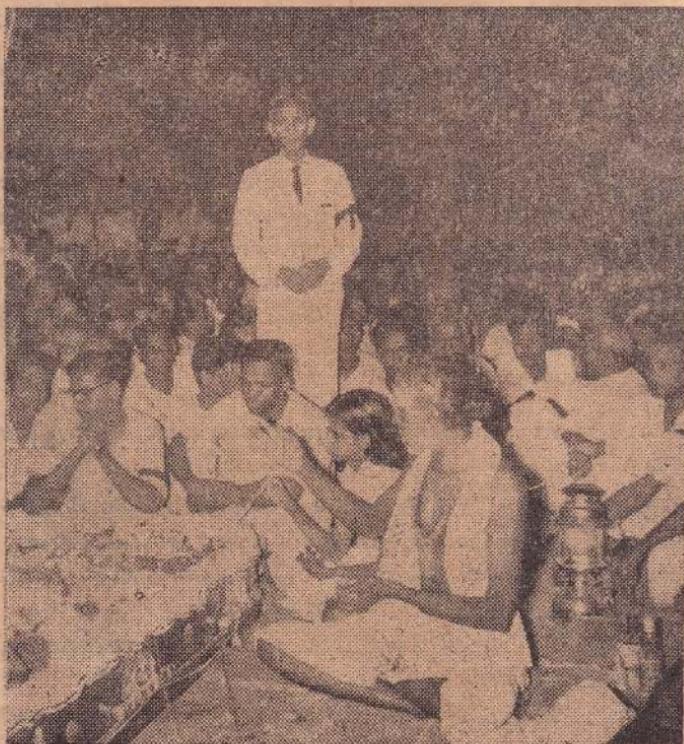
எஸ். ஜே. வி : ஆம் ஜூயா! அதை ஒழிக்கும் கவலைதான் எனக்கு!

ராஜாஜி : காலத்துக் கொல்வாக் கருத்துக்களையும், கட்டுப்பாடுகளையும் அகற்றிவிட வேண்டும்.

எஸ். ஜே. வி : அச்சாபக் கேட்டை நீக்க, நீங்கள் காட்டிய வழியிலேயே சென்று சத்தியாக்கிரகம் செய்யப் போகிறோம் ஜயா! அதற்கு உங்கள் ஆசீர்வாதத்தை வேண்டுகிறோம்;

ராஜாஜி : ஈழத்துக் காந்தியாகிய நீங்கள் ஆரம்பிக்கும் எந்தவிஷயமும் வெற்றிபெறுவது நிச்சயம்! உங்கள் பக்கம் நீதி இருக்கிறது. நியாயமிருக்கிறது! தளராமல் போராடுங்கள். உங்கள் போராட்டங்கட்கு எனது ஆசீர்வாதங்கள். கடவுளின் மீது நம்பிக்கை வைத்து மனம் தளராமல் இருக்கும்படி உங்கள் மக்களிடம் சொல்லுங்கள். நமஸ்காரம்!

எஸ். ஜே. வி : வணக்கம்!

தலைவர் திரு. வண்ணியசிங்கத்தின் இறுதிச் சடங்குகளில் கலந்து கொண்ட திரு. எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம் துக்க மேல்ப்பாஸ் சிலையாக நிற்கிறார்.

புதுமைத் தலைவர்

[தமிழரகத் தந்தையின் 61-வது பிறந்த இனத்தையிட்டு வீரகேசவி எழுதிய ஆசிரியத் தலையங்கம், 31, மார்ச் 1959]

தமிழரசுக் கட்சியின் தந்தை எனக் கருதும் அக்கட்சியின் ஸ்தாபகரான திரு. எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகத்தின் 61-வது ஐயந்தி இனத்தைக் கொண்டாட தமிழ்ப் பகுதிகளில் பல விடங்களிலே ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. இம் மாதிரியான கொண்டாட்டங்களை திரு. செல்வநாயகம் விரும்ப மாட்டார்களென்பது உண்மை யென்றாலும் செய்தனர் மற வாத பண்பு தமிழ் மக்களின் தொன்று தொட்ட தனிப் பண்பு. அப்பண்பை அனுசரித்தே தமிழ் இனத்திற்கும் தமிழ் மொழிக்கும் தமிழர் கலாசாராப் பண்பாடுகளுக்கும் திரு. செல்வநாயகம் செய்துள்ள, இடைவிடாமல் இன்னமும் செய்து வருகின்ற அரும் பெரும் பணிகளுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முக மாக இன்று அவரது ஐயந்தி விழாவைக் கொண்டாடுகிறார்கள். இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எந்தமாதிரியான குழ்நிலைமையில் தமிழரசுக் கட்சியை திரு. செல்வநாயகம் நிறுவினாரென்பதைச் சற்றே நினைவுபடுத்திக் கொள்ளுவது உபயோகமாயிருக்கும்.

திரு. கே. வி. எஸ். வாஸு

1948-ம் வருடம் இந்தியர் பாகிஸ்தானியர் பிரஜாவரி மைச் சட்டத்தையும் இலங்கைப் பிரஜாவரிமைச் சட்டத்தையும் யு. என். பி. அரசாங்கம் இயற்றி சமார் 10 லட்சம் இந்திய வம்சாவழியினரான தோட்டப் பகுதித் தமிழர்களை இரவோடு இரவாக ஒட்டுரிமையும் பிரஜாவரிமையுமற்ற அரசியல் அனுதைகளாக்கிய பொழுது தமிழன்னத்திற்கு ஒரு மாபெரும் ஆபத்து நெருங்கி வருவதை திரு. செல்வநாயகம் தமது தீர்க்கதறிசனத்தால் உணர்ந்தார். தமிழ்ப் பேசும் மக்களைக் கூறுபோட்டு நசுக்க யு. என். பி. அரசாங்கம் திட்டமிட்டு வேலை செய்கிறதென்று அவர் அன்று எச்சரித்தது இன்று எவ்

வளவு தூரம் நூற்றுக்கு நூறு உண்மையாகி விட்டதென்பதை அனுபவத்தில் நாம் காண்கிறோம். தமிழினத்தின் மானத்தைக் காத்து ஒரேயொரு ஐக்கிய சமுதாயமாகத் தமிழர் அணவரையும் ஒன்று திரட்ட வேண்டுமென்ற மேலான இலட்சியத் தோடு அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸிலிருந்து விலகி தமிழரசுக் கட்சியை அவர் நிறுவினார். திரு. வன்னியசிங்கம், திரு. அமிர்தவிங்கம், திரு. கந்தையா. திரு. ராஜவரோதயம், டாக்டர் நாகநாதன் போன்றவர்கள் பக்கபலமாக நின்றது திரு. செல்வநாயகத்தின் கையைப் பலப்படுத்துவதாயிருந்தது.

தமிழினம் பல கூறுகளாக, பல இனங்களாகப் பிரிந்து விடக்கூடாதென்ற இலட்சியத்துடன் தமிழரசுக் கட்சியை நிறுவிய திரு. செல்வநாயகம் அன்று என்ன கொள்கையை வெளியிட்டாரோ அதே கொள்கையில் இம்மியளவும் மாரூம் விருப்பது நிமிடத்துக்கு நிமிடம் கட்சி மாறும் ஒரு நாட்டிலே புதுமையிலும் புதுமை. திரு. செல்வநாயகம் தமது இலட்சியத்தையடையக் கையாளும் நடவடிக்கைகளைப் பற்றிப் பலரிடையிலும் கருத்து வேற்றுமைகளிருக்கலாம். ஆனால் அவரது உன்னதமான இலட்சியங்களிலும் அவற்றில் அவர் கொண்டிருக்கும் உறுதியான நம்பிக்கையிலும் சலியாத உழைப்பு, பழந்தமிழ்ப் பண்பு, மொழிப்பற்று, இனப்பற்று ஆகியவற்றிலும் அவரது அரசியல் எதிரிகளிடையில் கூட கருத்து வேற்றுமை விருக்குமென்று நாம் கருதவில்லை. தமிழர் உரிமைப் போராட்டத்தின் முன்னணியிலுள்ள மாவீரராக, தளபதியாக, தமிழ்ப் பண்பின் உறைவிடமாக விளங்கும் திரு. செல்வநாயகத்திற்கு நீண்ட ஆயுளையும், ஆரோக்கியத்தையும் அருளவேண்டுமென்பதுதான் ஆண்டவனிடம் இன்று ஒவ்வொரு தமிழரும் சொன்னது கொள்ளும் பிரார்த்தனையாகவிருக்கும்.

நான் அறிந்து தந்தை

[திரு. S. J. V. செல்வநாயகம் அவர்களின் நான்காவது புதல்வரான
செல்வன் எஸ். வி. சந்திரஹாசன் “தினகரன்” அலுவலக நிறுபர் திரு.
கே. எஸ். மகேசனுக்குக் கூறியபடி. தினகரன் 30—8—59]

அன்பார்ந்த அதிபர் அவர்களுக்கு,

வேறு எவராகிலும் மறுக்க முடியாத ஒரு சந்தர்ப்
பத்தில் உங்களை நான் லீவு தரும்படி கேட்டிருந்தேன்:
எனது உரிமைக் குட்பட்ட தொன்று எனக்கு மறுக்கப்
பட்ட படசத்தில் நான் இந்த இடத்திலேயே என்னுடைய
வேலையை இராஜ்ஞமாச் செய்து கொள்வதைவிட வேறு
செய்வதற் கொண்று மில்லை.

இப்படிக்கு,

எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம்.

திரு. எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம் அவர்கள் கொழும்பு
சென். தோமஸ் கல்லூரியில் ஆசிரியராகச் சேர்ந்து ஒரு வார
காலங்கூட ஆகவில்லை. அதற்கிடையில், அவர் இப்படி ஒரு கடி
தத்தை எழுதவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டசந்தர்ப்பத்தை
அவரது நான்காவது புதல்வரான செல்வன் சந்திரஹாஸன்
என்னிடம் தெரிவித்தார்.

கொழும்பு ரேயல் கல்லூரியில் எச். எஸ். வி. வகுப்பில்
படிக்கும் சந்திரஹாஸனுக்கு இப்போது வயது பதினேழு.
ஆனால் இப்போதுங்கூட அவரை விளையாட்டுப் பிள்ளையாக
என்னும் அவரது பெற்றேர்கள் அவருக்கு வயது ஏழு என்று
கிண்டலாகச் சொல்வார்கள். என்றாலும், தமது தாய் தந்தை
யரின் போக்கு, குணுசிசயங்கள், இவற்றைத் தனது சகோத
ரர்களைக் காட்டிலும் சந்திரஹாஸனே அதிகமாக அவதானித்
தறிந்தவர்; தமது தாய் தகப்பனுரோடு பிறர் நடத்தும் சம்
யாழிலைகளைக் கவனமாகக் கேட்கும் சந்திரஹாஸன் என்னிடம்
பேசியபோது, கூறினார்!

நாடகக் கலை

“எனது எதிர்காலத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போதெல்
லாம் என்னை ஒரு சினிமா நட்சத்திரம் என்று என் தகப்பனார்
கேவிபண்ணுவார். ஏனெனில், எனக்கு நாடகத்தில் அதிக
கடுபாடுண்டு. நான் நடித்த நாடகங்களைப் பார்த்து இரசித்தி

ருக்கிறூர். அந்தக்காலத்தில் அவர் கலையரக சொர்ணவிங்கத் தின் நாடகத்தில் ஒரு வேஷந் தாங்கி நடித்த கதையை என்னிடம் சொல்லியிருக்கிறூர். நான் எனது நாடகத்துக்கு வேஷம் போடும் கதை எழுந்த ஒரு சமயத்தில் அப்பா சொன்னார். “நடிப்புக்காக அழுக்குப்போல உடை அணிய வேண்டுமே தவிர, அழுக்கு உடை அணிந்து நடிக்கக்கூடாது” என்று.

என் தகப்பனஞ்சுக் கிரிக்கெட் ஆட்டத்தில் எவ்வளவு பிரியமுண்டோ அவ்வளவு பிரியம் கர்நாடக சங்கிதத்திலும் உண்டு. சிறுவயதில் எங்களுக்குக் கிரிக்கெட் ஆடக் காட்டித் தருவார். இப்போது அவருக்கு 61 வயதாகியும், இவ்வளவு அலுவல்களுக்கு மத்தியிலும் கிரிக்கெட் விமர்சனம் கேட்கத் தவறமாட்டார். சில சமயங்களில் அவர் சில கீர்த்தனங்களைச் சாதகம் பண்ணுவார். அந்தக்காலத்தில் அவர் நாதஸ்வர இசைக்கசேரிகள் என்றால் தவறவிட மாட்டாராம். இராகங்களை நாதஸ்வர இசை மூலமாக வெகு சுலபமாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்பது அவர் கருத்து.

இசைக்கலை

ஆகவேதான் அவர் எங்கள் அக்காவிற்குச் சங்கிதம் கற்றுக் கொடுக்கும் வாத்தியார் ஒரு நாதஸ்வர இசையாளராக இருக்க வேண்டும் என்று, பழனிஆண்டி என்பவரை ஏற்பாடு செய்தார்.

ஒருநாள் அப்பா தெல்லிப்பழையில் தமது தாயாருடன் இருந்தபோது வீட்டுவழியால் மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி கோவிலுக்கு காவடி ஊர்வலம் சென்றுகொண்டிருந்ததாம். அந்த ஊர்வலத்தில் நாதஸ்வர இசை மீட்டிக்கொண்டிருந்த வித்து வான்களுக்குப் பின்னால், அப்பாவும் தம்மை மறந்து போய்விட்டார். அப்புறம் அவரின் தாயார் போய் அவரை வீட்டுக்கு ஆழைத்து வந்தாராம்.

நாங்கள் விரும்பியபடி எங்கள் தொழில், துறைகளைத் தெரிந்துகொள்வதில் அப்பா தலையிடமாட்டார். ஆனால் ஒன்றினை மட்டும் வற்புறுத்திக் கூறுவார். அதாவது தொடங்கிய கருமத்தையோ தொழிலையோ இடையில் விட்டுவிடாது விடாமுயற்சியுடன் செய்யவேண்டும் என்பதுதான்.

தாய்ப்பாசம்

அப்பா இன்றுங்கூட தமது தாயாரைப்பற்றிக் கூறும்போது கண்ணீர் மல்குவார். “அந்தக் கோயிலுக்கு என்னால் கடமை

செய்து தீராது” என்று சொல்லுவார். அவரது தாயார் இன் ஆழம் உயிருடன் இருக்கிறார்.

குடும்பத்தில் மூத்த பிள்ளையாக இருந்த எங்கள் அப்பாவே தமது சகோதரர்களுக்குத் தந்தை போல இருந்தார். ஒரு சகோதரன் எவ்வளவு தூரம் தனது இளைய சகோதரர்களை வளர்த்தாலும், ஒரு தந்தையின் இடத்தை எடுக்க முடியாது, என்ற தமது அனுபவத்தை அப்பா எங்களுக்குச் சொல்லார்.

அப்பா படிக்கும் காலத்தில் மிகவும் கஸ்டப்பட்டுத்தான் படித்தார். படிப்பில் தான் மற்றைய மாணவர்களை முந்திவிட வேண்டும் என்று ஆவல் கொண்டவராக இருந்து படித்து முன் நேறினார்:

“படிப்பைப் பொறுத்த விஷயத்தில், அப்பா எங்கள் எல்லாரிலும் பார்க்கக் கெட்டிக்காரர். அவர் யாழிப்பாணம் சென் ஜோன்ஸ் கல்லூரியிலும், கொழும்பு சென்தோமஸ் கல்லூரியிலும் படித்தவர். காலங்கு சென்ற பிரதமர் திரு. எஸ். டபின்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயகா சென் தோமஸ் கல்லூரியில் படித்த காலத்தில்தான் அப்பாவும் அக் கல்லூரியில் படித்தார்.

செல்வா! நாமிருவரும் “தோமியர்கள்” அல்லவா? என்று திரு. பண்டாரநாயகா அவர்கள் அப்பாவோடு சம்பாஷிக்கும் போது குறிப்பிடுவதுண்டு.

அந்தக் கடிதம்

அந்தக் காலத்தில் அப்பா பி. எஸ். வி: (லண்டன்) பரீட் சைக்குத் தயார் செய்துகொண்டிருந்தார். இரண்டு வருடத்தில் படிக்க வேண்டியதை ஆறு மாதத்தில் படித்து பரீட்சையிலும் தேறிவிட்டார் எங்கள் அப்பா. அதன் பிறகுதான் அவர் சென். தோமஸ் கல்லூரியில் ஆசிரியராகச் சேர்ந்தார்.

அங்கு அவர் ஆசிரியராகச் சேர்ந்து ஒரு வாரகாலங்கூட ஆகவில்லை. வீட்டிலிருந்து தந்தி வந்தது — அவரின் சகோதரர்க்கு கடுமையான வருத்தமென்று. ஆனால், கல்லூரி அதிபர் வீவு கொடுக்க தயங்கினார்—அவ்வளவுதான்—அப்பா அந்தக் கடிதத்தை எழுதிவிட்டு, வேலையை இராஜினாமாச் செய்தார்.

சென். தோமஸ் கல்லூரியை விட்டு விலகி, வெஸ்லிக் கல் ஆரியில் சேர்ந்து படிப்பிடித்துக்கொண்டிருக்கும் அதே காலத்தில்தான் அப்பா சட்டக் கல்லூரியிலும் சேர்ந்து. சட்டம் பயின்றார். அதே காலத்தில் தாயார், சகோதரிகள் ஆகியோ

ரையும் கவனித்தார். அவர் அப்புக்காத்தாகத் தொழில் புரியத் தொடங்கியதும் அவருக்கு நல்ல பண வருவாய் கிடைத்தது. அவருக்குப் பல இடங்களிலிருந்தும் சம்பந்தப் பேச்சுக்கள் கிளம்பிற்கும். அவர் விரும்பி இருந்தால் கொள்ளை சீதனத்துடன் கல்யாணம் செய்திருக்கலாம். ஆனால் அப்பா சீதனத்தையே பொருட்படுத்திக் கல்யாணம் செய்யவில்லையாம்.

தனது குடும்ப நிலைக்குத் தகுந்த பெண் பார்த்து, அம்மசைக் கல்யாணம் செய்துகொண்டாராம். கவியாண வீட்டில் அவர் வேட்டி, தலைப்பாகை அணிந்து மணக்கோலம் பூண்டாராம். பந்தியின்போது மேசை கதிரையில் இருந்து புசிப்பதைத் தடை செய்து, நிலத்தில் அமர்ந்து தமிழ் முறைப்படி சாப்பிடச் சொன்னார் என்று அம்மா அடிக்கடி எங்களிடம் சொல்லுவார். அப்பாவின் திருமண விஷயத்தில் அவரது தாயார் சீதனம் பற்றிய நிபந்தனைகள் எதுவும் விதிக்கவில்லையாம்.

அரசியல்

அப்பா உழைக்க ஆரம்பித்து, 1947-ம் ஆண்டில் அரசியலில் குதிக்கும்வரை, அவர் அரசியலில் குதிப்பார் என்று அம்மாவிற்குத் தெரியாதாம். அவர் அரசியலில் இறங்கும் நோக்கத்துடன் இருக்கவில்லையாம். சந்தர்ப்பம், குழநிலை இவை காரணமாக அப்பா அரசியலுக்கு இழுக்கப்பட்டாராம்.

சமயத்தில் ஒருவருக்கு எவ்வளவு பற்று இருக்க வேண்டுமோ அவ்வளவுக்கு அரசியலிலும் பற்று இருக்க வேண்டும் என்று அப்பா சொல்லுவார். எந்தத் துறையாயிருந்தாலும் சரி, அதில் பற்று வைக்காவிட்டால் அதில் அனுகூலம் அடையமுடியாது என்று அப்பா சொல்லுவார்.

1956-ல் கால்பேஸ் மைதானத்தில் அப்பா சத்தியாக்கிரகம் செய்தது பற்றி எங்கள் கார் டிரைவர் வீட்டில் வந்து சொன்னார். எங்கள் டிரைவர் சிங்கள ஆள். ஆதலினால் அவர் காடையர்கள் மத்தியில் தானும் ஒருவராக நின்றாராம். அப்பொழுது அங்கே நின்ற காடையர்கள் அப்பாவைப் பார்த்து, அந்த ஆளை ஒன்றும் செய்ய மனம் வரவில்லை என்று சொன்ன தாக எங்கள் டிரைவர் சொன்னார்.

அன்றையதினம் இன்னெரு சம்பவம் நடந்தது. ஒரு தமிழ்ப் புரேக்டர் தமது காருக்குள் இருந்தபடியே சத்தியாக

கிரகிகளை அவதானித்துக் கொண்டிருந்தார். அவரைக் கண்ட காடையர்கள் அந்தப் புரேக்டரைக் காரோடு தள்ளிக் கொண்டு போய்க் கடலுக்குள் தள்ளிவிட எத்தனித்தார்கள். என் இரண்டாவது அண்ணன் வசீகரன் ஒடிப்போய் அந்தக் காரின் ‘பிரேர்க்கைப் போட்டார். உடனே வசீகரன் மீது பாய்ந்தார்கள் காடையர்கள். வசீகரன் வீழ்ந்து விட்டார்.

கத்தியை விரித்தார்கள் காடையர்கள். இங்கு நடை பெற்ற தொன்றும் அப்பாவிற்குத் தெரியாது. அவர் சத்தியாக் கிரகிகளுள் ஒருவராக இருந்தார்.

ஆனால் என் முத்த அண்ணன் மனோகரன் இதனைக் கண்டு விட்டார். வசீகரனைக் காப்பாற்றப் போன மனோகரன் மீது பாய்ந்தார்கள் காடையர்கள்.

அப்பொழுதுதான் அப்பா அந்தப் பக்கம் திரும்பிப் பார்த்தார். அவர் கண் கலங்கிற்று. ஆனால் நிலை கலங்களில்லை. சத்தியாக்கிரகம் செய்துவிட்டு, அப்பா வீட்டிற்கு வந்த போது அம்மாவிடம் சொன்னார்.

“என் மகன் சுழலக் கண்டேன்” என்று. அந்த வார்த்தை கணில் தான் நான் அப்பாவின் பிள்ளைப் பாசத்தைக் காண முடிந்தது. அப்பா வீட்டிற்கு வந்து கொஞ்ச நேரத்தில் சிலர் ஒடி வந்து எங்கள் விட்டை நோக்கிக் காடையர்கள் வருகின் ஆர்கள் என்று சொன்னார்கள். அதனைக் கேட்டு ஆச்சரியம் அடைந்த நிலையில் அப்பாவிடம் ஒடிப்போய், “இப்போது தாங்கள் என்னதான் செய்வது? என்று கேட்டோம். அப்பா இச்செய்தி கேட்டு நிலை கலங்களில்லை.

ஏதோ ஒன்றும் நடந்துவிட வில்லை என்றாற் போல, சும்மா இருந்தார்; அசைந்து கொடுக்க முடியாது என்றாற் போல இருந்தார்; அதனைக் கண்டு எங்களுக்கு ஆச்சரியமும் ஆத்திரமுமாக இருந்தது.

ஓப்பந்தம்

அதன் பிறகு, பண்டாரநாயக்கா—செல்வநாயகம் ஒப்பந்தம் தகர்க்கப்பட்டபோது அப்பாவின் அதிர்ச்சி என்னவாக இருக்கும் என்று அவதானித்தோம். அவர் அப்பொழுதுங் கூட ஆச்சரியப்படவில்லை. அவர் அவரது சகாக்களிடம் “இது எதிர்பாராத தொன்றல்ல” என்று சொன்னார். “இனி, நீங்கள் உங்கள் திட்டத்தைச் செயல்முறையில் கொண்டு நடத்துங்

கள்”, இனியும் அந்த ஒப்பந்தத்துக்குள் கட்டுப்பட்டிருக்க அவியம் இல்லை” என்று அப்பா அவர்களிடம் சொன்னார்.

அச்சமயம் வேறு சிலர் வந்து சொன்னார்கள்: “கேட்டார் களா? எங்களுக்கு அப்பொழுதே தெரியும் பண்டாரநாயக்கா இப்படிச் செய்வார் என்று—நீங்கள் அவரை நம்பினீர்களே! என்று.

அதற்கு அப்பா “நான் திரு. பண்டாரநாயக்காவுடன் ஒப்பந்தஞ் செய்து கொள்ள வில்லை. நான் ஒப்பந்தஞ் செய்து கொண்டது இந்த நாட்டின் பிரதமருடன், இதற்கு மின்சி நான் எதனைச் செய்ய முடியும்? ஆனால், பிரதமர் முறித்து விட்டார். அதனை நாங்கள் தடுக்க முடியுமா?” என்று பதிலளித்தார்.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் தான் அப்பா எங்களுக்குச் சொல்லும் உண்மை ஒன்று நினைவுக்கு வருகிறது. அதாவது, “எவரும் இன்றியமையாதவரல்லர்” என்று அப்பா சொல்லுவார்.

ஒருவர் போனால் இன்னென்றால் இருக்கிறார் என்ற கருத்துத்தான் அது. தன்னைப் பொறுத்தவரையிலும், பிறரைப் பொறுத்த வரையிலும், அப்பா இந்தக் கருத்துக் கொண்டுள்ளார்.

எவருக்குப் பிச்சையிடா விட்டாலும், பெண் சீவனென்று கைக்குழந்தையுடன் வந்து பிச்சை கேட்டால், கொடுக்கத் தவறுதீர்கள் என்று சொல்லுவார்.

எங்கள் குடும்பத்தவர்கள், இனத்தவர்கள், ஊர்மக்கள், இவர்களுடன் தொடர்பு அற்றுப் போகக்கூடாது என்பதற்காகத்தான், அப்பா எங்களை அடிக்கடி யாழ்ப்பாணம் கூட்டிச் செல்லுவார். பிற்காலத்தில், யாழ்ப்பாணத்தில், எங்கள் அம்மாவின் வீட்டிலேயே அவர் வசிக்க எண்ணியிருக்கிறார்.

தமிழ்ச் சொற்களும் ஆங்கிலச் சொற்களும் கலந்து பேச்தல் அவருக்குப் பிடிக்காது. எங்கள் அக்காவின் குழந்தை அப்பாவை என்ன முறை சொல்லி அழைக்க வேண்டும் என்ற பிரச்சினை ஏழுந்தபோது, தம்மை ‘பாட்டா’ என்று அழைக்கட்டும் என்று அப்பா சொன்னார்.

அப்பா சட்டத் தொழிலில் ஈடுபடும்படி எனது அண்ணன் வசிகரணிடம் சொல்லியிருக்கிறார். அப்பா விரும்பிப் படிக்கும்

மகாத்மா காந்தியின் நூலையே படிக்க அவருக்கு இப்போது நேரமில்லை!

இப்போதெல்லாம் அவர் தமது பொழுது போக்கு நிகழ்ச்சிகளைக் குறைத்து விட்டார். இதற்கு முன்பு அவர் குதிரையோட்டம், பெண்ணில் ஆட்டம் ஆகியவற்றில் எல்லாம் ஈடுபட்டு வந்தவர். இப்பொழுதோ என்றால், மாலைப்பொழுதில் சற்று உலாவி வருவதைவிட வேறொன்றும் செய்யமாட்டார்.

அவர் இப்போது தமது சாப்பாட்டையும் குறைத்து வருகிறார். காய்கறி பழரசம் ஆகிய உணவை விரும்பிப் புசிக்க முற்பட்டிருக்கிறார்.

ஆனால், நான் அவதானித்தவரை எங்கள் அப்பா, சுக்ளீ னப் பட்டு, படுக்கையில் கிடந்ததை அறியவில்லை. வெகு சமீபத்தில்தான் ஒருநாள் அவர் சளிக் கரத்தினால் பீடிக்கப்பட்டுப் படுக்கையில் இருக்கக் கண்டேன். ஆனால் அவர் படுக்கையில் இருந்த சில மணி நேரத்துக்குள் எழுந்து சுகப்பட்டவர் போல தம்பாட்டுக்குப் போய்விட்டார்!“

சமூக சீர்திருத்தம்

[வடமராட்சி தமிழரகக் கட்சி அலுவலகத்தில் நடந்த சீர்திருத்த ஆலோசனை மகாநாட்டில் திரு. எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம் அவர்கள் ஆற்றிய சொற்பொழிவு — 20 ஏப்ரல் 1959]

சமூக சீர்திருத்தத்தில் பலாத்காரம் ஒரு போதும் கூடாது. இந்த வழியில் நமக்கு விட்ராதமாய் நிற்பவர் களைக் கூட நாம் விரோதிக்கக் கூடாது. நாம் சமூக ஒற்று மையை ஏற்படுத்தாது விட்டால் அரசாங்கம் சட்டத் தின் மூலம் அதனைச் செய்து எங்கள் மரியானதையைப் பறித்துவிடலாம். அப்படியானால் எமக்கு ஒரு கெளரவும் என்கி இருக்காது. ஆணையிறவுக்கு வடக்கே இருக்கும் இந்த நிலைமையை மாற்றிக்கொள்ளவில்லை யென்றால் துக்கத்துக்குமேல் வெட்கமும் அடையவேண்டும். பட்டி எங்களில் சமூக ஒற்றுமை ஏற்படுமானால் கிராமப் புறங்களில் தானுகவே திருத்த மேற்படும். இதனை நாம் கேட்கும்போது எவ்வித பலாத்காரமுமின்றி விட்டுக்கொண்டு கள் என்று பணிவுடன்தான் கேட்கிறோம். முதியவர்கள் பழைய வழக்கங்களைக் கைவிடுதல் சிறிது கடினமாகத் தான் இருக்கும். முற்போக்கு மனப்பான்மையுள்ள இளைஞர்கள் தங்கள் பெற்றேர்களின் மனத்தை மாற்றி இச் சீர்திருத்தக் கருத்துக்களை எளிதில் நிறைவேற்றிவிடலாம். காந்தியடிகளின் சுதந்திரப் போராட்டத்தினின்றும் விலகியிருந்த மிதவாதியான தம் தந்தை மோதிலால் நேருவைச் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் குதிக்குமாறு செய்த அவர் தனியன் ஜவகர்லால் நேருவை நம் இளைஞர்கள் இவ்விஷயத்தில் பின்பற்றும்படி கேட்கிறேன்.

தலைவரைப் பற்றி
தலைவர்கள்

மட்டக்களப்பில் நடைபெற்ற தமிழரக்க கட்சியின் வரு பாந்த மகாநாட்டின் போது திருமதி மங்கையர்க்கருசி அமிர்த விங்கம் தேசிய கீதம் இசைக் கலைவர் கு. வன்னியசிங்கம் மேடையில் அலங்காரமாக அமர்ந்திருக்கும் திருக்காட்டி.

நல்லதோர் வழிகாட்டி

— மறைந்த மாவீரர் திரு. வன்னியசிங்கம் —

—*—*—*

திரு. எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகமும் நானும் ஒரு கிராமத் தைச் சேர்ந்தவர்கள். ஆகவே, சிறு பிராயம் முதல் அவரை ஓரளவு தெரிந்திருந்தேன். 22 வருடங்களுக்கு முன் சட்டப் பரீட்சையில் தேறி உத்தியோகம் பழகுவதற்கு அவரைக் குரு வாக நாடினேன். அன்று முதல் அவரின் நேர்மையும் பண்பு களும் என்னை மிக வசீகரித்தன. 10 வருடங்களின்பின் அரசிய வில் என்னை ஈடுபடச் செய்ததும் அவரின் விடாழுமியற்கியால் தான் ஆயது. அவரின் வழியே சென்றால் மட்டுமே தமிழினத் தின் விடுதலையைப் பெறலாம் என்பது எனது திடமான நம்

பிக்கை. 10 அல்லது 12 வருடங்களுக்கு முன் அவர் எச்சரித்த மொழிப் பிரச்சினை, சிங்களக் குடியேற்றப் பிரச்சினை போன்ற விஷயங்கள் சிலவற்றை கடந்த 2 அல்லது மூன்று ஆண்டு களுக்கு முன்பு தான் தமிழ்ப்பேசும் மக்கள் நன்றாக உணரத் தலைப்பட்டனர். அனேக தமிழ்த் தலைவர்கள் ஒத்துழைப்புப் பல்லவி பாடி ஒற்றை ஆட்சியில் தமக்கு அசைக்க முடியாத நம்பிக்கை யுண்டெனக் கூறிவந்த காலத்தில் தமிழ் மக்களுக்கு ஒற்றை ஆட்சியில் அடிமைத்தனம் தான் கிட்டும் என்று இடைவிடாது எச்சரித்தார் செல்வர். அன்று தமிழ் மக்கள் ஒன்று சேர்ந்து அவர் பேச்சைக்கேட்டு நடந்திருந்தால் இன்று இச் கதிக்குள்ளாகியிருப்போமா என்று நாம் ஊன்றிச் சிந்திக்க வேண்டும்.

நிலைமை ஒரளவு மோசமாகி விட்டபோதிலும். தமிழினத் தின் விடுதலையைப் பெறுவது சாத்தியமாகவே இருக்கிறது. தமிழரசுத் தந்தை வழிகாட்டியாக நின்று அழைத்துச் செல்லும் வழிப்படி தமிழினம் ஏகோபித்து நடந்தால் விடுதலையிக்க சுலபம்.

அவர் பல்லாண்டு வாழ்ந்து, நம் இனத்தின் விடுதலையை நிலைநாட்டி நம்மை வழி நடத்த இறைவனருள் வேண்டுமென்று தமிழினம் முழுவதுமே பிரார்த்திக்க வேண்டுகிறேன்.

வடக்கையும் கிழக்கையும் இணைத்த மகான்

— மட்டக்களப்பு எம். பி. திரு. செ. இராசதுரை —

(1)

சிறையில் கண்டேன்!

மட்டக்களப்பு சிறைச்சாலை யின் கதவைத் தட்டியவாறு நின்று கொண்டிருந்தேன். பெரிய அக்கதவிலுள்ள சின்னங்களை சிறு துவாரத்தினாடாக வெளியில் ஒற்றைக் கண்ணால் பார்த்த சிறைக்காவலன் அவசர அவசரமாகக் கதவைத் திறந்தான். நான் வந்திருப்பது ஏன் என்ற விபரத்தைக் கூறி யதும் மற்றொரு சிறையதிகாரி, மேலதிகாரியிடம் என்னை அழைத்துச் சென்றான். அவரிடமிருந்து எமக்கு அனுமதி கிடைத்தது. எம்மை அழைத்

திரு. செ. இராசதுரை துச் செல்வதற்காகக் காத்திருந்த சிறை அதிகாரியைப் பின் தொடர்ந்தேன். அவர் என்னை ஒரு அறைக்குள் அழைத்துச் சென்றார். அந்த அறையில் தமிழினத்தின் தந்தை திரு. செல்வநாயகம் கைதியாக அடைக்கப்பட்டிருந்தார். சிறைச்சாலையில் வழங்கப்படும் “சீற்” ஒன்றை இடுப்பைச் சுற்றிக் கட்டிருந்தார். கனமும், கிழிசலுமுடைய “சீற்” றை எப்படித்தான் அவர் தாங்கிக் கொண்டிருந்தாரோ?

எம்மைக் கண்டதும் சாந்தப் புன்னகை தவழ எழுந்து நிற்க முயன்றார். “வேண்டாம் நீங்கள் அப்படியே இருங்கல்” என்று கேட்டபடி இருகரங்கூப்பி வணக்கஞ் செய்தேன். பதிலுக்கு அவரும் வணக்கம் தெரிவித்தார். என குரவில் கரகரப்பு இருந்தது. அவர் இருந்த நிலையைக் கண்டதும் ஒரு கணம் நான் கலங்கிப் போனேன். எனது வழக்கமான உறுதிதனம்பிப் போன்றை அவர் அவதானித்திருக்க வேண்டும்.

உடனே “நேற்று பாரானுமன்றத்தில் பிரேரணை எப்படி ஆயிற்று” என்று அங்கு நிலவிய அமைதியையும் கலைத்துக் கொண்டு ஒரு கேள்வியை எழுப்பினார்.

“போதிய நிறைவு எண் (கோரம்) இல்லாததினால் சபை நிகழ்ச்சிகள் பின் போடப்பட்டிருக்கின்றன” என்று கூறி வேண.

நாமெல்லாம் ஓர் குடும்பம்

தம் பேரிலிருந்த மூँ வழக்கில் கலந்து கொள்வதற்காக திரு. செல்வநாயகம் மட்டக்களப்பிற்குப் புறப்படுவதற்கு முன் தமிழரசுக் கட்சிப் பாரானுமன்றப் பிரதிநிதிகள் அனைவரையும் தமது வீட்டிற்கு அழைப்பித்திருந்தார். அன்று ஐக்கிய அரேபியக் குடியரசுப் பிரதிநிதி, திரு. செல்வநாயகம் அவர்களைச் சந்திக்க ஏற்பாடு செய்திருந்தார். ஐக்கிய அரேபியக் குடியரசுப் பிரதிநிதி வந்து சென்றதும், பாரானுமன்றத்தில் மறுதினம் நாங்கள் நடந்து கொள்ளும் முறை பற்றி திரு. செல்வநாயகம் விளக்கிக் கூறினார். அவர்மீது தாக்கல் செய்திருந்த வழக்கைச் சுட்டிக் காட்டி அத்தினத்தில் நான் மட்டக்களப்பில் அவசியம் நிற்க வேண்டு மென்று வாதாடினேன் அவர் முற்றுக மறுத்ததோடன்றி “மட்டக்களப்பு எமக்குப் புதிய ஜரால், அங்குள்ள மக்கள் எமக்குத் தெரிந்தவரோ?” என்று கூறி அவர் சிரித்த மோகனப் புன்னைக் கீழ்க்கண்ட இன்னும் கண்களுள் நிழலாடுகின்றது!

கீழ்க்கு மங்கையில் அவருக்கோர் காதல்!

உண்மைதான்! மட்டக்களப்பு அவருக்குப் புதியதல்ல— மட்டக்களப்பு மீது அவருக்கு அளவு கடந்த பற்றுதல் இருந்தது. ஏறத்தாள ஆறு அல்லது ஏழு ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருக்கும்; மட்டக்களப்பு வாலியை ஓடத்தினால் கடக்கும்போது “இந்த அழகிய தமிழ் நாட்டை நாம் சிங்கள மயமாக விடலாமா?” என்று கவலையோடு கேட்டது இன்னும் ஞாபகத்திலிருக்கின்றது. ஒருகாலும் இணைத்து சேராது மட்டக்களப்பும்—யாழ்ப்பாணமும் என்றிருந்த பேச்சை; நம்பிக்கையை மாற்றி—தன் சத்தியம் தவறாத நேரமையாலும் தோல்விகளுடுதுங்கி விடாத, தமது தொடர்பான முயற்சியினாலும் இணைத்து வைத்த மாபெரும் சக்தி அவர்! மட்டக்களப்புத் தலைவர்களும், யாழ்ப்பாணத்துத் தலைவர்களும் தோற்றுப் போன இப்பணியில் வெற்றி கண்டு தமிழினத்தைத் தன் வாய்மையினால் சேர்த்த தீரர்.

மாற்றுர் மதிக்கும் பண்பாளர்

“கொழும்பில் எப்படி அறிந்திர்கள்” இரண்டாவது கேள் வியையும் அவரே கேட்டுவைத்தார். நேற்று மத்தியர்னம் தாங்கள் சிறை சென்ற செய்தியை திருமதி மங்கயர்க்கரசி அமிர்த விங்கம் தொலைபேசி மூலம் அறிவித்தார். மட்டக்களப்பிற்கும் கொழும்புக்கும் நேரடித் தொடர்பு துண்டிக்கப்பட்டிருந்தது. மட்டக்களப்பு அன்பர்கள் இத் தகவலை யாழிப்பாணம் அறி வித்து அங்கிருந்து எங்களுக்கு அறிவித்தார்கள் என்று பதில் கூறினேன்.

பாரானுமன்ற நிகழ்ச்சிகளில் நாங்கள் கலந்திருந்த போதி மூலம் எங்களின் சிந்தனை பூராவும் மட்டக்களப்பு நீதிமன்றத்தையே சுற்றிக்கொண்டிருந்தது. கொழும்பிலிருந்து மட்டக்களப்பிற்கு அவசர தொலைபேசி அழைப்புகள் பதிவு செய்திருந்தோம். இச் சமயத்தில் மத்தியானம் ஒரு மணி இருக்கும் திரு அமிர்தவலங்கத்திற்கு ஒரு தொலைபேசி அழைப்பு வந்திருந்தது. “தமிழினத்தின் தந்தை திரு. செல்வநாயகம் சிறைத்தண்டனை பெற்றுர்! சிறை சென்றுர்!!” என்று திருமதி அமிர்தவிங்கம் செய்தி தந்தார். ஒரு கணத்தில் இச் செய்தி பாரானுமன்றத்தில் காட்டுத்தீ போல் பரவியது. பாரானுமன்ற வாசிக்காலையில் இச் செய்தியை நாங்கள் கூறியதும் அரசாங்கக் கட்சியைச் சேர்ந்த பல பிரதிநிதிகள், ஒருசில மந்திரிகள் முகத்தில் தோன்றிய மாற்றங்களை அவதானிக்க முடிந்தது. அவர்களில் பலர் “திரு. செல்வா”வைச் சிறைக்கு அனுப்பியிருக்கக்கூடாது! பெரும் அநீதி!! என்று வாய்விட்டுக் கூறினார்கள். எதிரிகளும் பரிந்துபேசும் தமிழினத்தின் தகுதி வேறு எந்தத் தலைவருக்கு இன்றுண்டு?

“இன்னு செய்தாரை ஓறுத்தல் அவர் நான் நன்றாயம் செய்து விடல்” (குறவு)

அவர் தந்த பதில்

“அரசாங்கக் கட்சி அங்கத்தவர்களில் சிலர் தாங்கள் சிறைக்குச் சென்றதைப் பற்றி வருத்தம் தெரிவித்தார்கள். சிறைக்குத் தங்களை அனுப்பியிருக்கக்கூடாது என்று வாய்விட்டுக் கூறினார்கள்” என்று கொண்ணபோது மெல்லிய ஒரு சிரிப்புத்தான் அவரிடமிருந்து கிடைத்த முதலாவது பதில். அதைத் தொடர்ந்து இம் மயக்குமொழிகளால் நாம் நமது இலட்சியத்தை மறந்துவிடக் கூடாது. அவர்களின் வெளித் தோற்றத் துக்கு நாம் அடிமைப்பட்டுவிடக் கூடாது என்று எச்சரித்தார்.

“தொழுதகையுள்ளும் படையோடுங்குமென்னும்
அழுத கண்ணிருமலைத்து” (குறள்)

அரசாங்கக் கைதி அவர்!

“தங்களைப் பார்க்கத் தங்களின் மனைவியும், மக்களும் மட்டக்களைப்பிற்கு வர விரும்பினார்கள். தாங்கள் வர வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டார்களாமே!” என்று நான் சொன்ன போது “என்னை எதற்காக அவர்கள் பார்க்க வேண்டும், நான் இப்போது ஒரு அரசாங்கக் கைதி” எனப் பளிச்சென்று பதில் சொன்னார்.

நான் வெளியில் வருவதற்காக எழுந்தேன். இஷ்டப்பட்டு எழுந்துநின்று “நாம் சரியான பாதையில் நடக்கிறோம்” என்று சொன்னார். எனது வாய் பல தடவைஅந்த வாக்கியத்தை முன்னுழுத்தது. சிறைக் கதவுகளைத் திறந்துகொண்டு வெளியில் வரும்போதும் வந்த பின்னும் அந்த வாக்கியங்கள் என்காதுகளில் கண்டு கண்செரன்று ஒலித்துக்கொண்டிருந்தது. என் சிந்தனை பின்னாலும் கொடுக்கி வெகு வேகமாகப் பறந்தது!

புயலை அணைக்கும் புன்னகை!

இந்து அல்லது ஆறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருக்கும் கட்சியின் செயற்குழுக் கூட்டங்களில் கட்சிமின் வேலைத் திட்டங்கள் போதாது!போதாது!! என்று ஆத்திரத்தோடு பேசுவோம்: நீங்கள் இருந்தபடி என்ன செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுவங்கள் நாங்கள் செய்கிறோம். சிறைக்கு வேண்டுமானாலும் செல்லுகிறோம் என்று வாதிடுவோம். தன் சாந்தப் புன்னகையாலும், தட்க்க ரீதியான பதினின் மூலமும் எங்களைச் சமாதானப்படுத்திவிடுவார்.

தியாக சீலர்

“உங்களை முன்னுக்கு அனுப்பிவிட்டு ஒளிந்திருக்க என்னால் முடியாது. இயக்க ரீதியாக எது செய்வதானாலும் நானும் உங்களோடு என் பங்கைச் செய்யவேண்டும். சிறை செல்வதானால் முதலில் நான் செல்லவேண்டும்” என்று அவர் கூறிய வார்த்தைகள் இன்று நிதர்சனமானதை நினைத்து பிரமித்தும் போனேன்.

1956-ம் ஆண்டு காவிருக்க கடற்கரையில் தமது புதல்வர் கள் காட்டையர்களால் நையப் புடைக்கப்பட்டனர். மிருகத்

தனமாகத் தாக்கப்பட்டார்கள். தம் புதல்வர்களின் உடைக் கெள்ளாம் கிழிந்து, உடவிலிருந்து இரத்தம் கசிவதைக் கூட இருந்த இடத்திலே இருந்தபடி பார்த்திருந்தார். வைர உண்ண மும்—ஏச்சிர மனப்பான்மையும்—துளி கூடச் சுயநலம் அற்ற இத் தியாக மனப்பான்மையும் வேறு எந்தத் தமிழ்த் தலைவர் களுக்கு இந்த நாட்டில் உண்டு? தனது உழைப்பு, தனது உடல் தனது வாழ்வு முழுவதும் தமிழினத்துக்கே என்னும் தீர்க்க மான—திட்டவட்டமான முடிவோடு செயலாற்றும் ஒரு தமிழ்த் தலைவர் திரு. செல்வநாயகம் என்பதை அவரின் அரசியல் எதிரிக்கும், அவர்களது மனச்சாட்சித்துறை ஒப்புக்கொள்ளும்.

தமிழ் மக்கள் தலைவர்

பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தமிழினத்துக்கு வரவிருந்த அரசியல் பேராபத்தை எடுத்துக்கூறிய தீர்க்கதற்கிடை அவர். தமிழ் மக்களோடு தம்மையும் பினைத்து, மக்களோடு மக்களாக வாழ்ந்து அவர்களது சுக துக்கங்களில் பங்கெடுத்த ஒரே ஒரு தமிழ்த் தலைவர் திரு. செல்வநாயகம். இலங்கையின் சரித் திரம் இந்த உண்மையை நிச்சயம் எழுதாமல் விடாது.

ஈழத்துக் காந்தி

— மட்டக்களப்பு எம். பி. திரு. செ. இராசதுரை —

[சுதந்திரன் வார ஏட்டில் தொடர்ந்து வெளியான “தடுப்புக் காவலில் மூன்று மாதங்கள்” என்ற கட்டுரையிலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்டது]

(2)

தடுப்பிய கரங்களோடு நம்மை நோக்கி வந்த திரு. எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகத்தின் வாயிலிருந்து வந்த முதல் வாக்கி யாம்

“வீட்டாருக்கு இச்செய்தி வேதனையளிக்குமா? ”

“இல்லை, இல்லை. அவர்களுக்கு இது சாதாரணம்” என்றேன்.

“உங்களை எங்கே வைத்திருக்கிறார்கள்?”

“கோல்பேஸ் ஹாட்டலில்.....” சிரித்துக் கொண்டே கொண்னேன்.

“உங்களின் நிலைமையை நான் வீட்டாருக்கு அறிவிக்கி நேன்” என்றார். தொடர்ந்து “எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் அமைதி, பொறுமை இவற்றை இழக்கக் கூடாது. ஆராமர்ந்து, தீரச் சிந்தித்து செய்ய வேண்டும். நம் இலட்சியம் நிச்சயம் நிறைவேறும்” என்றார். அவருடைய ஒவ்வொரு சொல்லிலும் ஜீவன் இருந்தது. “நம் இலட்சியம் நிச்சயம் நிறைவேறும்” என்ற அவருடைய வார்த்தைகள் மின்னலைப் போல் பளிச்சிட்டுச் சென்றன. பாறையில் செதுக்கிய நிலையான எழுத்துக்களைப் போன்று அந்த வார்த்தைகள் மனதில் ஆழப் புதிந்தன.

அவர் என்றுமே மற்ற வர்களுக்குத் தொந்தரவு கொடுக்க விரும்பாதவர். பொலீஸாரை அங்கு வீணாகத் தாமதித்து வைப்பது அவருக்குப் பிடிக்கவில்லை போல் தெரிந்தது. நான் “போய் வருகிறேன்” என்று கூறிய வண்ணம் கைகளைக் கூப்பி வணக்கம் கூறினேன். பதிலுக்கு அவர் வணக்கம் செலுத்தியதும் நான் விரைந்து சென்று பொலீஸ் வண்டியில் ஏறிக்கொண்டேன்.

மறுபடியும் எனது அறைக்குள் நான் நுழைந்தேன்: அழைத்துப் போய் வந்தவர்களைக் கூடக் கவனியாது உடுத்தி விருந்த உடைகளைக் கழற்றி வேறு உடைகளை அணிந்தேன். ஆயினும் திரு. செல்வநாயகம் கூறிய கடைசி வார்த்தைகள் மனத்திரையில் சுழன்று கொண்டேயிருந்தன.

நேர்மையும், தன்னம்பிக்கையும் அவரிடம் குடி கொண்டிருந்தன: என் வாழ்க்கையில் அவரைப் போன்ற நேர்மையும், தன்னம்பிக்கையும் வாய்ந்த மனிதரைச் சந்திக்கவேயில்லை. எந்தக் காரியத்தையும் செய்யப் புகுழுன் பல தடவை அதை அலசி ஆராய்ந்து, உட்பொருளைக் கண்டு, பின்னர் தான் செய்வில் இறங்குவார். அப்புறம் எவருடைய உபதேசமும் அவர் முடிவை மாற்றியமைக்க முடியாது தோற்றுப் போகும்.

நேர்மையும் நெறி முறையும்

அவர் உடல் மெனிந்திருப்பினும் வயது வந்த வாலிபார்க்குக்கே இல்லாத வச்சிர மனப்பான்மை—திண்மை கொண்ட உள்ளம் அவரிடம் இருந்தது. அவருடைய அரசியல் எதிரிகள் கூட அவருடைய நேர்மைக்கும், வாழ்க்கையின் நெறி முறைக்கும் மதிப்பளிக்கிறார்கள். அவர்களில் பல சமூகத்தினர் பல சமயத்தினர், பல இனத்தவர் உளர். அரசியலில் நேருக்கு நேர் விரோதமானவர்கள் கூட அவருடைய அரசியல் கொள்கையை அணுவளவேனும் ஏற்றுக் கொள்ளாத போதிலும் அவருடைய நேர்மையைப் போற்றுகிறார்கள்.

இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியை இன்று தமிழ் பேசும் இனத்தின் ஒரே ஒரு விடுதலை இயக்க மென்னும் தகுதிக்கு உயர்த்தி வைத்தது அவருடைய நேர்மை என்றால் மிகையாகாது. யாழ்ப்பானைக் குடாநாட்டின் முடிகுடா மன்னராக விளங்கிய திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலத்தின் அரசியல் அச்சாணி திரு: செல்வநாயகத்தின் நேர்மையால் சிதைந்து நொறுங்கிப் போயிற்று.

தமிழ்க் காங்கிரஸில் இருந்து வெளியேறினார்

தமிழ்ப் பேசும் மக்களிடம் சுதந்திர எழுச்சியை அன்று எழுப்பியது தமிழ்க் காங்கிரஸ். வாலிபார்களென்ன, வயோதி பர்களென்ன “தமிழ்வெள்ளு சொல்லடா தலை நியிர்ந்து நில லடா!” என்ற தாரக முந்திரத்தை எழுப்பி எங்கும் தமிழ் வெறியை மூட்டியது; தமிழ்க்காங்கிரஸ். இத்தகைய காங்கிர

வின் தலைவர் திரு. ஜி. ஜி. காங்கிரஸ் கொள்கைக்கு மாருக யு. என். பி. அரசாங்கத்தில் மந்திரி பதவி பெற முனைந்த போது—அதற்கு ஆரம்ப விழாவாக இலங்கை இந்திய பிரஜா உரிமைச் சட்டத்திற்கு சாதகமாக வாக்களித்த போது தமிழ் காங்கிரஸில் கருத்து வேற்றுமை முனைத்தது. எந்தப் பொன் னம்பலம் தமிழ் மக்களுக்கு நல்வாழ்வு கொண்டு வருவார் என்று மக்கள் நம்பியிருந்தார்களோ அந்தப் பொன்னம்பலம் தமிழ் மக்களைக் கைவிட்ட நேரம், அவர்கள் ஏது வழியென்று திகைத்துத் திண்டாடிய நேரம் திரு. செல்வநாயகம் திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலத்தின் முடிவை ஏற்றுக் கொள்வதில்லை யென்று தீர்மானித்து தமிழ் காங்கிரஸில் இருந்து வெளியேறி வருர்.

“பொன்னம்பலம் என்னைவிட வயதில் இளையவர். ஆயினும் நானும் என்னைப் போன்ற எத்தனையோ வயது போன கிழவர்களும் பொன்னம்பலத்தின் தலைமையை ஏற்றுக் கொண்டோம். அவரை முழுதும் நம்பினோம். அவர் தமிழினத்துக்குத் திறமை செய்கிறார் என்பதைக் கண்டதும் திரு. பொன் னம்பலத்தை விட ‘தமிழ் மக்கள்’ எங்களுக்கு வேண்டியவர்களாயிருந்தார்கள்”—இப்படிச் சொல்வார் திரு. செல்வநாயகம்.

தோல்வியைக் கண்டு துவழவில்லை

கயநலமும்—சொந்த வாழ்க்கையை உயர்த்திக் கொள்ளப் பேரவாவும் உள்ள ஒரு சிலர் வாய்க்கு வந்தபடி திருக் கூட்டுரையைக்கொண்டு செல்வநாயகத்தை வைதார்கள். 1952-ம் ஆண்டுப் பொதுத் தேர்தலில் காங்கேசன் துறைத் தொகுதியில் தொற்கடிக்கவும் செய்தார்கள். என்றாலும் அவர் சோர்ந்து போனாரில்லை; தளர்ந்து போனாரில்லை; இலட்சியத்தைக் கைவிட்டாரில்லை; “நன்றி கெட்ட மக்கள் எனது நல்ல கொள்கையைத் தெரிந்து கொண்டார்களில்லை” என்று ஒதுங்கியிருக்கவில்லை.

இன்று பல தலைவர்களை நம்மிடையே நாம் காண முடியவில்லை. அவர்கள் எங்கோ தெரியவில்லை. “தமிழ் அழியாது! அது தெய்வீகத் தன்மை வாய்ந்தது” என்று தமிழ் விழாக்களிலே அபயம் கூறிய—ஆறுதல் அளித்த பின்னையவர்களையும் ஜயாக்களையும், சாமிகளையும் இன்று காண வேயில்லை. உண்மை தான் அவர்கள் பதவி போய்விட்டதல்லவா? பதவி இருந்தால் தான் அவர்கள் பொது மக்களைப் பார்ப்பார்கள். இல்லை யென்றால் பொது மக்கள் பக்கம் திரும்பித் தும்மக்கூட மாட-

டார்கள். மீண்டும் தேர்தல் வரும்போது தெருவலம் வருவார்கள்! பொறுத்திருந்து பார்ப்போம்!

மக்களுக்கு அன்பழைப்பு

இந்த வழக்கத்திற்கு மாருக தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் எங்கெங்கு வாழ்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் பறந்து சென்றார்திரு. எஸ். ஜே. வி. வடக்கே பருத்தித்துறை முதல் தெற்கே திருக்கோயில் வரை கிழக்கே திருக்கோணமலை முதல் மேற்கே மன்னார் வரை, மலை நாட்டுப் பகுதிகளையுகும் தன் தளர்ந்த உடல் நிலையையும் பொருட்படுத்தாமல் பிரசாரம் செய்தார். தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் பேராபத்துக்களை எடுத்தெடுத்துக் கூறினார். அவற்றைத் தடுக்க முன் வாருங்கள் என்று பொது மக்களுக்கும், தமிழ் அரசியல் வாதிகளுக்கும் அன்பழைப்புகள் விடுத்தார். மாகாண ரீதியாக விளவு பட்டு, பிரிந்து கிடந்த தமிழ் மக்களைத் தன் ஆணித்தரமான அரசியல் கருத்துக்களால், எதிர்காலம் பற்றிய திட்டவட்டமான தீர்க்கமான உண்மை எடுத்துக்காட்டுகளால் மாற்றியமைத்தார் திரு. செல்வநாயகம்.

சொல்லும் செயலும்

தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் மதத்தில் இந்துக்கள் — கிறிஸ்தவர்கள் இல்லாமியர்களாயிருக்கலாம். ஆனால் மொழியால் இனத்தால் ஒருவர் என்று குறிப்பிடுவது அநீதி! கொடுமை இதை தமிழ்ச் சமூகம் முழுவதும் கிளர்ந்தெழுந்து அழித்தொழிக்காவிட்டால் விடிவு கிடைக்காது! விமோசனம் பிறக்காது!! விடுதலை கிட்டாது!!! என்று துணிந்து கூறினார். கூறிய வற்றை செயல் படுத்தவும் செய்தார்.

தமிழ்ச்சாதி செய்த தவப்பயண்

இலங்கைத் தமிழினத்திற்கு அவரின் நலைமை கிடைத் ததே ஒரு வரப்பிரசாதம். திருக்கோயில் அறப்போர் அணித்தலைவர் திரு. ஆர். டபின்யூ. வி. அரியநாயகம் கூறுவது போல் அவர் “தமிழ்ச் சாதி செய்த தவப்பயணே” யாவர். அவரை நினைக்கும்போது உலக ஏரித்திரத்தின் புதுமையைச் சிருஷ்டி த ஒருவருடைய பெயர் தான் மனதில் தோன்றும்.

காந்தியடிகள் பற்றி நேரு

“காந்தியடிகளின் உடல் மெலிந்து குச்சி போல் இருப்பி வூம் அவருடைய உள்ளம் எஃகு போன்று உறுதியானது; பாறை போன்று திண்மையானது. எவ்வளவு பெரிய உடல் ஆற்றலாலும் அதை அசைக்க முடியாது. அவருடைய தோற்றம் எனியது தான்; அனால் அவரிடத்தில் ராஜீகத் தன்மையிருந்தது. மற்றவர்கள் தாமாகவே அதற்குக் கீழ்ப்படிந்தனர். அவர் ஆணவைற்றவர்; அடக்கமே உருவானவர். அவருடைய ஆழ்ந்த கண்கள் எவருடைய உள்ளத்தையும் துருவி ஆராய்வல்லன. அவருடைய குரல் தெளிவானது; மெதுவானது. ஆனால் கேட்பவர் உள்ளத்தை ஊடுருவிச் சென்று உணர்ச்சி யூட்ட வல்லது. கேட்பவர்கள் எத்தனை பேரான்னால் சரி காந்தியடிகளின் காந்த சக்தி அவர்களை இழுக்கும். ஒவ்வொரு வரும் அவருடன் இரண்டறக் கலந்து விடுவர். கேட்பவர்கள் மெய் மறந்து போவதற்குக் காரணம் நாவன்மையன்று; அடுக்கு மொழியின் மயக்கு ஜாலமுமல்ல. அவர் பேச்சு மிக எளிமையானது; நேரடியானது. ஒரு சொல் கூடப் பயன்ற சொல்லாக இருக்காது. அவருடைய நேரமையும் தோற்றமும் மக்களைப் பினிப்பனவாக விருந்தன”. — ஜவஹர்லால் நேரு தம் கயசரிதையில் ஒரிடத்தில் காந்தியடிகளைப் பற்றி மேற்கண்டவாறு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்.

நமது தலைவர் செல்வநாயகம்

திரு. செல்வநாயகம் அவர்களை ஒரு கணம் இந்தக் கண்ணேட்டத்தில் பார்த்தால் இலங்கைத் தமிழினத்துக்கு அவர் தலையை கிடைத்தது ஒரு வரப்பிரசாதம் என்பது தெரிந்தன விளங்கும். அவருடைய திட்டங்கள் முழுவதும் சாதனீகுத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டனவாகவே இருக்கும். எதிரியின் மனம் கூடப் புண்பார்த வண்ணம் காரியமாற்ற விரும்புவார் அவர். “அவருடைய ஆயுள் நீண்ட நாள் தீர்த்திருக்க வேண்டும்” என்று பெரும்பாலான தமிழ் மக்கள் பிரார்த்திக்கு மளவுக்கு இன்று உள்ள ஒரே தலைவர் அவரே ஆவார். தாம் சொல்லுகின்ற ஒவ்வொரு சொல்லியும் செயல்படுத்த இந்த நாட்டில் ஆயிரக் கணக்கான தொண்டர்களையடைய ஒரே ஒரு தலைவரும் அவரேயாவர். அரசியல் விரோதிகளும், ஆட்சியாளருங்கட அஞ்சவதும் மதிப்பள்பதும் அவர் ஒருவர் ருக்கே!

கைமாறு செய்வதுண்டோ?

— வட்டுக்கோட்டை எம். பி. திரு. அ. அமிர்தவிங்கம் —

திரு சர்வகலாசாலை மாணவருக நான் இருந்த நேரத் தில் 1948-ம் ஆண்டு திரு. செல்வநாயகம் அவர்களை முதன் முதற் சந்தித்தேன். அப்போது அவருடைய மனதில் ஒரு பெரும் போராட்டம் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது. இவங்கை வாழ் தமிழ் இனத்தில் 10 இலட்சம் பேரை அரசியல் அநாதைகளாக்கும் பிரஜாவரி மைச் சட்டம் பாராளுமன்றத் தில் விவாதிக்கப் பட்டுக் கொண்டிருந்தது. தான் சேர்ந்திருந்த காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத் தின் கட்டுப்பாட்டைக் காப்பதா அல்லது தமிழினத்தின் ஒற்றுமையைக் காப்பதா? அரசியல் தந்திரம் என்று கூறி ஆட்சியாளரோடு ஒத்துழைப்பதா அல்லது இலட்சிய மார்க்கத் தில் நேர்மையாகச் செல்வதா? காங்கிரஸ் தலைவருக்கு விஸ்வாசமாக இருப்பதா? அல்லது திரு. அ. அமிர்தவிங்கம் தம் மனச்காட்சிப்பாடி நடப்பதா? இந்தப் போராட்டத்தில் எவ்வளவு வெற்றி பெற்றன என்பது பாராளுமன்றத்தில் அவர்களிக்கும் தெளிவாகத் தெரிந்தது.

“இன்று பிரஜாவரிமைச் சட்டத்தின் மூலம் இந்தியத் தமிழரைத் தாக்கும் அரசாங்கம் நானே மொழிச் சட்டத்தின் மூலம் இலங்கைத் தமிழரின் உரிமைகளுக்கு உலை வைக்கும்” என்று தீர்க்க தரிசனம் கூறினார். அவருடைய கூற்றுக்கு தமிழினம் செவி சாய்க்க மறுத்தது. அற்ப சலுகைகளைக் கண்டு ஏமாந்த மக்கள் 1952-ல் அவரையும், அவருடன் சேர்ந்தோரையும் படுதோல்வி யடையைக் கொண்டு வில்லை. கலங்காது தம் பணியைச் செய்தார். அவரு

டைய நேரமே, தியாகம், தளரா உழைப்பு, தூர திருஷ்டி, அஞ்சானம் இவ்வெந்துமே என்னிப் போன்ற ஆயிரக் கணக்கான இளைஞர்களை அவர்பால் கவர்ந்தன. அவருடைய இலட்சியக் கனவு நிறைவேற உழைப்பதைத் தவிர அவருக்கு தமிழ் இளைஞர் உலகம் வேறு என்ன கைமாறு செய்ய முடியும்?

யாழ்ப்பாணத்தில் சிங்ளை சிறி எதிர்ப்பு இயக்கம் ஆரம்பிக்கப் பட்டபோது திரு. எஸ். ஜே. வி. சௌவநாயகம் தமிழ்ச் சிறி பொறித்த ஒரு மோட்டார் வண்டியைத் தாமே செலுத்தும் காட்சி

சரித்திரத்தில் இடம் பெறப் போகும் தமிழ்ப்பெரியார்

— ஊர்காவற்றுறை எம். பி. திரு. வி. ஏ. கந்தையா —

சிலர் நல்லதைச் சிந்திப்பதோடு மட்டும் இருந்து வீடுகள் ரூர்கள். சிலர் நல்லதைச் சிந்தித்து அதைச் சொல்கிறார்கள். நல்லதை நினைத்து அதை மற்றவர்கள்க்குச் சொல்லி, அதன் படியே தாழும் செய்து காட்டி வழி நடத்துபவர்கள் மிக மிகச் சிலர். அவர்களுள் முதன்மையானவர் தமிழ்ப்பெரியார் திரு. எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம்.

ஒற்றை ஆட்சியால் தமிழன் அடைய இருக்கும் அபாய நிலையை ஏற்கனவே சரிவர உணர்ந்து சமஷ்டி ஆட்சி முறை ஒன்றினால் தான் அதைத் தவிர்க்க முடியும் என்று கூறினார். தமிழரசுக் கட்சியின் தோற்றம் தமிழினத்தின் விடுதலை, சமஷ்டி ஏற்படுத்த ஆட்சியை இலங்கையில் வேண்டும். என்பதற்காக அவர் படும் இன்னவகரூம், செய்த தியாகங்களும் மிகப்பல. தன் வாழ்வின் நலமைனத்தையுமே தமிழினத்தின் சுபீட்சத்துக்காக அர்ப்பணம் செய்த பெரியார் இவர். இவரது பிறந்த தினம் தமிழினத்தின் சரித்திரத்தில் ஓர் பெரும்

திரு. வி. ஏ. கந்தையா இடத்தைப் பெறும். பிற்கால சந்த தியார் இவரது வாழ்க்கை நலத்தைப் பெரிதும் மதிப்பர்.

திரு. செல்வநாயகம் தனது தன்னவமற்ற சேவை, திறமை, தியாகம், அயர்த உழைப்பு, உண்மை, உறுதி இவை களையே மூலபலமாகக் கொண்டு எம்மையும் எம் இனத்தை யும் வழி நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார். இவர் பல்லாண்டு வாழவும், இவரது இலட்சியங்கள் கைகூடவும் இறைவனைப் பிரார்த்திப்போமாக!

விடுதலை வீரர் செல்வா

— வழக்கறிஞர் எம். பாலசுந்தரம் —

பண்டைக்காலம் தொட்டு இலங்கை வாழ் தமிழ் மக்களிடையே பல தலைவர்கள் தோன்றியிருக்கின்றனர். இப்போதிருப்பது போன்ற சங்டங்கள் எந்தச் சமயத்திலுமே தமிழ் மக்களுக்கு இருந்தது கிடையாது. ஆனால் இன்று நிலைமை முற்றுக மாறிவிட்டது. தமிழ்ச் சமூகம் முற்றி ஒரும் அழிக்கப்பட்டு விடுமோ என்று அஞ்சக்கூடிய ஒரு கட்டம் இன்று உருவாகியுள்ளது.

பட்டம் பதவிக்காக ஈடுபடவில்லை

இக்கஷ்டமான நிலையில் தமிழ் மக்களுக்கு உற்சாகத்தையும் மனோ திடத்தையும் ஊட்டி அவர்களுடைய உரிமைகளைப் பாதுகாக்கக்கூடிய தலைவர்களே வேண்டும். அத்தகைய சிறப்பு அமைந்த தலைவர்களில் திரு. எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம் சிறந்து விளங்குகிறார். அவர் அரசியலில் ஈடுபட்டது பட்டம் பதவிகளைப் பெறும், சுயநல் நோக்குடன் தாண்ண்று எவருமே சொல்ல முடியாது. அரசியலில் என்று இறங்கின்றோ அன்று தொட்டு இன்று வரை பெரிய நஷ்டங்களுக்கு ஆளாகி வந்திருக்கிறார். இது பலரும் நிந்த உண்மை.

இலங்கைக்குச் சுதந்திரம் கிடைத்த நாள் தொடக்கம் சிங்கள அரசியல் வாதிகள் தமிழ் மக்களுடைய உரிமைகளைப் பல வழிகளிலும் பற்றிது வருகின்றனர் என்பதை உணர்ந்த தமிழ்க் கலைஞர்களில் திரு. செல்வநாயகமும் ஒருவர். அவ்வாறு உணர்ந்த நாள் தொடக்கம் அம்முயற்சியைத் தடுப்பது மூலம் இன உரிமையைக் காக்கப் போராட வேண்டுமென்று திடசங்கல்பம் செய்து கொண்டார். இதன் பொருட்டு என்ன சங்டம் வந்தாலும் சரி தனது சமூகத்தின் நல உரிமையைக் காப்பது என்பதன் பேரால் போராட்டத்தைக் கைவிடுவதே யில்லையென்று முடிவு செய்துள்ளார். அன்று தொட்டு இன்று வரை அவர் தனது கொள்கையில் சிறிதுமே தவறியது கிடையாது. அவரது நேர்மை பற்றி எவருமே சிறிதளவேனும் குறை சொல்லுவதற்கில்லை. அஞ்சா நெஞ்சத்துடன் தமிழ் மக்களுக்காகத் தொடர்ந்து போராடி வருகிறார். அந்தப் போராட்டத் தில் இப்போது வெற்றி உதயமாக வில்லை யானாலும் அது திக்

சயம் கிடைத்தேயாகும். குறித்த இயக்கம் ஒரு காலம் வெற்றி யைத் தேடித் தருமென்பதில் யாரும் ஜியப்பட வேண்டிய தில்லை.

உண்மைக்கு அழிவு ஒருபோதும் வராது

உண்மைக்கும் நேர்மைக்கும் ஒருபோதும் அழிவு கிட்டாது. இது சரித்திரம் நமக்குக் கற்பிக்கும் பாடமாகும். அந்தியும் பொல்லாங்கும் சில சமயங்களில் வெற்றி தருவது போல் தோன்றினாலும் ஈற்றில் அவை அழிவையே அணைத்துக் கொள்ளுகின்றன வேண்பதை இதிகாசம் எடுத்துரைக்கின்றது.

தமிழினம் இன்ன ஹுக்குள்ளாகியிருக்கும் இந்த நிலையில் என்ன செய்வதென்று தெரியாது கையை உதறிக் கொண்டு அநேக தமிழ்ப் பிரமுகர்கள் காலத்தைச் செலவிடுகின்றனர். அந்த மாதிரிக் கையை உதறிக் கொண்டிருப்பவர்கள் திரு செல்வநாயகம். தமது கொள்கையும் இலட்சியமும் கைகூட எதனைச் செய்ய வேண்டுமோ அது பற்றிச் சிந்தித்து ஆக்க வேலைகளில் ஈடுபட்டு வருகிறார். அவரது இயக்கங்களிற் சில கடந்த காலத்தில் வெற்றி தரவில்லை யென்று யாராவது கூறக்கூடும். காந்தியடிகள் நடாத்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தை இச்சமயத்தில் நாம் நினைவு படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். 1919-ம் ஆண்டிலிருந்து ஆரம்பமான, ஒத்துழையாமே சுதந்தியாக்கிரக இயக்கங்கள் பலமுறை தோல்வி கண்டன வென்று காந்தியடிகளே பகிரங்கமாகக் கூறியிருக்கிறார். தோல்வியைக் கண்டு மனந் தளர்ந்து பாதையிலிருந்து சிறிதும் விலகாததால் ஈற்றில் வெற்றி பெற்றுப் பாரதத்தின் அடிமை விலங்கை அவரால் அகற்றக் கூடியதாக இருந்தது.

வெற்றி நிச்சயம்

அது போலவே இந்த நாட்டுத் தமிழ் மக்களின் உரிமைப் போரிலும் இடையில் சில சந்தர்ப்பங்களில் தோல்வி ஏற்பட்டாலும் உண்மையில் நீதியும், பிறருக்குத் தீங்கிழையாத் தன்மையும் உடையதாக அப்போராட்டத்தை திரு. செல்வநாயகம் நடத்தி வருவதால் அந்த இயக்கம் ஈற்றில் வெற்றி தேடுத் தருமென்பது திண்ணும்.

திரு. செல்வநாயகத்துக்கு இறைவன் நீண்ட ஆயுளையும், பலத்தையும் கொடுத்துத் தமிழ் மக்களுக்குப் பலகாலம் தொண்டு செய்ய அருள் புரிய வேண்டு மென்று பிரார்த்திக்கிறேம்.

எண்ணமும்
எமுத்தும்

சுதந்திரம் யாருக்கு?

[வீரகேசரி சுதந்திர தின மலருக்கு திரு. செல்வநாயகம் அவர்கள் எழுதிய கட்டுரை, வீரகேசரி, 4, பெப்ரவரி 1959]

1948-ம்

ஆண்டு பெப்ரவரி மாதம் 4-ம் தேதி இலங்கைக்கு சுதந்திரம் கிடைத்தது. ஆங்கிலேயரின் ஆட்சி அகன்றது. ஆனால் நாட்டுக்குக் கிடைத்த சுதந்திரம் நாட்டு மக்கள் முழுப்பேருக்கும் கிடைக்கவில்லை. அதற்குப் பதிலாகப் பெரும்பான்மை இன்ததைச் சேர்ந்தவர்கள் அதைத் தம் வசமாக அபகரித்துக் கொண்டார்கள். இலங்கைத் தயிழ்த் தேசிய இன்தவர் அடிமைகளாக்கப்பட்டனர்.

அன்னிய ஆங்கிலேய ஆட்சியிலும் தயிழ் இன்தவர்கள் அடிமைகளாய் இருந்கார்களென்பது உண்மையே. ஆனால் அந்த

ஆட்சியில் தயிழ் இன்ததை அழிக்கும் முறைகள் நடைபெற வில்லை. இன்று அதிகாரத்தைக் கைப் பற்றியுள்ள சிங்கள மக்களுடைய ஆட்சியில் தயிழ், மக்கள் அழிவிலிருந்து தப்பிப் பிழைப் பார்களோவென்ற பயங்கரமான ஆபத்து ஏற்பட்டிருக்கிறது. தமிழை அழிவுக்கே ஆளாக்கக் கூடிய நிலையை ஏற்படுத்திய நாளாகிய பெப்ரவரி 4-ம் திங்கியை தயிழ் மக்கள் துக்க தினமாக அனுஷ்டிப்பதைத் தவிர அவர்களுக்கு வேறு மார்க்கமில்லை.

இச் சந்தர்ப்பத்தில் நாட்டுக்குக் கிடைத்த சுதந்திரம் ஒரு பகுதியினருக்கு மறுக்கப்படக் காரணம் என்னவென்பதையும் சிந்திப்பது பொருத்தமாகும். அதற்குக் காரணம் இன்றைய அரசியல் அமைப்பு ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இன்தவர்கள் வாழும் இந் நாட்டுக்குப் பொருத்தமற்றதாக; இருப்பதேயாகும்.

பொருத்தமில்லாத ஆட்சி முறையின் பலனே நாடு சுதந்திரம் பெற்ற தினத்தில் ஒரு பகுதியினர் மகிழ்ந்து கொண்டாடுவதும் ஒரு பகுதியினர் துக்கம் அனுஷ்டிப்பதுமாகும். இம் மூல காரணத்தைக் கணிந்தெறியவும்—நாட்டுக்கு ஏற்ற அரசியலமைப்பை ஏற்படுத்த வேண்டிய அவசியத்தையும் இத்தினத்தில் சிந்திப்பது நாட்டு நலனில் அக்கறையுடைய ஒவ்வொருவரதும் கடமையாகும்.

ஓன்றுக வாழ்வோம்!

இன்றேல் ஒன்றுக மாள்வோம்!!

(இலங்கைத் தமிழர்கள் இந்தியத் தமிழர்தனுடன் ஒன்று படுவது ஆபத்தானது என்றும் இலங்கைத் தமிழர்களின் கடைகளை மலை நாட்டுத் தமிழர்கள் புறக்கணித்து பகிஷ்கரிக்கிறார்களென்றும், இலங்கைத் தமிழர்களும் தமிழரசுக் கட்சியும் மலைநாட்டுத் தமிழர்களுக்காகப் பாடுபடுவது “தான் போக வழியைக் காணுத மூஞ்குறு விளக்குமாற்றையும் கட்டிக் கொண்டு போன்றஞ்சு ஒப்பாகும்” என்றும், வவுனியா முன்னாள் பிரதிநிதி திரு. சுந்தரவிங்கம் தெரிவித்த கருத்தை ஆட்சேபித்து திரு. செல்வநாயகம் அவர்கள் விடுத்த அறிக்கை. 12, பெப்ரவரி. 1959)

இலங்கை வம்சாவளித் தமிழரானாலென்ன, இந்திய வம்சாவளித் தமிழரென்றால் என்ன? இலங்கையிலுள்ள தமிழர் எல்லோருக்கும் பிரச்சனை ஒன்றுதான். எனவே இலங்கையில் எந்தப் பகுதியில் வாழும் தமிழனும் வேறொரு பகுதியில் வாழும் தமிழனுக்கு உதவி புரியவும் பாதுகாப்பளிக்கவும் முன்வர வேண்டியது ஒவ்வொரு தமிழ் மகனினதும் கடமை யாரும். எங்களைப் பொறுத்தவரை மலைநாட்டிலுள்ள யாழ்ப் பாணத் தமிழர்களுடைய கடைகளை மலைநாட்டுத் தமிழர்கள் பகிஷ்கரித்ததாகவோ, பகிஷ்கரிப்பதாகத் தீர்மானித்ததாகவோ எங்களுக்கு எதுவித தகவலும் கிடைக்கவில்லை. அப்படித் தான் எங்காவது பகிஷ்கரித்திருந்தாலும் அது அறியாமையினால் தவறாக நிகழ்ந்திருக்கவும் கூடும். அல்லது யாராவது வகுப்பு வெறியர்களின் கைக்கலிகளான சிலர் சொந்த நலாடுக்காக அப்படிச் செய்திருக்கவும் கூடும். அது ஆராயப்படவேண்டியது. அப்படி நடந்திருந்தாலும் கூட தோட்டப் பகுதியிலுள்ள தமிழ் மக்களுக்கு நீதியும் நியாயமும் கிடைக்கப் போராட வேண்டியது இலங்கையிலுள்ள தமிழ் மக்கள் கடமை. தமிழ் பேசும் மக்கள் இந்நாட்டில் சுதந்திரர்களாக வாழ்வதா? அன்றித் தொண்டிமைப்பட்டு மாள்வதா என்ற ஜீவமரண நெருக்கடி மிகுந்த இந்த நேரத்தில் தமிழ் பேசும் மக்களை இந்தியத் தமிழர் என்றும் இலங்கைத் தமிழர் என்

ரும் பிரித்து அவர்களிடையே கசப்பான பிளவை உண்டாக்க ஒரு தமிழ்த் தலைவரே முற்படுவது ஈன்றதனமான, துரோகச் செயலாகும். இதன் விளைவு தமிழ்ப் பேசும் இனம் தற்கொலை செய்து கொள்வதை நிகர்த்ததாகும். சிங்கள சமூகத் தி னிடமே சகல அதிகாரங்களையும் உரிமைகளையும் அளிக்க உதவி செய்த ஒற்றை ஆட்சி அமைப்புக்கு வழிவகுத்த சோல்பரி அரசியல் திட்டத்தின் கீழ் இலங்கைக்குச் சுதந் திரம் கிடைப்பதை 1947-ம் ஆண்டில் திரு. சுந்தரவிங்கம் ஆதரித்ததின் மூலம் அவர் மாபெரும் தவறு செய்தார்; முன்பு செய்த இத்தவறுகளை நிவிர்த்தி செய்ய திரு. சுந்தர விங்கம் இப்பொழுது முயற்சி செய்கிறார். ஆனால் அந்த முயற் சியில் முன்பு செய்த அதே தவறுகளைத் திரு. சுந்தரவிங்கம் இப்பொழுதும் செய்கிறார். இத்தவறு இலங்கையிலுள்ள தமிழ்ப் பேசும் சமுதாயம் முழுவதையுமே பாதிக்கிறது.

எனவே இந்த விஷயத்தில் மட்டுமல்ல, இதர விஷயங்களை ஆம் கூட திரு. சுந்தரவிங்கத்தின் கொள்கைகளுடன் தமிழர் சுக்கட்சி ஒன்றுபட முடியாமலுள்ளது. அவர் எதையும் சரியாகச் செய்வாரென்ற நம்பிக்கையில்லாததே முக்கிய காரணம்.

தமிழர்கள் எங்கிருந்தாலும் இதர தமிழர்களைப் போல் பாதுகாப்பு பெறுவதற்கு அருகதையுடையவர்களே. தமிழர்கள் எல்லோரையும் ஒரேவிதமான கண்டங்கள் தான் எதிர்நோக்கிக் கொண்டிருக்கின்றன. இந்த நிலையில் மலைநாட்டுத் தமிழரும் இலங்கைத் தமிழரும் பிளவுபட வேண்டுமென்ற செய்தியை நாவடக்கமும் போதிய ஆராய்வுயின்றி அம்பலத் தில் பேசுவது அரசியல் விவேகமுடையதாகாது. அது நமது விரோதிகளுக்கும் பலமும் அளிக்கும் துரோகச் செயலாகும். எனவே நாம் எல்லோரும் ஒன்றுக் காம் வேண்டும்; இல்லையேல் ஒன்றுக் காம் வேண்டும்.

தீண்டாமையும் தமிழ் இனத்தின் விடுதலையும்

(தீண்டாமை ஒழிப்பு வாரத்தெயாட்டித் தமிழரகத் தந்தை சுதந்திரன் வார ஏட்டிற்கு எழுதிய விசேஷக்ட்டுரை. சுதந்திரன் 19, ஏப்ரல் 58)

மனிதருக்குள் பாகுபாடு காட்டும் வழமை இலங்கையில் மாத்திரமல்ல, உலகத்தின் பல பகுதிகளிலும் இருந்தே வருகிறது. இங்கிலாந்தில், ஐரோப்பாவில் எல்லாம் வகுப்பு வேற்றுமை இருந்தது. இப்பொழுதும் சிறிதளவில் இருக்கத்தான் செய்கிறது. அமெரிக்காவில் வெள்ளையர் தமக்குள் வகுப்பு வேற்றுமை பாராட்டுவதில்லை. இருந்தாலும் அங்கே வெள்ளையருக்கும் கறுத்தவருக்குமிடையே பெருத்த வகுப்புப் பிரிவினை இருந்து வருகிறது. இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் ஜாதி வேறுபாடுகள் மக்களைக் கெட்டியாய்ப் பிரித்து வைத்துவிட்டன பல பிரிவுகளாக.

ஜாதிப் பாகுபாட்டிற் படுபாதகமான கொடுமை தீண்டாமை என்றவடிவத்தில் இன்று கோரத் தாண்டவம் ஆடுகிறது. உலகெங்குமுள்ள மக்களில் பலரும் வகுப்பு வேற்றுமை நிற பேதம், ஜாதி வேறுபாடு இவற்றைப் பாராட்டல் இமுசுகென்றும், அவலட்சணமென்றும். எனவே இவை அகற்றப்பட வேண்டுமென்றும் ஒத்துக்கொள்கிறூர்கள்.

இந்தியாவில் மகாத்மா காந்தியும் இந்திய தேசியக் காங்கிரஸாம் இந்திய சுதந்திரம் பெற எவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுத்தார்களோ, அவ்வளவு முக்கியத்துவம் தீண்டாமை ஒழிப்புக்கும் கொடுத்தார்கள். இந்தியாவில் தீண்டாமை முற்றாக ஒழிக்கப்படாவிட்டாலும், இந்தப் பணியில் அங்கு குறிப்பிடக்கூடிய முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறூர்கள்.

யாழிப்பாணத்தில் தீண்டாமையை ஒழிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணை பெருந்தொகையான மக்களிடையே தோன்றுகிறது இந்தத் தீண்டாமை ஒழிப்பு நோக்கத்தை ஒருசிலர் எதிர்க்கிறார்கள். பிறபோக்கு எண்ணை உடையவர்களுக்கு தீண்டாமை உண்மையிலேயே ஒழிக்கப்பட வேண்டியதோர் ஒழுக்க கொடுமை என்பதை விளக்கி அவர்களை மனம் திரும்ப

வைக்க வேண்டியது முற்போக்கு என்னங்கொண்டவர்களுடைய கடமையாகும். அறிவும் தெளிவும் பெற்ற மக்கள் பல காரணங்களுக்காக, தீண்டாமை ஒழிய வேண்டும் என்று உணர்கிறார்கள். அந்தக் காரணங்களாவன:—

- (1) தீண்டாமை ஹரிஜனங்களுக்கு பல நஷ்டங்களை விளைக்கிறது. அதைவிட அந்த வகுப்பினருக்குப் பெரும் அந்தியாய் இருக்கிறது.
- (2) தீண்டாமை ஹரிஜனங்களுக்கு மட்டும் துன்பத்தை விளைவிக்கவில்லை. தமிழ் சமூகம் அணைத்துக்குமே கஷ்டத்தைத் தருகிறது. அதனால் உயர்ந்த வகுப்பு மக்கள் என்று சொல்லப்படுகிறவர்களுக்கும்கூட கேடு நேர்கிறதே தவிர அனுகூலம் சிறிதும் இல்லை. நமது சமூகத்தில் இந்தக் குறைபாட்டை வைத்துக்கொண்டு நாம் எல்லாம் இன்றைய உலகில் வளர்ச்சியடைவது முடியாத காரியம்.
- (3) கொடுமைகள் எல்லாவற்றிலும் தீண்டாமை கொடுமைதான் மிக மோசமானது. தனிப்பட்டவர்கள் மாதிரிமல்ல சமூகங்களும் நீதி ஒழுங்குக்கு கட்டுப்பட்ட வர்களாக இருக்கிறார்கள். தனிப்பட்ட ஒரு மனிதன் எப்படிக் கொடுமையை விடத்தக்க, கொடுமையை அறுக்கிறான், அதேபோலத்தான் ஒரு பிரிவினருக்கு எங்கள் சமூகம் கொடுமை புரிந்து ஒடுக்குவதுபோல, எங்கள் சமூகமும் வேறு ஒரு பிரிவினரால் ஒதுக்கப்பட்டுக் கொடுமைகள் ஆழ்த்தப்படுகிறது.

அரசியல் துறையில் தமிழ் மக்கள் இவங்கையில் அழிந்து போகாமல் தப்பிப் பிழைப்பதற்கு சிலமரணப் போராட்டம் நடாத்தி வருகிறார்கள். பெரும்பான்மைச் சமூகம் தங்களை அடக்கி, ஒடுக்கி, வருவதாக தமிழ்ச் சமூகத்தினர் குரல் எழுப்புகிறார்கள். தமிழ்ச் சமூகத்துள் ஒரு பிரிவினர் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டு வரும்வரையில் தமிழ் மக்கள் பெரும்பான்மையினருடைய அடக்குமுறையைத் தாம் முறியடித்து வெற்றி கான்போம் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. ஏனெனில் நம்முள் ஒரு சாராாரை நாமே இப்பொழுதும் அடக்கி மடக்கி வைத்திருக்கிறோம். இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்கு ஆளாய் இருக்கும்வரை எப்படி நமக்கு அரசியல் போராட்டத்தில் வெற்றி கிடைக்கும்.

பழுமைவாய்ந்த பெரும் இனமான இந்திய மக்கள் சமுதாயத்தை அண்ணிய ஆடசி அடக்கி ஆண்டு வந்தது. இந்திய மக்கள் தமக்குள் இருந்த தீண்டாமையை ஒழித்து, தீண்டப்படாதார் என்ற தள்ளி வைக்கப்பட்டிருந்தோருக்கு விடுதலை அளிக்க இந்தியா உண்மையான நேர்மையான நடவடிக்கை எடுத்ததோடு, அண்ணிய ஆடசியும் தானாக ஒழிந்துபோனது. அதேபோல் இலங்கையிலும் தமிழ் மக்கள் தாழ்த்தப்பட்டோர் என்று தாங்கள் தள்ளி வைத்திருக்கும் மக்களுக்கு விடுதலை அளிக்க முன்வந்தாலன்றி தமிழ்ப் பேம்சு மக்கள் அரசியல் போராட்டத்தில் வெற்றி பெறுவதற்கில்லை.

தீண்டப்படாதார் என ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும் மக்களுக்கு எப்பொழுது விடுதலை அளிக்கிறார்களோ அப்பொழுதுதான் தமிழ்ச் சமூகம் அரசியல் ஆற்றயில் வெற்றிபெறுவார்களென்று எங்கள் தமிழரசுக் கட்சி அந்தரங்கசுத்தியுடன் கூறி வருகிறது.

அவர் அமுதார்!

“.....இன் மாதம் 4-ம் தேதி (1958) ஜூப் பிரதிநிதிகள் சபையில் அவர் எழுந்து நின்றார். அவருடைய உடல் வளைந்து இருந்தது. தாம் கண்ட பயங்கரக் காட்சிகளால் அவரது முகம் சுருக்கிக் கொடுகள் விழுந்திருந்தன. அகது களின் முதாமில் அவர் மனமுடைந்து கண்ணீர் விட்டமுதார்! தமிழர்களை அழித்துவிடவேண்டுமென்று முந்திய இரவு கோரிய அரசாங்கத் தட்சியைச் சேர்ந்த சிங்களத் திலிரவாதிகள் கூடப் பரிதாபப்பட்டுப் பொறுமையோடு அவர் சொல்லியதைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தனர்.....”

—தார்வி வித்தாச்சி
(“அவர் நிலைமை” 58’ என்ற தமது நூலில்).

பட்டத்துறையில் கீழ் வி. பட்டம் பெற்ற தமிழரகந் தந்தை
அதற்கான உடையில் இங்கு காட்டி அளிக்கிறார்.

வினாவும் விளக்கமும்

["சதந்திரன்" மூலம் பொதுமக்களால் விடுக்கப்பட்ட கேள்வி
களுக்குத் திரு. செல்வநாயகம் அவர்கள் தந்த விளக்கம்
சதந்திரன் 15 பெப்ரவரி 1959]

சமஷ்டி அமைப்பில் மலைநாட்டுத் தமிழர் நிலை!

வினா:—

1. நீங்கள் கோரும் சமஷ்டி அரசுமைப்பு வடக்கு, இழக்கு மாகா ணங்களுக்கு மட்டுமா? அல்லது தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் வாழும் ஏனைய பிரதேசங்களுக்குமா? ஏனைய பிரதேசங்களுக்குமாயின் வடமேல் மாகாணம், தென்மாகாணம் மலைநாடு ஆகிய இடங்களிலுள்ள தமிழரின் நிலை எப்படி யிருக்கும் என்பதைத் தெளிவு படுத்துக.

விளக்கம்:—

இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி கோரும் சமஷ்டி அரசுமைப்பு தமிழ்ப்பேசும் மக்கள் பரம்பரையாகவும், பெரும பான்மையாகவும், தொடர்பு கொண்டு வாழும் தமிழ்ப் பிரதேசங்கள் அனைத்தையும் உள்ளடக்கியதாக அமைய வேண்டியதுதான். ஆனால் இந்தக் கோரிக்கை, நூற்றுக்கு நூறு வீதம் நிறைவேற்றுவதில் சில வில்லங்களுக்கும் உண்டு. இலங்கைக்கு ஒரு சமஷ்டி அமைப்பு ஏற்படுத்துவதென்று அரசாங்கம் கொள்கையளவில் ஒப்புக் கொண்டபின், சமஷ்டி அரசுமைப்புத் திட்டத்தை உருவாக்க பரந்த பிரதிநிதித்துவமும் விரிந்த அதிகாரமுங் கொண்ட ஒரு அரசியல் நிர்ணய சபை அமைக்கப்படவேண்டும். அச் சபையினால் சமஷ்டி எல்லைகளும் நிர்ணயிக்கப்படலாம். அந்தச் சபை சமஷ்டி எல்லைகளை நிர்ணயிக்கும் போது நாம் சில சாதாரண விஷயங்களில் விட்டுக் கொடுத்தும் சில முக்கியமான விஷயங்களில் விடாப்பிடியாக நின்றும், எங்கள் பங்கைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். அதற்குத் தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் ஒன்றுபட்ட ஒற்றுமையும், உறுதியும் அவசியம். திடமான தலைவர்கள் மிக மிக அத்தியாவசியம்.

மலைநாட்டுத் தமிழரையும், தமிழ்ப் பேசும் முஸ்லீம் மக்களையும் பொறுத்த வரையில் அவர்களின் தனித்துவம் இருக்கலாம், தமிழரின் ஒரு மித்த யூனிட்டாகவும் அமையலாம். எப்படி அமைவது என்பது அவர் அவர் சுயநிர்ணயத்தைப் பொறுத்ததாகும். இப்படியாக வகுக்கப்பட்ட பின்னரும்

சிரு சிறு சிறு தமிழ்க் குடியேற்றங்கள் சிகிகள் அரசிலும், சிறு சிறு சிங்கள்க் குடியேற்றங்கள் தமிழர்சிலும் அகப்பட்டுக் கொள்ளக்கூடும். அப்படியான குடியேற்றங்களின் நலவுரிமைகளைப் பரஸ்பரம் பாதுகாப்பதற்கான ஜீவாதார உரிமை விதிகள் சமஷ்டி அரசுமைப்பு சட்டத்தில் சேர்க்கப்பட வேண்டும். அத்தோடு ஆங்காங்கே தனித்துக் குடியிருக்க விரும்பாத குடிபதிகள் முறையே தமிழ்ப் பகுதிக்கும், சிங்களப் பகுதிக்கும் பரிவர்த்தனையாக மத்திய அரசாங்கத்தினால் ஒத்தாசையும், ஆதரவும், மற்றும் வசதிகளும் அளிக்கப்பட வேண்டும். இத் திட்டத்தின்படி மலைநாட்டுத் தமிழர்குடியிருமை வாக்குரிமை பெற்று விரும்பினால் வடக்கு, சிழக்குமாகாணங்களில் குடியேறுவதும் ஊக்குவிக்கப்படலாம்.

எந்த நேரத்திலும் போர் முரசு முழங்கலாம்!

வினா:—

2. தமிழரசுக் கட்சியின் அடுத்த நடவடிக்கை என்ன? எப்போ எந்த வகையில் தொடங்குகிறது?

விளக்கம்:—

தமிழரசுக் கட்சியின் “அடுத்த நடவடிக்கை” என்ற சொற் பிரயோகத்துக்கே இடமில்லை. தமிழரசுக் கட்சியின் ஒரே நடவடிக்கை தமிழ் பேசும் மக்கள் இந்த நாட்டில் இழந்த உரிமைகளை மீண்டும் பெற்று, சமஷ்டி அரசுமைப்பு என்ற இலட்சியத்தை அடையும் வரை தளராது போராடுவது தான். முதல் நடவடிக்கையும் அதுதான்; அடுத்த நடவடிக்கையும் அதுதான்; முடிவான நடவடிக்கையும் அதுவேதான் —அதாவது போராட்டம். இந்த உரிமைப்போராட்டத்தை, விடுதலைக் கிளர்ச்சியை நடத்தவேண்டு மேன்பதுதான் திருமலை மாநாட்டில் செய்யப்பட்ட முக்கிய தீர்மான மாகும். அதைத் தொடர்ந்து வவவியா மாநாட்டில் செய்யப்பட்ட ஊர்ஜிதத் தீர்மானமும் இதுவேயாகும். எனவே இத் தீர்மானத்தின்படி நடப்பதைத் தவிர, தமிழரசுக் கட்சிக்கு வேறு வழியில்லை. ஆனால் இன்று நடைமுறையிலிருக்கும் அவசரகால சூழ் நிலையை அனுசரித்து, கடந்தகால அனுபவங்களை முன்னிறுத்திப் போராட்டத்தையும், அதன் முறைகளையும் ஏற்றுறபோல் மாற்றியமைத்து விழிப்போடும்

எச்சரிக்கையோடும் செய்யவேண்டியது தவிர்க்க முடியாத தாகும். இத்தகைய அத்தியாவசிய மாற்றங்களுக்கும், அம்பாற்றங்களுக்கு ஏற்றுறப்போல் மக்களைத் தயார்ப்படுத்துவதற்கும் சற்றுக் காலமும் அவகாசமும் அவசியம். தலைவர்களின் சித்தண்ணில் போராட்டத்தின் புதுவழிகள் ஆராயப்பட்டுக்கொண்டேயிருக்கின்றன. எந்த நேரத்திலும் போர்முரசு முழங்கலாம். அந்த நேரம் ஈணப் பொழுதில் அணிவகுக்க தொண்டர்களும், வீரர்களும், தமிழ்ப் பொது மக்களும் பயிற்சியும் எழுச்சியும் பெற்றவர்களாக வேண்டும். ஒழுங்குடனும், கட்டுப்பாட்டுடனும், சத்தியச் சங்கு ஊதி, அறம் என்ற வாள் ஏந்தி, அகிம்சைக் கொடி உயர்த்த ஆயத் தமாயிருக்க வேண்டும்.

தென் இலங்கைவாழ் தமிழர் பாதுகாப்பு

வினா:—

3. கடந்த காலக் கலவரத்தின் அனுபவத்தை யொட்டி அடுத்தும் அப்படி ஏதாவது நடக்கலாம் என்ற யூகத்தின் பேரில் திரு. சந்தரலிங்கம், தென் இலங்கையிலுள்ள தமிழ்ப் பேசும் மக்களுக்குப் பாரானுமன்றத்தில் ஒரு எச்சரிக்கை விடுத்துள்ளார். அங்குள்ள தமிழர்கள் வடக்கிழக்கு மாகாணங்களுக்கு, காலம் தாழ்த்தாது திரும்பிவிட வேண்டும் என்பதே அவரது எச்சரிக்கை. இது பற்றித் தமிழ்ப்பேசும் மக்களுக்குத் தமிழரக்கக்ட்சி என்ன கொல்கிறது?

விளக்கம்:—

தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் தங்கள் உரிமை கோரி வடக்கிலும் கிழக்கிலும் குரல் எழுப்பினால் தெற்கிலே யுள்ள தமிழர்கள் தாக்கப்படுகிறார்கள். இதுவே இன்றைய உண்மை நிலை. பலாத்காரச் செயலின்மூலம் தமிழினத்தைப் பணியச்செய்து விடலாம் என்பது தான் ஆட்சியாளரின் அந்தரங்கத் திட்டமாயிருக்கிறது. இத் தகைய பயமுறுத்தலுக்கு நாம் அடிபணிந்து நமது சுதந்திரக் கோரிக்கையை விடுவது சரியா? இல்லவேயில்லை.

தெற்கில் உள்ள வெகு சில தமிழர்கள் தாக்கப்படுகிறார்கள் என்பதற்காக வடக்கிலும் உள்ள பரந்த தமிழினம் உரிமை கோராமல் ஊமையாய் வாழ முடியுமா? ஒரு போதும்

முடியாது. நாம் ஏற்கனவே விளக்கியபடி திருமலைத் தீர்மானத்தை அனுசரித்து இன்றே, என்றால், நாம் போராட்டம் நடத்தத்தான் போகிறோம். உரிமை கோரத்தான் போகிறோம்.

எனவே தெற்கில் தமிழைத் தாமே பாதுகாக்க முடியாத நிலையிலுள்ளவர்கள் கடந்த கால அனுபவத்தைக் கொண்டு ஏற்ற ஒழுங்குகளை எச்சரிக்கையோடு செய்து கொள்ள வேண்டியது அவரவர் சொந்தத் திடத்தையும் தீர்மானத்தையும் பொறுத்தாரும்.

நாடுபெற்ற நல்லதோரு தலைவர்

“இந்த நாடு பெற்றெடுத்த உறுதியான கொள்கையும், ஒரு மனமும் படைத்த அரசியல் வாதிகளில் திரு. எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம் அவர்களும் ஒருவர். ‘அடித்த காற்றுக்குப் படல் சாத்தும்’ வழக்கம் அவரிடம் இல்லை. சந்தற்பவாதியாக அவர் என்றும் மாறியதில்லை. அவருடைய நேர்மையை அவரின் அரசியல் எதிரிகள்கூட சந்தேகித்ததோ, மறுத்ததோ கிடையாது.”

(“Mr. Chelvanayagam, unlike many other prominent men, has been one of the most consistent and single minded of politicians this country has produced. Never has he trimmed his sails to the wind of opportunism, never has he jumped to the crack of a master's whip. His sincerity has never been challenged even by his bitterest political opponents.”)

—“மோணிங் டைப்ஸ்” ஆங்கிலத் தினசரியில் 27, யூலை 1957-ல் (“Through the Looking Glass” என்ற பகுதியில்) வெளியான கட்டுரையின் ஒரு பகுதி.

வீரகேசரி (சந்தியில்)

உஷாராகந் தயாராகும் உரும்பராய் 20—3—95

எஸ். ஜே. வி. யின் பிறந்த தினத்தை (மார்ச் 31) கொண்டாடுவதற்காக உரும்பராய் வாசிகள் உஷாராகத் தயாராகிக் கொண்டிருப்பதாக கந்தர் அம்மான் அறி விக்கிரூர்.

சென்ற தேர்தலில் எஸ். ஜே. வி. யின் 'டிபாவிட்' தொகை கட்டப்பணம் கொடுத்த சுருட்டுக்கைத் தொழி வில் உள்ளவர்கள் தான் இந்த ஏற்பாடுகளுக்கு தலைமையாக நிற்கிறார்களாம்.

தமது தலைவருக்குத் தெரியாமலே சில ஏற்பாடுகளை இவர்கள் செய்து வருகிறார்கள். அந்த ஏற்பாடுகளில் சில 'சந்தி'க்கு கிடைத்திருக்கிறது படித்துப் பாருங்கள்.

குழந்தைகளுக்கு இவிப்பு, கோவில்களில் பூசை

1. உரும்பராய் பகுதிகளிலுள்ள சிறுரைகளுக்கு எஸ். ஜே. வி. பெயரால் இவிப்பு வழங்குவது.

2. கோவில்களில் விசேஷ பூஜைகளையும், அர்ச்சனைகளையும் நடத்துவது.

3. கட்சிப் பற்றறவர்களைக் கொண்ட பொதுக் கூட்டு மொன்றை நடத்துவது.

இதே மாதிரியான ஏற்பாடுகள் மற்றும் பல பகுதிகளிலும் நடைபெற்று வருகின்றனவாம். ஆனால் அவைகளை வெளியிட்டால் தலைவர் தடுத்து நிறுத்தி விடக் கூடும் என்பதற்காக சிலர் இரகசியமாக வைத்திருக்கிறார்கள்.

எஸ். ஜே. வி. கலந்து கொள்வாரா?

தமது பிறந்த தினம் கொண்டாடப்படுவதை விரும்பாத எஸ். ஜே. வி. அன்றைய தினத்தை தமது வரசஸ் தலத்தில் அமைதியாகக் களிக்கவிருப்பதாக உணவுப்புவிசில்வா தகவல் கொடுத்திருக்கிறார்.

மார்ச் 31-ல் நடைபெறும் எந்த வைபவத்திலும் இவர் கலந்துகொள்ளாமல் தானிருக்கப்போகிறார் என்பதற்குப் பல அறிகுறிகள் தெண்பட்டிருப்பதாகவும் உளவுப்புவில் ஒரு போடு போடுகிறார்.

சொற்பொழிவுகள்

பிரிந்துபோகும் உரிமை வேவண்டும்

ஜனப்பிரதிதிகள் சபையில் கவர்னருக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தில் போது ஆற்றிய சொற்பொழிவின் கருக்கம், 28 நவம்பர் 1947]

தமிழ் மக்களை அடக்கி அவர்களின் ஜனநாயக உரிமை களைப் பறிப்பதுதான் பிரதமரின் நோக்கம். பொதுமக்கள் மீது அடக்குமுறைகளைப் பிரயோகிப்பதற்கும் சிறுபான்மையினர் மீது அடக்குமுறைகளைப் பிரயோகிப்பதற்கும் கொள்கை ரீதி யில் வித்தியாசமில்லை. அடக்குமுறை எந்தவிதமான உருவத்திலிருந்தாலும், அதனை நாம்ஏதிர்க்கிறோம். இவங்கைக்கு சுதந்திரம் வேண்டுமென்று கேட்கப்படும்போது அதே சுதந்திர உரிமை தமிழ் மக்களுக்கு மறுக்கப்படுவதற்கு நியாயமில்லை இவங்கையின் ஏனைய பாகங்களிலிருந்து பிரிந்து செல்லும் உரிமை தமிழ் மக்களுக்கு வேண்டும்.

(இந்தச் சொற்பொழிவை திரு. செல்வநாயகம் அவர்கள் நிகழ்த்திய அதே தினத்தில் தண்டேகழுவப் பிரதிநிதி திரு. ஐ. எம். ஆர். ஏ. இரியக்கொல்ஸ் தமது பேச்சைச் சிங்களத்தில் நிகழ்த்த விரும்பி அனுமதி கேட்டபோது, சபாநாயகர் திரு. ஏ. எப். மொலமுரே அவர்கள் அந்த வேண்டுகோளை நிராகரித்ததை ஒர் குறிப்பிடக்கூடிய நிகழ்ச்சியாகும்)

“நாட்டை நிர்மாணிக்கும் நல்லதோர் பணியில் நாம்”

[கொக்குவில் தடைபெற்ற தமிழரசுக் கட்சிப் பொதுக்கூட்டத்தில் ஆற்றிய சொற்பொழிவு 12. ஜூலை 1949]

எங்களது இயக்கம் தேசியகௌரவத்தையும், வாழ்க்கைத் தரத்தையும் உயர்த்துவதற்கு மட்டும் ஆரம்பிக்கப்பட்ட

தொன்றல்ல, தனியரசொன்றை உருவகப்படுத்துவதும் எங்களது இலட்சியமாகும். இதுவோர் புனிதமான கடமை, ஏழ்மையாகவும், பலங்குள்ளியும் இருக்கும் தமிழினம் இப்போராட்டத்தில் வெற்றிகாண வேண்டுமாயின் உயர்ந்த பண்போடு தார்மீக உணர்ச்சியாலும் உந்தப்பட வேண்டும், அந்திலையில்தான் அவர்களின் விடுதலையைக் காண முடியும். இப்பணியை நிலைநாட்டுவதற்கு தியாகம், சத்தியம் என்ற இருஆயுதங்களையும் தமிழர்கள் கையாள வேண்டும்.

“பதவி ஆசையும் பச்சைத் துரோகமும்”

திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் மந்திரிப் பதவி பெறுவதற்கு கையாண்ட சில உபாயங்களை சந்திரச் சிந்தித்துப் பார்ப்போம். முதன்முதலாக இடதுசாரிக் கட்சிகளுக்கு விரோதமாக மட்டக்களப்பில் ஏதோ ஒர் பிரசங்கம் செய்ததாக பத்திரிகையில் ஒரு செய்தியை வெளியிடச் செய்தார். இச்செயலின் நோக்கம் திரு. டி. எஸ். சேனநாயகாவை தன் வசப்படுத்துவதற்கேயாகும். இரண்டாவதாக, இலங்கைப் பிரஜாவுரிமைச் சட்டம் பாரானுமன்றத்திற்கு வாக்கெடுப்பிற்கு வந்த நேரம் தமிழ்க்காங்கிரஸின் ஏகோபித்த தீர்மானத்திற்கு விரோதமாக வாக்களிக்காமல் ஒடி ஒழித்துக்கொண்டார். இம்மசோதாவை எதிர்க்க வேண்டுமென்று தமிழ்க்காங்கிரஸ் ஏற்கனவே தீர்மானித்திருந்தது. மேலும் பாரானுமன்றத்திலிருந்த தமிழ்க்காங்கிரஸ் பிரதிநிதிகளில் பெரும்பாலாரைக் குறிப்பிட்ட மசோதாவிற்கு, வாக்களிக்க விடாமல் தடுத்து விடுவதாக திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம், திரு. டி. எஸ். சேனநாயக்காவுக்கு வாக்களித்திருந்தார். இதுதான் ஒத்துழைப்பா? நீங்களே சிந்தித்துப் பாருங்கள். திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலத்தின் இத்தகைய போக்கு தன் மக்களைப் பாதுகாப்பதற்குச் செய்யப்பட்டதா அல்லது, பதவி மோகத்திலுள்ள என்பதைச் சிந்தியுங்கள்.

நேரு பொறுப்பாளியல்ல!

பதவி ஏற்பதற்கு முன் தமிழர்கள் முறையில் மேலே குறிப்பிட்ட பிரச்சனையின் முன்னணி வீரராக விளங்கினார்.

திரு. ஜி. ஜி.* இப்பொழுது தமது தவறுதல்களைத் தட்டிக்களிப்பதற்காக நேருவின்மீது இப்பொறுப்பைச் சமத்தப் பார்க்கிறார். இந்தியத் தமிழ் மக்களின் தலைவிதியை நிர்ணயிக்க வேண்டிய பொறுப்பு நேருவடையதல்ல. பூர்வீகமாகக் குடியேறியுள்ள தமிழர்களின் பொறுப்பே இந்தப் பிரச்சனைகளுக்கு முடிவு காணுவது. அதே அடிப்படைக் கொள்கையோடுதான் தமிழ்க் காங்கிரஸ் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது.

கல்லூயாத் திட்டமும் ஆபத்தும்

[கல்லூயை முற்றவெளி மைதானத்தில் நடைபெற்ற தமிழரசுக் கட்சிப் பொதுச் சூட்டத்தில் பேசியது. இப்பொதுக் கூட்டத்திற்கு ஏறக்குறைய 200 பேர்கள் சமூக மளித்திருந்தார்கள் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறது வீரகேசரி ஏடு. கூட்டத்துக்கு தலைமை தாங்கியவர் கல்லூயை இன்றைய பாரானுமன்றப் பிரதிநிதி ஜூப் M. M. இலமாயில் காரியப்பர் அவர்களாகும். 12, செப்டெம்பர், 1950] *

* திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் அவர்கள் 1947 ஜூலை மாதம் 16ம் தேதியன்று அன்றைய யஸைநாட்டுத் தமிழர்களின் ஸ்தாபனமாய் இருந்த இலங்கை இந்தியக் காங்கிரஸ்க்கு தமிழகப்பட எழுதிக் கொடுத்திருந்த ஒர் உறுதிமொழிப் பத்திரத்தில் அம்மக்களின் கோரிக்கைகளுக்காக இறுதிவரை போராடுவதாக உறுதியளித்திருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அந்த உறுதிமொழிப் பத்திரத்தில் கீழ்க்கண்ட 2, முக்கிய ஏர்த்துக்கள் காணப்படுகின்றன:-

(i) “இலங்கைவாழ் இந்தியர்களது உரிமைகளுக்கும், அந்தஸ்துக்கும் இலங்கை இந்தியக் காங்கிரஸ் கோருவதை நானும் ஆதரிப்பதாக உறுதியளிக்கிறேன்”

(ii) “இலங்கையின் கண்ணுள்ள எவ்வள மக்களுக்குப் பொதுவாகவும், தொழிலாளர்களுக்குக் குறிப்பாகவும் அவர்களது ஆத்மீக, சாத்வீக, பொருளாதார சமூகத்துறைகளில் உழைப்பதாகவும், இலங்கை இந்தியத் தொழிலாளர்களுக்குப் பாரபடசமாகவும், விரோதமாக வருந் தடைகளை விலக்கியோ, இல்லாமற் செய்தோ, அவர்களின் நலன்களுக்கான வழியில் பாடுபடுவதாகவும், நான் தொன்டாற்றுவதாக உறுதியளிக்கிறேன்”

இந்தப் பொது மைதானத்தில் நாங்கள் கூட்டங் கூடுவ வைத் தடுக்கச் சிலர் முயன்றனர். ஐணநாயக நாட்டிலுள்ள நாமணவரும் எமது சொந்த உரிமைகளை எப்போதும் காப் பாற்ற வேண்டுமேயொழிய அவற்றைப் பறிகொடுத்தல் கூடாது.

தற்போது தமிழினத்தைக் கிங்கள் இராச்சியமே ஆண்டு கொண்டிருப்பதுடன் தமிழினத்தைப் பெலவீனப்படுத்தவும் அது முயல்கிறது. உதாரணமாக உங்களது மாகாணத்திலே அரசாங்கத்தால் ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்ட கல்லூயாத் திட்டத்தைப் பாருங்கள். அங்கே* கூடிய சீக்கிரமே சிங்களவர் குடியேற்றப்படுவார்கள். இது தமிழருக்கு நன்மை செய்ய வல்ல. அவர்களது உரிமைகளைப் பறிமுதலாக்கவே தான்.

நமது இலட்சியம்

[கைதடி கந்தசாமி கோவில் வீதியில் நடைபெற்ற தமிழரசுக்கட்சியின் பொதுக் கூட்டத்தில் தலைமையுரை-27, செப்ரேம்பர் 1950.]

நமக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் சில உப தபாற் கந்தோர் களைக் கொண்டும், கிராம ஆஸ்பத்திரிகளைக் கொண்டும் நாம் திருப்பு யடைந்துவிடக் கூடாது. சமஷ்டிக் கட்சியை கண்டு பயப்படுவதனால் தாங்கள் நியாயமாக நடந்து கொள்வதாக நிருபிக்க அரசாங்கம் இதைச் செய்கின்றது. வருகின்ற தலைமுறைக்கும் சேவை புரிவதே நமது இலட்சியம்.

உருவாகி வரும் சிங்களத் தொகுதி

கல் ஒயாத் திட்டத்தை அமுல் நடத்துவதன் மூலம் கிழக்கு மாகாணத்தில் ஒரு சிங்கள ஜில்லாவை உருவாக்கச்

*இக்கூட்டத்தை அடுத்து அண்ணைய கைத்தொழில் மந்திரியான திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் அவர்கள் கல்முனைக்கு விஜயம் செய்து ஒரு சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார். அப் பொழுது அவர் பேசும் போது அப்பகுதித் தமிழ்ப் பேசும் மதி களுக்கே கல்லூயாத் திட்டத்தில் முதலிடங் கொடுக்கத் தனது அரசாங்கம் தீர்மானித்திருப்பதாகவும், தமிழரசு கிடைத்தால் தேயிலை, இரப்பருக்குப் பதிலாக, முட்டையும் முருங்கைக்காயும் தான் பிரதான ஏற்றுமதிப் பொருள்களாக இருக்க முடியுமென்று கிண்டலாகக் குறிப்பிட்டதோடு, அரசாங்கத்தோடு தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் நன்றாய் ஒத்துழைக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொண்டார்.

சிங்களவர் ஆரம்பித்து விட்டனர். திரு. ஜி. ஜி. பொன்னம் பிலமும் இங்குள்ள ஐக்கிய தேசிய கட்சியைச் சேர்ந்தவர் களைப் போல நம்பிக்கை இழந்து சிங்கள அரசாங்கத்துடன் சேர்ந்து விட்டார்.

வழி விடுங்கள்!

ஆனால் சமஷ்டிவாதிகளாகிய நாங்களோ அதிக சக்தி யுடன் தொடர்ந்து போராட உறுதியுடன் இருக்கிறோம். நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் எங்கள் கட்சிக்கு உதவ வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். அப்படி உங்களால் இயலாவிட்டால் எங்கள் பாதையில் தடங்கல் விளாவிக்காதிர்கள் என்று உங்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மலைநாட்டுத் தமிழரின் நிலை காணீர்!

[தொழும்பு மாநகர மண்டபத்தில் நடைபெற்ற தமிழரசுக் கட்சிப் பொதுக் கூட்டத்தில் தலைமைப் பேருரை 10 அக்டோபர் 54]

இலங்கையைப்போன்ற ஒரு சிறிய நாட்டிலே ஒரு பெரிய பிரச்னையை நாம் எதிர்நோக்கி நிற்கிறோம். இந்த நாட்டிலே நிலைபதிகளாக வாழ்ந்து வரும் 800000 இலங்கை ஊசிகளை இந்தியாவுக்கு அனுப்பிவிட இலங்கையின் ஆட்சியாளர் திட்டமிட்டுள்ளார்கள். இந்த எட்டு இலட்சம் மக்களும் இந்த நாட்டு மொத்த ஜனத்தொகையில் 10 சதவீதத்தினர். இது நாங்கள் நம்ப முடியாத அளவுக்கு ஒரு பயித்தியக்காரத் தனமான நடவடிக்கை ஆனால் இதுதான் உண்மை—நாட்டின் நிலை.

அடுத்த வாரத்திலே இந்த நாட்டின் உயர்தர அரசியல் மேஜைகள் எனப்படுவோரைக்கொண்ட ஒரு தூதுகோஷ்ட டெல்கி போகிறது. அங்கே இந்த நாட்டிலுள்ள இந்திய வம்சாவழியினரான எட்டு இலட்சம் பேரையும் இந்தியப் பிரஜை களாகப் பதிவு செய்யுமாறும் இறுதியில் இவர்களை இலங்கை யிலிருந்து இந்தியாவுக்கு அழைத்துவிடுமாறும் இந்தத் தூதுகோஷ்ட இந்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளும். இந்த வெளியேற்றப் படலத்துக்குப் பச்சை விளக்குக் காட்டுவதற்கான சில வாதங்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. இந்த மக்களை “இந்தியர்” என்றும் “நாடற்றவர்” என்றும் அழைக்கின்றனர். ஆனால் உண்மையில் அவர்கள் “இந்தியர்”களோ “நாடற்றவர்” களோ அல்ல. எனவே நாடுகடத்தவிருக்கும் இந்த மக்கள்

யார் என்பதையும் இந்த நடவடிக்கையை ஆட்சியாளர் எடுப் பதற்காண காரணம் என்ன என்பதையும் இதன் அரசியல் மற்றும் விளைவு என்னவாக இருக்குமென்பதையும் அரசாங்கத்தினுடைய இந்தத் திட்டத்தின் மானுவிக்கும் மற்றும் நிலைமையையும் நாம் ஆராய்வது அவசியம்.

நாடுகளில் மக்கள் குடியேறுவது உலகத்தின் சுலப பகுதிகளிலும் வெவ்வேறு வேளைகளில் நடந்திருக்கிறது. இன்றுங்கூட ஓரளவுக்கு நடக்கத்தான் செய்கிறது. வடக்கும் மேற்கும் கொண்ட அமெரிக்கக் கண்டத்தின் ஜனத்தொகை சென்ற மூன்று, நான்கு நூற்றுண்டுகளாக அந்த நாட்டிலே வந்து குடியேறியவர்களாலேயே அமைந்துள்ளது. இந்தக் கண்டத்திலே தங்கள் தங்கள் சொந்த நாட்டின் பிரதிநிதிகள் இவர்கள். இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில் அது நிலைபதிகளான பூர்வீகக் குடிகளைக்கொண்ட ஒரு நாடு. ஆனால் சொல்லலாணுக்காலந்தொட்டு இந்த நாட்டிலே அலீஸ் அலையாகக் குடியேற்றம் நடந்திருக்கிறது. இவர்களில் பெரும் பகுதி ஏன் முற்றுமே இந்தியாவிலே இருந்து வந்தவர்கள். இவர்கள் இந்த நாட்டிலே வாழ்ந்து வந்த மக்களுடன் சங்கமமானார்கள். தமிழர்கள் 1837லே முதன் முறையாகத் தோட்டங்களில் வேலை செய்த தற்குத் தொழிலாளிகளாகக் கொண்டுவரப்பட்டார்கள். 1839 தொடக்கம் திட்டமிட்டு இவர்கள் கொண்டுவரப்பட்டார்கள். 1939 ஆகஸ்ட் முதலாம் தேதி இந்திய அரசாங்கம் தொழிலாளர்கள் இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்கு குடியேறுவதைத் தடுத்துச் சட்டம் செய்யுமட்டும் இந்தக் குடியேற்றம் நடந்துகொண்டிருந்தது. இதன்மூலம் குடியேறிய அந்தனை பேர்களும் இந்த நாட்டிலே 15 வருடங்களாகவோ அதற்கு மேலாகவோ வாழ்ந்து வந்துள்ளார்கள். 1928 டொனமூரி அறிக்கையை மேற்கொள் காட்டுவதாக இருந்தால் ‘குடியேறிய இத்தொழிலாளர்கள் பெரும் பகுதியை 40 விருந்து 50 சதவீதம்வரை இலங்கையின் நிரந்தரக் குடிகளைன்றே கருத வேண்டும். தோட்ட தொழிலாளர்களின் பெரும்பகுதி இந்த நாட்டிலேயே பிறந்திருக்கிறது’ என்று அந்த அறிக்கை கூறுகிறது. அன்று 1928ல் அது அப்படிப்பாருஸ் இன்று அந்த அறிக்கை வெளியான 26 ஆண்டுகளுக்கும் குடியேற்றத்துத்துடைசெய்யும் சட்டம் அமுல் வந்த 15 ஆண்டுகளுக்கும் பின் அன்று இந்த மக்களின் நிரந்தரக் குடியினமைப்பற்றிய நிலைமை நிச்சயமாக நல்லதாகத்தான் இருக்க முடியும். குடியேற்றத் தொழிலாளர்கள் கம்பந்தப்பட்ட பிரச்சினைகளை உள்ளாடுகள்

குடியேறிய ஐந்தாண்டுகளுக்குப் பிறகு அந்த தொழிலாளிகள் ஞக்கு அந்த நாட்டின் தொழிலாளிகள் அனுபவிக்கும் சகல உரிமைகளும், சலுகைகளும் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்று சர்வதேசிய தொழிலாளர் ஸ்தாபனம் (I. L. O.) தீர்மானித்துள்ளது. எனவே சர்வதேசியர்த்தியாக உள்ள சட்டப்படியும் மானுவிக அடிப்படையிலும் மலைநாட்டிலே வாழும் இந்த தொழிலாளிகள் இந்த நாட்டின் நிலைப்பதியான மக்களின் ஒரு பத்தியாகவே கருதப்பட வேண்டும்.

உரிமையை மறுக்க முடியாது

குடிமதிப்புக் கணக்குப்படி 15 வயதுக்குப்பட்டவர்களே ஐந்த்தொகையின் 40 சத. வீதத்தினர். எனவே இந்த மக்களில் 4 இலட்சம் பேர் 1939க்குப் பிறகு இலங்கையில் பிரந்தவர்களாகவே இருக்க முடியும். மிகுதி 6 இலட்சம் பேரும் இந்த நாட்டில் 1939க்குமுன் வந்து குடியேறியவர்களும் 1939க்கு முன் பிறந்தவர்களும். இந்த மக்களுள் ஒரு பகுதியினர் இந்தியாவில் தமது கிராமங்களுடன் தொடர்பு கொண்டுள்ளவர்கள் என்பது உண்மைதான். ஆனால்—அது ஒரு சிறபகுதியே. என்றாலும் அவர்களும் இந்தநாட்டிலே, இந்தநாட்டின் பிரஜைகளாக வாழ விரும்பினால் அதற்கு வாய்க்குள்ளவர்களே. எனவே இந்த மக்கள் இந்த நாட்டின் நிரந்தரப் பிரஜைகளாக வாழ இருக்கும் உரிமையை யாராலும் மறுக்க முடியாது—சந்தேகிக்க முடியாது.

ஆட்சியாளர் பித்தலாட்டம்

அரசாங்கமும், இந்த மக்களை இந்த நாட்டைவிட்டுத் துரத்த விரும்புவோரும் இவர்களை இந்தியர்கள் என்றும் இந்தப் பிரச்சினையை இலங்கை இந்தியப் பிரச்சினை என்றும் கூறுகிறார்கள். இது இலங்கை இந்தியப் பிரச்சினையல்ல. இவர்கள் இந்திய வம்சாவழியினரென்பதில் சந்தேகமில்லை. என்றாலும் இந்தியா தனது பரந்த பிரஜாவரியைச் சட்டங்கள் வைத்திருந்துங்கூட இவர்களை இந்தியர்களாகக் கருத முடியாத அளவுக்கு இவர்கள் இந்தியாவுக்கு வெளியே வாழ்ந்துவிட்டார்கள். அவர்களுடைய பிரச்சினை எந்த நாட்டிலே அவர்கள் எவ்வளவு நெடுங்காலம் வாழ்ந்தார்களோ அந்த நாட்டின் தேசியப் பிரச்சினையே இது. இந்தப் பிரச்சினையில் கண்ணாலும்பூச்சிலினையாட்டு வினையாடுவதில் அர்த்தமில்லை. இது அடிப்படையில் ஒரு தமிழ்—சிங்களப் பிரச்சினை. இவர்கள் சிங்களம் பேசுவார்களாக மாறினால் இந்த அரசாங்கம் இவர்களை ஏற்றுக்கொள்-

ஞம் என்பதில் உண்மை உணர்ந்தவர்களுக்குச் சந்தேகம் இருக்க முடியாது. அவர்கள் இலங்கையர்கள் என்று ஏற்க அரசாங்கம் மறுக்கிறதென்றால் இவர்கள் தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் என்பதே காரணம். இலங்கை, தமிழ் பேசும் மக்களுக்கும் சிங்களம் பேசும் மக்களுக்கும் உரியது. பொதுவானது என்று ஆட்டிப்பீட்டிலிருப்பவர்கள் தினே தினே சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுபற்றி என்னவும் சந்தேகம் இருக்க முடியாது. சரித்திரமறிந்த காலம்தொட்டு இந்த நாட்டிலே தமிழர்களும், சிங்களவரும் வாழ்ந்திருக்கிறார்கள். இதில் ஒவ்வொரு இனத்தவரும் நாட்டின் வெவ்வேறு பகுதிகளைத் தனித்தும், தேசம் பூராவையும் ஒருமித்தும் வெவ்வேறு காலங்களில் ஆண்டிருக்கிறார்கள். வந்தேறு குடுகளைத் தங்கள் தங்கள் சமூகத்தோடு கமாதாஸர்த்தியில் சேர்த்துக்கொள்ள இந்த இரபகுதியினருக்கும் உரிமை உண்டு. மலைநாட்டிலே வாழும் தமிழ்த் தொழிலாளிகள் இந்த நாட்டின் ஜனத்தொகையுடன் சங்கமமாகவிட்டதுடன் தமிழ் பேசும் சமூகத்தின் ஒரு பகுதியாகவும் இருக்கிறார்கள். எட்டு அல்லது பத்து இலட்சம் கொண்ட இவர்களை இந்த நாட்டிலே ஏற்க முடியாது என்று அரசாங்கம் கூறுவது தவறானதாகும்.

இந்த நாட்டின் பெரிய தொழிலும், அரசாங்கத்தின் பெரிய வருவாயாகவருள்ள தேயிலைத் தொழிலின் முதுகெலும்பு இவர்கள். இவர்களில் அரைவாசிப்பேரை ஒரு வருடத்துக்குள் அனுப்பி விடுவதாக வைத்துக்கொண்டால் இந்த நாட்டின் கேயிலைத் தொழில் ஸ்தம்பிப்பதுடன் அரசாங்கமே திவாலர்களிலிடும். என்றாலும் இந்த மக்களின் பிரச்சினை ஒரு பொருளாதாரப் பிரச்சினையாகக் கூறப்படுகிறது. இது தவறாக ஒரு குறுப்பு காலத்தக்குள் அனுப்பலாகாது என்பதை அரசாங்கம் உணர்ந்துள்ளது. எனவே தான் இவர்களை இந்தியப் பிரஜைகாரப் பதிவு செய்ய அரசாங்கம் விரும்புகிறது. இதன் மூலம் தமிழகத் தேவை இருக்கும் மட்டும் இவர்களை உபயோகித்துகிட்டு, இவர்களின் இடத்தில் சிக்காக் தொழிலாளர்களை நிரப்பக்கூடிய நேரம் வந்ததும் இவர்களை நாடு கடத்தலாம் என்று அது திட்டமிடுகிறது. அதுவரையும் இத்தமிழ்த் தொழிலாளிகள் இந்த நாட்டிலே அரை அடிமைகளாக எந்த வித மனித உரிமைகளைக் கூட அனுபவிக்க முடியாது வாழவேண்டுமாம். உண்மையில் அரசாங்கம் இவர்களை ஏதோ தட்டு முட்டுச் சாமான்களாகவே கருதுகிறது.

நாடு ஈயாதீனமடைந்த ப்ரக இந்த நாட்டிலே வாழும் ஒரு பகுதி மக்களை எதிர்த்தே இதெல்லாம் நடக்கிறது என்று

நாம் உணரக் கூடிய வேலோயில் இந்த நாட்டிலுள்ள பெரும் பான்மைஇனம் இந்தநாட்டு மக்களுக்கு வைக்காற்றப்பட்ட அதிகாரத்தை துஷ்பிரயோகம் செய்கிறது என்ற தானே அர்த்தம்; எந்த அளவுக்கு இந்தத் தமிழ் தொழிலாளிகளை இந்தநாட்டின் நிரந்தரக் குடிகளாகக் கருத வேண்டும், எந்த அளவுக்கு இவர்கள் வாக்குரிமை அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற பிரச்சனையை டொன்னுர் கமிஷனும் சோல்பரிக் கமிஷனும் ஆராய்ந்தன. இந்த நாட்டை ஆளுவதற்கான அதிகாரத்தை இந்த நாட்டிற்கு சோல்பரி அரசியல் சட்டம் மாற்றியபோது மக்களுக்கு அது அளிக்கப்பட்டது, எதிர்காலத்திலே நாட்டில் குடியேறக் கூடியவர்களைப் பொறுத்து இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு நடவடிக்கை எடுக்கும் உரிமையை ஏற்றுக் கொண்ட சோல்பரி அறிக்கை ஏற்கெனவே இந்த நாட்டிலே குடியேறி இந்த நாட்டில் பொறுவாக வசித்துவரும் மக்களின் உரிமையில் தலையிடப்படாது என்று கேட்டுக் கொண்டது. அந்த அரசியல் சட்டம் இந்த மக்களின் பெரும் பதுதியினருக்கு வாக்குரிமை அளித்திருந்தது. அதனால் தான் சென்ற பாரானூமன்றத்திலே இலங்கை இந்தியக் காங்கிரஸ்-ற்கு 7 தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் இருக்க முடிந்தது. சுகந்திரம் என்றால் பெருவாரி இன்றினர் தமிழ்த் தொழிலாளிகளின் வாக்குரிமை கணைப் பறிப்பது என்றால் பல்வாரத்காரத்தாலோ, நிரப்பந்தத்தாலோ, மற்றும் குழந்தைக் கலோ இந்தத் தொழிலாளிகளை இந்த நாட்டிலிருந்து விரட்டி விடுவது என்றாலோ அருமகனவு கண்டது கிடையா . “1939ல் இலங்கைக்கு குடியேறுவதை இந்திய அரசாங்கம் தடுத்தால் இலங்கையிலுள்ள இந்தியத் தொழிலாளிகளில் ஒரு சிறு பகுதியினர் கூட ஐந்து வருடங்களுக்குக் குறைவாக இந்த நாட்டில் வாழ்ந்ததாக இருக்க முடியாது. இவர்களில் பெரும் பகுதியினர் இந்த நாட்டிலேயே பிறந்திருக்கிறார்கள். புதிய அரசியல் சட்டத்தின்கீழ் எமது, ஆலோசனைகள் ஏற்கப்பட்டால் இலங்கைக்குப் புதிய குடியேறுத்ததைக் கட்டுப்படுத்த இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரமுண்டு. இலங்கையிலுள்ள இந்திய சமூகத்தை இலங்கை சமூகத்தில் சேர்த்துக் கொள்ள இலங்கை அரசாங்கத்திற்குத் திறமையுண்டு—அது அப்படிச் செய்யவும் விரும்புகிறது என்று நாங்கள் நம்புகிறோம்” என்று சோல்பரி அறிக்கையின் 240வது பத்தி கூறுகிறது..

அனியாயச் சட்டங்கள்:

ஆனால் சுந்திரத்தின் பின் நடத்துதென்ன? முதலாவது, வம்சா வழி யாலேயே பிரஜா உர்ஜையை நிர்ணயிப்பது என்று

இலங்கை பிரஜா உரிமைச் சட்டம் செய்யப்பட்டது. வம்சா வழிக்கு வேண்டிய சகல தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்ய முடியாத தமிழ்த் தொழிலாளிகளின் பிரஜா உரிமையை மறுப்பதே இதன் உள் நோக்கம் இதன் பின் இந்திய பிரஜா உரிமைச் சட்டத்தை அரசாங்கம் இயற்றியது. இதன் மூலம் தமிழ்த் தொழிலாளிகளை பிரஜைகளாகப் பதிவு செய்வதாகச் சூறப்பட்டது. இந்தச் சட்டம் கர்ண கரோமாக இருந்ததாலும் இதன் நடைமுறை நியாயமற்ற முறையில் அமல் செய்யப்பட்டதாலும் பல வருடங்களுக்குப்பின் 9000 மனுக்களே இடமளிக்கப்பட்டன. இதன் மூலம் 27000 பேர் பிரஜைகளாகப் பதிவு செய்யப்பட்டனர். 57000 பேர் கொண்ட 19000 மனுக்கள் மறுக்கப்பட்டன. முதலாவது பாரானும்றநத்திலே இயற்றப்பட்டசட்டத்தின் மூன்றாவது பிரிவு, பிரஜைகளாகப் பதிவு செய்யப்பட்டவர்களுக்கு மட்டுமே வாக்குரிமை அளித்தது. மலானுடன் மட்டுமே ஒப்பிடத்தக்களவுக்கு இந்தச் சட்டம் முற்றிலும் ஐங்நாயக விரோதமானது. இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றபோது மலை நாட்டுத் தமிழர்கள் அனுபவித்த வாக்குரிமையை மிருகத்தனமாக அரசாங்கம் பறித்தது. இலங்கைச் சட்டப் பிரகாரம் இந்தமக்கள் இந்த நாட்டின் பிரஜைகள்லை என்று அரசாங்கமும் அதன் ஆதரவாளர்களும் கூறுவது அர்த்தமற்றது. இந்தச் சட்டங்கள் குரோதமானவை, நியாய பூர்வமற்றவை என்றும் இந்த நாட்டிலே வாழும் ஒரு பகுதி மக்களை அரசியல் ரீதியாக கிடூக்கியில் மாட்டுவதற்கான சூழ்ச்சி என்றும் இதை இந்த நாட்டிலே வாழும் தமிழ்ச் சமுதாயம் முழுவதும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்றுமதான். நாட்கள் கூறுகிறோம். இவை வாபஸ் பெறப்பட வேண்டும் என்று தமிழனம்கோருகிறது. இந்தநாட்டிற்கே உரித்தான் மக்களின் ஒரு பகுதியை இந்தச் சட்டங்கள் நாடற்றவர்களாக்கி விட்டது.

இலங்கைப் பிரஜா உரிமைச் சட்டம், இந்தியப் பிரஜா உரிமைச் சட்டம், வாக்குரிமை திருத்தச் சட்டம் போன்ற சட்டங்கள் எவ்வளவு நியாயமற்றவைகளாக—அதர்மமானவை யாக இருந்த போதிலும் இவற்றை நிறைவேற்றுவதில் இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு அவ்வளவு கஷ்டம் இருக்கவில்லை; எதிர்ப்புகள் இருந்த போதிலும் அரசாங்கத்தால் இவற்றை நடைமுறையில் கொண்டுவர முடிந்தது. ஆனால் அதன் நாசகாரத் திட்டங்களை நாட்டிலே சட்டம் நிறைவேற்றி விடுவதன் மூலம் அடைந்து விட முடியாது. இந்த எட்டு லட்சம் மக்களை இந்த நாட்டிலிருந்து வெளியேற்றுவதே ஆட்சியான

வின் இறுதித் திட்டம். இதைச் சாதிப்பதற்கு அரசாங்கத்தால் அவர்களைப் பிடித்து கடவிலே வீசிவிட முடியவில்லை. அவர்களை வரவேற்கத் தயாராகுள்ள ஏதோ நாட்டிற்குத்தான் அவர்களை அனுப்ப முடியும். முதல் தடவையாக இலங்கை அரசாங்கம் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டது. இந்த மக்களை இந்தியா ஏற்க மறுத்தது. இவர்கள் இந்தியப் பிரஜைகள்லை என்று சரியாகவே கூறியது. இலங்கைப் பிரஜாஉரிமை வேண்டுமானால் மறுக்கலாம் ஆனால் அவர்கள்மீது இந்தியப் பிரஜா உரிமையைத் தினிக்க முடியாது. இந்த நாட்டிலே பொதுவாக வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர்களை, அதுவும் 15 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகவே இந்த நாட்டில் வாழ்ந்து வருபவர்களை அரசாங்கம் இந்த நாட்டுப் பிரஜைகளாகவே ஏற்றுக் கொண்டிருக்க வேண்டும். எனவே தமது திட்டங்கள் முடமாகி நிற்கும் அரசாங்கம் இன்று இந்தியாவிடம் கிண்ணியில் பிச்சை எடுக்க அன்னக்காவடி தூக்கிப் போகிறது! இந்த நாட்டுப் பிரஜைகளாகப் பதிவு செய்யப்பட வேண்டிய, ஆனால் அரசாங்கம் மறுக்கும் தமிழ் தொழிலாளிகளை இந்தியப் பிரஜைகளாகப் பதிவு செய்யுமாறு இந்தத் தூதுகோஷ்டி இந்தியாவைக் கேட்பதற்காகப் போகிறது. நம் அரசாங்கத்தின் இந்த அக்கிரமச் செயல்களைப் போல் சரித்திரத்தில் எங்கும் காணமுடியாது. எந்தவித சர்வதேசச் சட்டத்தையும் இது மீறுவதாகும், என் இந்த அரசாங்கம் இப்படிச் செய்கிறது என்று யாராவது கேட்கக் கூடும். இதற்கு விடைளிதானது. இந்த நாட்டிலே ஏற்கெனவே பெலமிழந்து நிற்கும் 20 இலட்சம் தமிழ்ப்பேசும் சமுதாயத்தை 10 இலட்சத்துக்குக் குறைத்து மேலும் பலவீணமடையச் செய்யவே இதைத் தேவியம் என்று கபடத்தனமாக முடிமறைத்துப் பேசப்படுகிறது. இதை வகுப்புவெறி வெறியாட்டம்போட ஆரம்பித்து விட்டது என்றுதான் என்னால் குறிப்பிட முடியும். பெருவாரி இன்தின் வகுப்பு வெறியைத் தேவியம் என்று பட்டுத்திரை இட்டுப் பவனி விடுகிறார்கள். பெருவாரி இன்தின் நியாயமற்ற செயல்களை எதிர்ப்பதை வகுப்பு வாதம் என்று முத்திரை குத்தி விடுகிறார்கள்.

இந்த ஈனச் செயலை நிறுத்த வேண்டும்

தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக இந்த ஈனச் செயல் பழிகாரச் செயல் தொடர்ந்து நடைபெற இடமளிப்பதாக இருந்தால் அது இந்த நாட்டு மக்களின் தவறு; சிங்களவர்களின் தும் தமிழர்களின் தும் தவறு. ஜனநாயகத்தின் கீழ் அக்கிரமத்தை

எதிர்த்துக் கிளர்ச்சி செய்ய எந்த மக்களுக்கும் அவர்கள் அவ்வளவு குறைந்தவர்களாக இருந்தாலும் உரிமை இருக்கிறது. இந்நாட்டிலே வாழும் தமிழ் மக்கள் அரசியல் ரீதியாக உயிரோடு இருக்கிறார்கள் என்றால் இந்த அநியாயத்தை எதிர்த்து அவர்கள் இமயம்போல் எழு வேண்டும். அதற்காகவே நாங்கள் இங்கே கூடியிருக்கின்றோம். இனிப் பேச இருப்பவர்கள் இந்த விஷயத்தின் வெவ்வேறு பகுதிகளை விளக்கமாக எடுத்துச் சொல்லுவார்கள். இந்த நாட்டிலே எங்கள் இனத்தின் பிரிக்கப்பட முடியாத மக்களை இந்த நாட்டிலிருந்து பிரித் தெடுத்துத் தமிழினத்தின் மனதைப் புண்படுத்த ஒப்ப வேண்டாம் என்று இந்திய அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்ளும் தீர்மானமும், இவங்கை அரசாங்கத்தின் போக்கைக் கண்டிக்கும் தீர்மானங்களும் உங்கள் முன் வைக்கப்படும்.

ஓஓஓஓஓஓஓஓ

சுவிற்ஸலாந்து காட்டும் பாதை!

(கொழும்பு வெள்ளவத்தை சைவமங்கையர் தழக மன்றபத்தில் நடைபெற்ற மொழி மகாதாட்டில் பேசியது. 29, ஜூலை 1956.)

மிஹன் இந்நாட்டில் உரிமையுடன் வாழ வழி வகுக்கப்பட வேண்டும். நமது ஜீவநாரா உரிமையான மொழி உரிமையைப் பாதுகாக்க முனைந்திருக்கிறோம். எமது சமூகம், மொழி ஆசியன ஒதுக்கப்படுவதை எதிர்த்துப் போராட்டம் நடத்த முன்வந்திருக்கிறோம். இந்த நாட்டிலுள்ள தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் எண்ணிக்கை பற்றிய புள்ளி விபரத்தைச் சிங்களவர் என்றும் குறைத்தே கூறுகின்றனர். இவங்கையில் 24 இலட்சம் தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் வாழும்து வருகின்றனர். 81 இலட்சம் மக்கள் ஜனத்தொகையை உடைய இந்நாட்டில் அவர்கள் 30 சதவிகிதமானவர்களாகத் திகழ்கின்றனர். இவங்கையில் இரண்டு மொழிகள் உத்தியோக மொழிகளாக இருக்க முடியாது என்று கூறிவருவோர் இதரநாடுகளின் முன்மாதிரியைப் பின்பற்றிச் செயலாற்றுவது சிறந்ததாகும். சுவிற்ஸலாந்து தேசத்தில் 4 மொழிகள் உத்தியோக மொழிகளாக இருக்கின்றன. இவங்கையில் சிங்களம்போல் அந்நாட்டில் ஜெர்மன் மொழியை 2.7 சதவிகிதமானேர் பேசி வந்த போதிலும், பிரஞ்ச, இத்தாலியன், ஆசிய இரு மொழிகள் உட்பட 1.2 சதவிகிதமானேர் பேசிவரும் ரோமனில் மொழியும், ஜெர்மன் மொழியுடன் சமாந்தஸ்துக் கொண்டிருக்கின்றது. இவங்கை சிறிப்பாக நாட்டெனவும் எனவே இங்கு இரு மொழிகள் உத்தியோக பாடினாக

இருக்க முடியாதெனவும் கூறுகின்றனர். சுவிற்ஸ்லாந்து 14 ஆயிரம் சதுரமைல் விஸ்தீரணத்தை உடையது. ஆனால் இலங்கையோ 25 ஆயிரம் சதுர மைல் விஸ்தீரணமாக விருக்கிறது.

ஒரு நாட்டில் தேசியம் வளர்வதுடன், மக்கள் ஜூக்கியமாகவாழ்வதற்கு, அந்நாட்டில் பெரும்பான்மையினராக விருக்கும் மக்கள் தங்களின் ஆதிக்கத்தை சிறுபான்மையினர் மீது நிதியுடன் செலுத்த வேண்டும். இதைச் சிங்களவர் முற்றுக்மறந்து விட்டார்கள். இதன் விளைவாகத் தான் “சிங்களம்மாத்திரம்” கூச்சல் எழுந்திருக்கிறது. தமிழ் மொழி இலங்கையில் இல்லாவிட்டாலும் இந்தியாவில் பாதுகாக்கப் படுமென்றும், சிங்களமோ அப்படியால் வென்றும் ஒரு சில சிங்கள் அரசியல் வாதிகள் கூறுகின்றனர். இதைப் பார்த்தால் இந்தியாவில் வாழும் தமிழர் உணவு உட்கொள்ளுகிறார்கள்; ஆகவே இலங்கையில் வாழும் தமிழர் சாப்பிட வேண்டிய தில்லை என்று கூறுவதைப் போல இருக்கிறது.

சம அந்தஸ்தும் சமஸ்தியும்

(மெயினிட்டியில் நடந்த தமிழரசுக் கட்சிப் பொதுக் கூட்டத்தில் ஆற்றிய சொற்பொழிவு, 27 மார்ச் 1956.)

ணடிய அரசாங்கத்தில் ஆங்கிலமும் பிரேரன்கம் எவ்வாறு கூட இடம்பெற்றுள்ளனவோ அதே மாதிரியாக இலங்கையில் தமிழ்ப் பேசும் பிரதேசங்கள் அனைத்திலும் தமிழும், மத்திய அரசாங்கத்தில் சிங்களத்துடன், தமிழ் சம அந்தஸ்துடன் அரசகரும் மொழியாக விளங்க வேண்டுமென்பதே தமிழரசுக்கட்சியின் கொள்கையாகும். வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழும், மத்திய அரசாங்கத்தில் “சிங்களம் மட்டும்” அரசகரும் மொழிகளாக்கப்பட்டு விட்டால் நாங்கள் திருப்புயடைந்து விடுவோமென்றும், இலங்கைக்கு ஒரு சமஸ்தி அரசியல் ஏற்படுவதுதான் எங்கள் கவலையே யன்றித் தமிழ் மொழிக்குச் சம அந்தஸ்துக் கோருதல் அல்ல வென்றும் கூறுவது ஒரு விஷமப் பிரசாரமாகும். சமஸ்தி அரசியலைப் போன்றே தமிழ் மொழியும் முக்கியமானதாகும். ஏனெனில் ஒரே அரசாங்கத்தின் கீழ் தமிழுக்குச் சம அந்தஸ்தென்பது ஒரு தலைப்பட்சமான முறையில்தான் போய் முடியும். அது தமிழர் நலனுக்குப் பெருந் தீங்கு விளைக்குமென்பதைக் கடந்த கால அனுபவம் தெளிவாகக் காட்டியுள்ளது. கனடாவிலே

ஆரம்பத்தில் ஒரே அரசாங்கம் தான் இருந்தது. ஆனால் பின்னர் பிரெஞ்சு மக்கள் கண்டாவிலே சமஸ்தி அரசியல் ஏற்படுத்த வேண்டும்; பிரெஞ்சு மொழிக்கு ஆங்கில மொழி யுடன் சம அந்தஸ்து அளிக்க வேண்டும் என்றுங் கோரினார். இடைவிடாத போராட்டத்தின் விளைவாக அவர்கள் கோரிக்கை வெற்றி பெற்றது.

தமிழ் பேசும் மக்களுக்குத் துரோகிகளாக விளங்கும் தனி நபரையோ, கட்சியையோ எதிர்ப்பதும், அவர்கள் சிங்கள வர்களுடன் சேர்ந்து தமிழனின் நலனுக்குத் தீங்கு விளைக்கத் தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் பிரதித்திகளாகத் தெரிவு செய்யப்படுவதை எதிர்ப்பதும் நமது கட்சியினர் நோக்கமாகும். இதற்கு அடுத்தபடியான நோக்கம் தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் எதிர்கால நலனில் கவனங் செலுத்தி அவர்கள் நாட்டின் சுதந்திரப் பிரஜைகளாகத் திகழும் வகையில் அவர்களின் நலன்களைப் பாதுகாக்கக் கூடிய ஒர் அரசாங்கத்தைப் பெறுதல்.

எனது கட்சியின் பெயர் இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சி. ஆனால் மற்றவர்களால் அவர்களின் வசதிக்காகக் கட்சியின் கொள்கையைக் குறிப்பிடும் பெயராகிய சமஸ்திக் கட்சி என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இலங்கைத் தமிழரசு என்பது சமஸ்தி இலங்கையில் இரண்டு ஒரு கூயேச்சையான தமிழராஜ்யத்தைக் குறிக்கும்.

திரை விலகுகிறது!

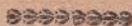
[யாழிப்பாண முற்றவெளியில் நடைபெற்ற பொதுக்கூட்டத்தில் நிகழ்த்திய சொற்பொழிவு. 24, ஏப்ரல் 1956.]

திரு. பண்டாரநாயகாவின் அமைச்சர் சபையில் தமிழர் அடியோடு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளனர். தமிழர் அதையிட்டுக் குறைக்குறக் காரணமில்லை. இப்போதுதான் இந்தாட்டில் தமிழரின் உண்மையான நிலைமை வெளியாகியுள்ளது. இப்போதைய அரசியல் முறையில் சிங்களவர் ஆளுபவராயும் தமிழர் ஆளப்படுபவராயும் உள்ளனரென்பதை அது காட்டியுள்ளது.

தியாகத்துக்கு முந்துங்கள்!

விடுதலை என்பது கேட்டவுடன் கிடைப்பதன்று. கடும் போராட்டத்தின் பின்னரே அது கிடைப்பதாகும். பாராட்டு

மன்றத்தில் நமது ஆட்சேபனைகள் யாவும் பலன் தராது போகக்கூடும் அவ்விதமானால், மக்களும், அவர்களின் பிரதி நிதிகளும் சேர்ந்து நமது இலட்சியங்களைச் சாதிக்க ஒர் இயக்கத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டிய தருணம் வந்துவிடும். ஆகவே தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் அனைவரும் அதேத் துவரும் போராட்டத் திற்குத் தயாராக வேண்டுமென்றும் எந்தத் தியாகத்திற்கும் ஆயத்தஞ் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

உயிர்ப் பிரச்னை இது!

[கொழும்பு நகர மண்டபத்தில் நடைபெற்ற தமிழருக்கட்சிப் பொதுக் கூட்டத்தில் பேசியது, 20, மே 1956.]

இத ஒரு மொழிப் பிரச்னை மட்டுமல்ல, களரவும், அந்தஸ்து, சுயமரியாதைபற்றிய ஒரு பிரச்னையாகும். தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் மொழி இந்நாட்டின் அரசக்கரும் மொழியாதாவிட்டால், அவர்கள் நமது மொழியில் அரசாங்கத்துடன் தொடர்புகொள்ள முடியாவிட்டால், நமது சொந்த இடங்களில்கூடப் பதிவுப் புத்தகங்களை வைத்துக் கொள்ள முடியாவிட்டால் அவர்கள் இந்நாட்டிலே இறக்கமான ஒரு இனத்தவராகி முடிவில் அழிந்தொழிந்துவிடுவர்.

சங்க நாதம்

நாங்கள் சரணடையப்போவதில்லை. கண்டசிவரை போராடுவோம். நமது மொழிக்கு சமஅந்தஸ்தும், நமக்குச் சமத்துவமும் வேண்டும். நமது கோரிக்கை நீதியானதென்பதை எவ்வும் மறுக்கமாட்டார்கள். இதில் நாம் விட்டுக்கொடுத்தால் நாம் போராட்டத் தொடங்கு முன்னரே தோல்வியுற்றவராவோம்.

மலைநாட்டுத் தமிழ் மக்களின் ஏகப் பிரதிநிதி செல்வா!

[பொராஞ்சுமன்றத்தில் வரவு செலவுத் திட்ட விலா தத்தின்போது ஆற்றிய ஒரை, 29 மூலாம் 1956]

இந்த நாட்டில் வாற்றந்துவரும் சமார் 20 இலட்சம் தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் தொகையை இந்த அரசாங்கம்

குறைத்துவிட்டதோடு கடைசியில் அவர்களை அழித்துவிடவும் கங்கணங்கட்டியுள்ளது. இந்நாட்டினுள்ள தமிழர் தங்கள் மொழியுடனும், கலாச்சாரத்துடனும் பிரிக்க முடியாத தொடர்பு கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எவரும் மறுக்க மாட்டார்கள். 1947ல் சட்ட சபையில் அனேகம் தமிழ்ப் பிரதிநிதிகள் இருந்தார்கள். ஆனால் பிரஜாஉரிமைச் சட்டத் தைக் கொண்டுவந்து அவர்களின் தொகையைக் குறைத்து விட்டார்கள். எவர்களின் நலத்தை அந்தப் பிரதிநிதிகள் கண்காணித்து வந்தார்களோ அவர்களின் வாக்குரிமையைப் பிரஜாஉரிமைச் சட்டத்தின் மூலம் பறித்துவிட்டனர். இந்த நிலையில் தற்பொழுது தோட்டத் தொழிலாளர் தங்கள் வாக்குரிமையை இழந்ததோடு அவர்கள் தங்கள் பிரதிநிதித்துவத்தை மும் இழந்துவிட்டார்கள். டி. என். பி. வகுத்த இந்தத் திட்டத்தின்படி தோட்டப் பகுதித் தொழிலாளர் பிரதிநிதிகள் பாராளுமன்றத்தில் இடம்பெற முடியவில்லை. 5 வருடங்கள் கடந்துவிட்டது. ஆனால் தோட்டத் தொழிலாளர்களில் ஒரு சிலரே இதுவரை இலங்கைப் பிரஜைகளாகப் பதிவு செய்யப் பட்டிருக்கின்றனர்.

சமஷ்டி அரசமைப்பை ஏற்படுத்துங்கள்!

பெரும்பான்மையினருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதே நாட்டின் குழப்பநிலைக்குக் காரணமென நான் கருதுகிறேன். சமஷ்டி அரசாங்கமொன்றை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கலாம். ஒற்றுமையை விரும்பினால் இதை நிச்சயமாகச் செய்ய வேண்டும். ஒருவரின் மொழியையோ, கலாச்சாரத்தையோ அழிப்பதன் மூலம் ஒற்றுமையை அடைந்து விடமுடியாது. தமிழ்ப்பேசும் மக்கள் வீரும் புவதெல்லாம் சமஷ்டி முறையையே! வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களை நாட்டின் இதர பகுதிகளிலிருந்து பிரிக்க வேண்டுமென்பதை உரிமையுடனேயே நாங்கள் கோருகிறோம்! சிறபான்மையினர் தங்கள் மொழி, கலாச்சாரம் பறிபோய்விடுமென்ற பீதியின்றி வாழ வேண்டுமென்பதே இதன் முக்கிய நோக்கம்.

சிங்கள பெளத்தர்கள்

நான் கூறும் சமஷ்டி யோசனை ஏற்றுக்கொள்ளப்படாவிட்டால் ஒருகாலத்தில் இந்த நாடு முழுவதும் *சிங்கள பெளத்தர்களாகவே இருப்பார்கள். அந்திலையிலும் சிங்கள கிறீஸ்தவர்கள் என்ற மற்றொரு பிரிவும் ஏற்படும். மொழிப் பிரச்னையில் எங்களது கோரிக்கையை நிராகரித்ததுபோல் அரசாங்கம் இந்தக் கோரிக்கையை நிராகரித்துவிட்டுக்கூடாது. எங்களது மொழிக் கோரிக்கையின்போது “எங்களுக்கு மனச்சாட்டி கிடையாது, போதிய பெரும்பான்மைப் பலமிருக்கிறது. அதை உபயோகிக்கத் தீர்மானித்துவிட்டோம்” என்ற கொள்கையை ஆசாங்கம் பின்பற்றியது.

தமிழர் பிரச்னையும் தமிழரசுக் கட்சியும்

[மட்டக்களப்பு தகரமண்டபத்தில் பொத்துவில் பிரதிநிதி எம். எம். முன் தபா தலைமையில் நடைபெற்ற தமிழரசுக் கட்சிப் பொதுக் கூட்டத்தில் ஆற்றிய சொற்பொழிவு 29, யூலை 1656]

இலங்கை அரசியலின் இன்றைய வாழ்வில் தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் நிலை மிகவும் அபாயகரமானதாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய எதிர்காலம் மிகவும் கவலைப்படக் கூடியதாகவும் உள்ளது. இன்றைய இந்தச் சங்கடமான நிலைக்குக் கொண்டு வந்த கட்சிபவங்களிலிருந்து தபபியோடுவதற்குத் தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் ஒரு வழி காண ஆவலுடன் இருக்கின்றனர். இந்த நிலைமைக்கு வந்துள்ள தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் தங்களுக்கு வெகு விரைவில் தமிழரசுக் கட்சி நன்மை செய்துதர வேண்டுமென்று விரும்புகின்றனர். இந்தக் கோரிக்கையின் அவசியத்தை எமது கட்சி உணர்ந்துள்ளது. ஒடுக்கப்பட்டுள்ள தமிழ்ப் பேசும் மக்களை எதிர் நோக்கிக் கொண்டிருக்கின்ற பிரச்னைகளைத் தீர்ப்பதற்கு இரண்டு மார்க்கங்கள் உள்ளன. ஒன்று அரசாங்கத்திற் கெதிராகக் கிளர்ந்தெழுந்து புரட்சி செய்வது, இந்த மார்க்கத்தை நாம் விரும்பவில்லை. இவ்விதம்

*சிங்கள பெளத்தர்களுக்கு மட்டுமே இலங்கையில் இடமுண்டு என்ற கலோகம் இன்று கிளம்பிவிட்டது. சமீபத்தில் நடைபெற்ற ஐ. ஜி. பி. நியமனம் இதற்குப் போதிய உதாரணமாகும்.

புரட்சி ஒழுக்கத்திற்கு மானுனது, மற்ற மார்க்கம் சாத்தீக எதிர்ப்பு, கீழ்ப்படியாமை. இந்த மார்க்கத்திற்குப் பெருமளவில் மக்களிடையில் ஐக்கியம், கட்டுப்பாடு, ஒழுக்கம் ஆகியவை வேண்டும். விடுதலைக்காக நடத்தும் எங்கள் போராட்டம் தியாகத்தினால்தான் வெற்றிபெற முடியும்! ஆகவே எங்கள் நோக்கத்தை நாம் அடையும்வரை எந்தவிதமான கஷ்டங்களையும் எதிர் நோக்கத் தயாராக இருக்க வேண்டும்.

ஓய்வேது தமிழ்ப் பணிக்கு உறக்கமேது?

[கொழும்பு மாநகர மண்டபத்தில் நடைபெற்ற தமிழரசுக் கட்சிப் பொதுக்கூட்டத்தில் தலைமைப் பேருரை. 4 டிசம்பர், 1956.]

மொழிப் பிரச்னை தீர்க்கப்படவில்லை!

மொழிப் பிரச்னைக் கொந்தளிப்பு இப்பொழுது குறைந்துள்ளபோதிலும் தீமை இன்னும் அகவலவில்லை. சிலர் மொழிப் பிரச்னை தீர்ந்து விட்டதாகப் பேசிக் கொள்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் பேசுவதற்கு, அவர்கள் அப்படி விரும்புவதுதான் காரணம். தமிழ்ப் பேசும் மக்களுடைய சம்மதமின்றி மொழிப் பிரச்னையைத் தீர்த்து விடமுடியாதென்பதை எங்களைப் போலவே அவர்களும் உணர்ந்துள்ளார்கள். அரசாங்கத்தின் “சிங்களம் மட்டும்” கொள்கையை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளாதது மட்டுமல்லாது, அக் கொள்கையை மாற்றியமைக்கவும் திடமான உறுதி கொண்டிருள்ளோம். சிங்களத்துடன் தமிழ் மொழிக்குச் சம அந்தஸ்து பெறும்வரை நமது முயற்சியை நாம் சிறிதும் தளர்த்த மாட்டோம்.

இடதுசாரிக் கட்சிகளுக்கும் நமக்குமுள்ள வேறுபாடு

“சிங்களம் மட்டும்” மசோதாவை உண்மையில் எதிர்த்து வாக்களித்த இடதுசாரிக் கட்சிகளான, சமசமாஜக் கட்சிகளும், பொது உடமைக் கட்சிகளும் நாம் பாராட்டுத் தெரிவிக்கத் தவறமாட்டோம். மசோதா நிறைவேறியவுடன் அக் கட்சிகளின் வேலைகளும் முடிந்து விட்டன. மசோதா அமூல் நடத்தப்படுவதை அவர்கள் எதிர்ப்பார்களென எதிர்பார்க்க முடியாது, ஆனால் எங்களுக்கும் அவர்களுக்குமுள்ள வித்தியாசம் இதுதான். அதை நாம் உணரவேண்டும். மசோதா நிறை

வேறியதும் அவர்கள் வேலை முடிந்துவிட்டது. எங்களைப் பொறுத்த வரையில் பாராளுமன்ற முடிவு ஒரு அம்சம். அது தோல்வியடைந்து விட்டது. ஆனால் மொழிப் போராட்டம் இன்னும் முடியவில்லை. ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் நாம் எதிர்க்க வேண்டும். சிங்களம் மட்டும் சட்டத்தை அமுல் நடத்துவது சாத்தியமல்ல வென்பதை அவர்களுக்கு உணர்த் தும் பொருட்டு நாம் எதிர்க்க வேண்டும். சம அந்தஸ்து பெறும் எமது நோக்கத்தை நாம் அடையும் வரை எதிர்ப்பை நாம் தளர்த்த முடியாது.

வகுப்பு வாதமா?

தமிழ்ப் பேசும் சிறுபான்மையினரின் உரிமைகளுக்காகப் போராடிய பொழுதும் சாதி, சமய, இனபேதமின்றிச் சகல சிறுபான்மையினரின் உரிமைக்காகவும் நாம் போராடுகிறோம் என்பதை தூரதிருஷ்டியுடன் நோக்குபவர்கள் உணர்ந்து கொள்வார். இவ்விஷயத்தில் இன்னும் சிறிது ஆழ்ந்து பார்ப்ப வர்கள், எமது நோக்கம் வகுப்புவாதமானதல்ல வென்பதை உணர்ந்து கொள்வார். ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் சிறுபான்மையினர்மீது, பெரும்பான்மையினர் குதிரை விடுவதால் ஐன்நாயகம் நல்ல முறையில் நடைபெற முடியாது. சிறுபான்மையினரின் மறுக்க முடியாத சில உரிமைகளைப் பெரும்பான்மையினர் அங்கீரித்துத்தான் ஆகவேண்டும். இவைகளை அங்கீகரிக்காவிட்டால் ஐன்நாயகம் தானுகவே ஆபத்தையடைந்து பெரும்பான்மையினரையும் தாக்கிச் சுக்கல் சுக்கலாக நொருக்கிவிடும்.

ஆட்டைக் கடித்து...மாட்டைக் கடித்து...!!

எமது எதிர்ப்பினால் ஏற்பட்டுள்ள மற்றொரு பலாபலன் “ஏக சிங்கள இலங்கை” திட்டவாதிகள் தங்கள் திட்டம் வெற்றி பெருது எனச் சந்தேகங் கொள்ள ஆரம்பித்திருப்ப தாகும். அடுத்த தாக்குதல் தங்கள் மீது தான் என்பதை சிங்களக் கிறிஸ்தவர்கள் உணரத் தலைப்பட்டு விட்டனர். மொழியில் கை வைத்த பின், அடுத்த நடவடிக்கை மதுமதான் என்பதில் ஜெயமில்லை.

ஊருக்கு உபதேசம் உணக்கல்லடி!

இதற்கிடையில் எமது நாட்டின் பிரதமர் அகில உலகுக்கும் சென்று காலனி ஆதிக்கத்தைப் பற்றியும், ஆகிரெமிப்

பைப் பற்றியும் உபதேசம் செய்கிறார். ஆனால் அதே சமயம் இந்த நாட்டிலுள்ள ஒரு பிரிவு மக்கள் மீது அவரும் அவரது சகாக்களும் மொழி உரிமைமை அளிக்க மறுத்து ஆக்கிரமிப்பு நடத்துகிறார்கள்.

புதிய மொந்தையிலே பழைய கள்ளு!

ஆங்கிலேயர் இங்கு காலனி ஆதிக்கத்தினராக இருந்த பொழுது இந்த நாட்டை ஆங்கில மொழியில் ஆட்சி புரிந்தனர். இப்பொழுது ஆங்கிலேயர் போன்னின்பு இந்தநாடு சிற்கள் மொழியில் மட்டுமே ஆளப்படுவதாக இருந்தால் தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் அவர்களின் எஜுமானர்கள் தான் மாறியவர்களாக இருக்கும். தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் நிலைமை இன்னும் மோசமாகவே இருக்கும் என்று சொல்லவாம். ஆங்கிலேயர் காலத்தில் இல்லாத முறையில் சிங்களவர்கள் என்னிக்கையில் அதிகமாக இருப்பதால் தமிழர்களைச் சிங்களவர்களாக மாற்றும் நிலைமை ஏற்படும்.

மலரனின் மைத்துணர் பண்டா

பத்து இலட்சம் தமிழர்களுக்கு பிரஜாவரிமை, வாக்குரிமை அளிக்க மறுத்ததன் மூலம் திரு. பண்டாரநாயகாவின் அரசாங்கமும் அதற்கு முந்திய அரசாங்கமும் தென்னுபிரிக்க வெள்ளையரின் ஒடை கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். இவங்கையைப் போன்று நாட்டின் ஜனத் தொகையில் எட்டில் ஒரு பகுதி மக்களுக்கு அவர்கள் ஆளும் வர்க்கத்தினரைப் போல் இல்லாத காரணத்தால் உரிமைகள் மறுக்கப்படுவது உலகில் தென்னுபிரிக்காவைப் போன்று வேறு ஒரு நாட்டிலும் நாம் காணமுடியாது. அவர்கள் இந்த நாட்டில் வாழ்பவர்கள் என்பதற்கு, அந்தியராக இருந்தால் அவரை வெளியெற்ற எந்த அரசாங்கத்திற்கும் இருக்கும் உரிமை இந்த அரசாங்கத்திற்கு இல்லாமல் இருப்பதே போதிய சான்றுகும்.

ஆண்ட இனத்தால் மீண்டும் முற்றுகை!

இந்த அநீதிகள் எவ்வாம் இந்த நாட்டின் அரசியலில் நீண்ட காலத்துக்கு இருக்க முடியாது. இப்பொழுதோ, இன்னும் சிறிது காலம் சென்ற பின்போ இவைகளும் ஒரு முடிவு அடைந்தே தீரவேண்டும். எனவே இந்த நாட்டிலிருந்து தீமையை ஒழித்து, மஸ்நாட்டுச் சகோதரர்களுக்கு பிரஜாவரிமை, வாக்குரிமையை மீண்டும் பெற்று இந்த நாட்டில் உள்ள பாதி காலனித்துவ ஆதிக்கத்தை ஒழித்துக்கட்ட

தமிழ்ப் பேசும் மக்களை எங்களுடன் இணைந்து போராடுமாறு வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

எதிர்ப்பைச் சிறிதும் தளர்த்தாமல் உறுதியுடன் எதிர்த்து வந்தால் நாம் வெற்றியடைவோம் என்பதில் ஜயமில்லை.

மாணவர் மத்தியில் மக்கள் தலைவர்

(மட்டக்களப்பு மத்திய கல்லூரி மாணவர் இலக்கியப் பேரவையில் நீகழ்த் திய உரை 6, பூலாப் 1957)

இரு நாட்டை நிர்மாணிக்கத் திறமைசாலிகள் மட்டுமன்றிக் குணசிலர்களும் தேவைப்படுகின்றனர். இந்த உண்மையை என் சொந்த அனுபவத்தில் கண்டிருக்கிறேன். மனி தன் தனது வாழ்க்கையில் முன்னேற்றமடைய நேரமை, நல் சொழுக்கம், தன்னடக்கம் முதலியவைகளின் துணையுடன் உழைக்க வேண்டும். இவைகளை விட்டு விலகிச் செல்லும் மக்கள் வாழ்வில் வெற்றிகாண முடியாது. அவர்கள் வாழ்வில் இன்பமும் மலர மாட்டாது. அரசியல்வாதிகள் நிலையான புகழ் உடையவர்கள் அல்ல. இன்று அவர்களைப் போற்றும் அதே சமுதாயம் நானோ அவர்களை தூற்றவும் தயங்காது. ஆனால் நல்லெலாழுக்கம், தனக்கென வாழாது பிறர்க்கென வாழும் பரந்த பயனுள்ள நோக்கமுடையவர்களும், சொன்ன சொற் தவறுது, அறநெறிகளின் துணைகொண்டு வாழ்வார்களையும், மக்கள் சமுதாயம் என்றும் புறக்கணிப்ப தில்லை. வருங்கால சமுதாயம் அவர்கள் புகழ்பாடுவதில் பெருமையடையும். சொந்தப் புகழுக்காகவும், தனிப்பட்ட கொள்கைகளுக்காகவும், சமமுன்னேற்றத்துக்காகவும் உழைப்பார்கள் வாழ்வில் என்றுமே வெற்றிகாண முடியாது. அப்படி அவர்கள் வெற்றி காண்பினும் அது நிரந்தரமான வெற்றியாய் இருக்க முடியாது.

அடிமை நிலையிலிருந்து கண்டப்படும் மக்களை வழிநடத்த, அவர்கள் விடுதலைக்கு உழைக்க, மகாண்களுப், தீர்க்கதறிச் சுரும் அவ்வப்போது தோன்றுவதுண்டு. இன்றைய நெருக்கடி களிருந்து மக்களுக்கு வழிகாட்டித் தேசத்தை உருவாக்க அத்தகைய தலைவர்களே தேவைப்படுகின்றனர். அவ்விதம் குணசிலர்களாயுள்ள தலைவர்கள் சேர்ந்து ஒரு தேசத்தை உருவாக்க சம்பவங்களில் மிக தனியையில் நீகழ்ந்தது நவ-

இந்தியா உருவான சம்பவமாகும். காந்திஜி, நேருஜி மட்டு மன்றி மிகப் பெருந் தொகையான மற்றும் பல குணசீலர் களும் தோன்றிக் காங்கிரஸ் இயக்கத்தின் முன்னணி பிலே நின்று சுதந்திரத்திற்குப் போராடினார்கள். அத்தகையோரில் கவனிக்க வேண்டிய முக்கியமான அம்சம் என்னவெனில் அவர்கள் இலட்சிய வீரர்களேயன்றிச் சுயநல் வேட்கை உடைய வரன்று என்பதேயாகும். இன்று காந்திஜியின் அல்லது நேருஜியின் பரம விரோதிகள் கூட அவர்கள் தமது நாட்டின் இலட்சியத்தையன்றிச் சுயநல் நோக்கமுடையவென்று சொல்ல மாட்டார். காந்திஜி, நேருஜிபோன்று ஒவ்வொரு குணசீலரும் உலகப் பிரமுகராக விளங்க முடியாது. பிரட்டிஷார் இந்தியாவை ஆண்ட காலத்தில் பட்டம், பதனி, பணம் முதலியவற்றைக் காட்டித் திறமைசாலிகளைக் கூட விலைக்கு வாங்க முடிந்தது. ஆனால் குணசீலர்களாகக் காங்கிரஸின் முன்னணியில் திகழ்ந்த பிரமுகர்களையோ அவர்கள் விலைக்கு வாங்க முடிய வில்லை. முடிவில் பிரிட்டிஷார் இறங்கி வந்து காங்கிரஸ் தலைவர்களின் கோரிக்கைகளை ஏற்று இந்தியாவிற்குச் சுதந்திரம் அளிக்கவேண்டி வந்தது. எப்பெரியதொரு இயக்கத்திலும் குணசீலம் இன்றியமையாத ஒரு அம்சமாகும். மாணவர்களாகிய நீங்கள் வருங்காலத்திலே எத் தொழிற்றுறையில் இறங்கினாலும் சரி, குணசீலர்களாக நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எந்தத் தொழிலில், அல்லது பதனியில் இருந்தாலும் சரி அணுவரும் நேர்மையாக நடந்து கொள்ளல் கடமையாகும்.

சமரச ஒப்பந்தம் தமிழருக்குக் கிடைத்த ஒரு வெற்றி

[மட்டக்களப்பு தமிழரக்க கட்சி மகாநாட்டின்போது ஆற்றிய சொற் பொழிவு. 28, ஜூலை 1957.]

தமிழரக்க கட்சிக்கும், பிரதமர் திரு. பண்டாரநாயக்காவிற்குமிடையில் ஏற்பட்டிருக்கும் பொருத்தனை தற்சமயம் உள்ள குழ்நிலையை அனுசரித்துச் செய்யப்பட்ட ஒரு இடைக்கால சமரச உடன்பாடாகும். இந்தப் பொருத்தனையினால் தமிழரக்க கட்சியின் கோரிக்கைகள் அணித்தும் கிடைத்துவிட்டன வென்றே, அன்றி தமிழரக்கட்சி தமது அடிப்படை இலட்சியங்களுக்காகத் தொடர்ந்து போராடுவதை நிறுத்திக்

கொண்டு விட்டதென்றே பொருளாகாது. கிடைத்த உரிமைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு மேலும் உரிமைகளுக்காகப் போராடுவது என்ற அடிப்படையிலேயே இந்த உடன் பாட்டைத் தமிழரசுக்கட்சி செய்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த உடன்பாட்டினால் தமிழரசுக்கட்சிக்கு வெற்றி கிடைத்துவிட்டதென்று கொக்கரிக்கத் தேவையில்லை. தொல்வி ஏற்பட்டுவிட்டதே என்று கவனிப்பட வேண்டியதுமில்லை. நாம் பெற்றிருப்பது பெரிய வெற்றியுமல்ல, தொல்வியுமல்ல. உடன்பாட்டினால் சில நன்மைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றில் மிக முக்கியமானது, தமிழ்ப் பிரதேசத்தில் அரசாங்கத்தின் திட்டமிடப்பட்ட சிங்களக் குடியேற்றத்தைத் தடுத்து நிறுத்தித் தமிழ்ப் பிரதேசத்தைத் தமிழ் மக்களுக்காகப் பாதுகாத்துக் கொடுக்கலாம் என்பது. முதலில் நமது பிரதேசம் பாதுகாக்கப்பட்டால்தான் நாம் எந்தவிதமான போராட்டத்தைச் செய்வதிலும் அர்த்தமுண்டு. நமது நிலம் பறிபோனவின் இனமும் வாழ்முடியாது. மொழியும் வழங்க முடியாது.

எமது பேச்சு வார்த்தைகளின் மூலம் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழ் உத்தியோக மொழியாக ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஏனைய பகுதிகளில் வாழும் தமிழ்ப்பேசும் மக்களும் பிரதமரின் நான்கு அம்சத் திட்டத்தின் மூலம் தமிழ் மொழியில் தங்கள் கருமங்களை ஆற்றவும், கல்வி பயிலவும் உரிமைகள் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. சிங்களச் சட்டத்தின் மூலம் முற்றுக்கப் பறிபோன இந்த உரிமை சமரச உடன்பாட்டினால் மீட்டிருக்கிறோம். எமது இலட்சியம் மொழியைப் பொறுத்தவரை சம அந்தஸ்து என்பதாகும். சமஷ்டி அரசுமைப்பு ஏற்பட்டால்தான் உண்மையான மொழிச் சமத்துவம் கிடைக்க முடியும். எனவே சமஷ்டிக்காகவும், மலைநாட்டுத் தமிழ் மக்கள் குடியுரிமைக்காகவும் நாம் தொடர்ந்து நமது போராட்டத்தை நடத்த வேண்டும்.

குறிப்பிடக் கூடிய இன்னுமொரு அம்சம் என்னவெனில் அரசாங்கம் தமிழரசுக்கட்சியை இலங்கைத் தமிழ் பேசும் மக்களின் ஏகப் பிரதிநிதி ஸ்தாபனம் என்று ஏற்றுக் கொண்டு சமரஸப் பேச்சுவார்த்தை நடத்தியதாகும். இந்தப் பெருமையைத் தமிழரசுக்கட்சிக்குத் தேடித் தந்தது கிழக்கு மாகாணம், வடக்கு மாகாணத்துடன் காட்டிய ஜிக்கியம் தான் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்!

பேச்சு, வார்த்தைகளின் பயனாக நாங்கள் செய்த முடிவைச் சிலர் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. உடன் பாட்டினால்

கிடைக்கக் கூடிய உரிமைகள் நமது சுத்தியாக்கிரகப் போராட்டத்தைக் கைவிடுவதற்குப் போதுமானவை அல்ல என்று கிளர் அபிப்பிராயப்பட்டார்கள். ஆனால் நான் உடன்பாட்டை ஏற்றுக் கொள்வதென்று முடிவு செய்தேன். இந்த இடைக் கால சமரஸ் உடன்பாட்டில் திமைகள் இருக்குமானால் அதற்கு முற்றும் பொறுப்பாளி நான். நன்மையானால் அந்தப் பெருமை கட்சிக்குச் சேர் வேண்டியது:

நாம் எந்த வகையிலும் சோர்ந்து போகக் கூடாது. இந்த உடன்படிக்கை மூலம் தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் தம் சுதந்திரப் பாதையில் ஒருபடி முன்னேறி இருக்கிறார்கள். தமிழர் பிரதேசம் வகுக்கப்பட்டுவிட்டது. கட்சியின் இறுதி இலட்சியக்கண அடைவதற்காக இப்போதுதான் நமது போராட்டத் தின் இரண்டாவது கட்டம் ஆரம்பித்திருக்கிறது. தொடர்ந்து போராடுவோம், வெற்றி காண்போம் என்று நாம் திடசங்கற் பம் செய்வதோடு, மட்டக்களப்பு மகாநாட்டை இவ்வளவு வெற்றிரசரமாக நடத்திய மட்டக்களப்பு மக்களுக்கும், வரவேற்புச் சப்பயாருக்கும் கடைசியாக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு என் பேச்சை முடிகிறேன்.

சவாலை ஏற்றுக் கொள்ளுகிறோம்

(மட்டக்களப்பு மைதானத்தில் தமிழ்ப் புதுவருடத் தினத்தன்று நிகழ்த்திய சோற்பொழிவு; 15, ஏப்ரல் 1958.)

இலங்கைத் தமிழரசுக்கட்சி பிரதமருடன் செய்து கொண்ட உடன்படிக்கை பற்றிப் பிரதமரின் வானேலிச் செய்தியும், அவரது அறிக்கைகளும் தமிழ்ப் பேசும் மக்களுக்கு விடுக்கப்பட்ட பகிரங்கச் சவால்களாக அமைந்துள்ளன.* இந்தநாட்டில் வாழக்கூடிய இலட்சக்கணக்கான தமிழ்ப்பேசும் மக்கள் சார்பில் இலங்கைத் தமிழரசுக்கட்சி அந்தச் சவாலை உறுதியுடன் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளது. சுதந்திரத் தமிழரசு ஒன்று உதயமாவதை உலகில் எந்தச் சக்தியாலும் தடுத்து விடமுடியாது:

*சிங்களத் தீவிர வாதிகளினதும், பெளத்த பிக்குகளின் தும் எதிர்ப்புக் காரணமாக “பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தம்” 9, ஏப்ரல் 1958-ல் ரத்தான்து.

அகண்ட சிறையில் நாம்!

போராட்டத்தில் ஈடுபட்டால் நம்மைப் பொலிசார் கைது செய்வார்களே என்று பலர் கேட்கிறார்கள். நாங்கள் கைதி களாக வாழ்வது புதிய விஷயமல்ல. இந்த நாட்டில் இப்பொழுதும் நாங்கள் அரசியல், பொருளாதார, மொழி உரிமை யற்ற கைதிகளாகவே சிங்கள ஆட்சியின் கீழ் இருந்து வருகிறோம். கைது செய்யப்பட்டால் அகண்ட சிறையிலிருந்து குறுகிய சிறையுள் தள்ளப்படுவோம்! அவ்வளவு தான் வித்தி யாசம்!

உரிமைப் போராட்டத்தில் முஸ்லிம்கள்

[யாழ்ப்பாண முற்றவெளி மைதாந்தில் நடைபெற்ற சிறையிலிருந்து கூட்டத்தின் போது நிகழ்த்திய சொற்பொழிவு. 21, ஏப்ரல் 1958.]

நம் இன உரிமைப் போராட்டத்தில் தமிழர் முஸ்லிம் என்ற வேறுபாடின்றி ஒரு முகமாக எல்லோரும் போராட வேண்டும். ஆனால் கிழக்கு மாகாணத்து முஸ்லிம்களைப் பொறுத்தவரை இந்த ஐக்கிய மனுபாவம் ஏற்பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவர்களிடத்து அரசியில் உணர்ச்சி மிகவும் குறைந்து காணப்படுகிறது. எம்முடன் சேர்ந்து உழைக்கும்படி அம்மக்களுக்குப் பலதடவை வேண்டுகோள் விடுத்தும் பயனில்லாது போய்விட்டது எங்கள் கட்சியிலிருந்து போட்டியிட்டுப் பாராளுமன்றத்துக்குச் சென்ற முஸ்லிம் பிரதிநிதிகள் கூட நெருக்கடியான கட்டத்தில் எங்கள் கட்சியைக் கைவிட்டு விட்டார்கள். இருந்தாலும் தமிழருக்கக் கட்சி அவர்களை எப்போதும் நோகவில்லை. நோக வேண்டிய சந்தர்ப்பம் இனியும் ஏற்படாது.

பண்டாவுக்கு ஒரு தோல்வி!

கடந்த வருடம் யூலாய் மாதத்தில் நான் மட்டக்களாப்பில் கூறியது போலவே பிரதமருக்கும் நமது கட்சிக்குமிடையே ஏற்பட்ட ஒப்பந்தம் நமது கட்சிக்கு வெற்றியுமன்று. தோல்வியுமன்று. அந்த ஒப்பந்தம் இரத்தானது பண்டாரநாயகா வுக்கும் அவரது அரசாங்கத்துக்குமே இப்போது தோல்வியாகும். இந்த ஒப்பந்தத்தின் மூலமாக அரசாங்கத்துக்குத் தமிழர் அளித்த அரை மனது அங்கீகாரம்கூட இப்போது அற்றுப்போய் விட்டது. எம். ச: பி. தமிழரை அவர்களது சம்மதமின்றி ஆட்சிபுரிகிறதென்றே சொல்ல வேண்டும். பண்

தாரநாயகா இந்த ஒப்பந்தத்தை அமுல் நடத்தத் தவறி யமை அவர் தமிழரை அவர்கள் சம்மதத்தோடன்றி ஆயுத பலத்தினுலேயே அடக்கியானப் பார்க்கிறூரென்பதைக் காட்டுகிறது. அவர் இந்த ஒப்பந்தத்தை நடத்திய மாதி ரியே அவர் இதனை இரத்துச் செய்யப் போகிறூரென்பதை எதிர்பார்க்கச் செய்தது. கடந்த வருடம் தமிழரசுக்கட்சி சத்தியாக்கிரகத்துக்குத் தயாரானபோது அதேக்கர் அதன் பலாபலையிட்டு எச்சரிக்கை செய்தனர். கட்சி அதற்குத் தலைவனங்கித் தனது விருப்பத்திற்கு மாற்றக்கே அந்த இயக்கத்தை வாபஸ் வாங்கியது. ஆனால் இப்போது மீண்டும் நமக்குச் சுதந்திரம் வேண்டுமா? அல்லது உரிமைகளை இழந்து அடிமைகளாக வாழ்வதா? என்ற அடை நிலை தோன்றியுள்ளது.

அறநெறியில் போராடி அடிமைநிலை ஒழிப்போம்!

நம்குதந்திரத்தைப் பெற நம் முன்னே மூன்று வழிகள் உள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று நம் மொழியுரிமை முதலியவந்தறைப் பற்றிக் கவலையுறுமல் அடிமைகளாக வாழ்வது. அது நாம் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாதது இரண்டாவது பர்மா, இந்தோனேஸியா முதலிய நாடுகளில் நடைபெறுவதுபோன்ற ஆயுதம் தாங்கித் திரண்டெடுவது. நமது பாரம்பரியத்துக்கும், கலாச்சாரத்துக்கும் ஒவ்வாததும், அனுபவ சாத்தியமந்த றிருப்பதாலும் இவ்வழியை நாம் நிராகரிக்க வேண்டியவராயுள்ளோம். மூன்றுவதாக எஞ்சியுள்ள ஒரேவழி சாத்தீகச் சட்டமறுப்பு இயக்கமேயாகும். இந்த முறைதான் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் கீழ் வீழ்ச்சியுற்றிருந்த இந்தியாவை வீறு கொண்டெழுச் செய்து தற்போதைய நிலைக்குக் கொண்டு வந்தது. இந்த முறையைக் கையாளுவதற்குச் சிந்தனையிலும், செயலிலும் ஒற்றுமை, கட்டுப்பாடு, சாத்தீகம் ஆகியவற்றைக் கட்டப்பிடித்தாக வேண்டும். அச்சமின்மையும் இலட்சியத்தில் உறுதியும் இருக்க வேண்டும். ஒற்றுமை என்றால் எதிலுமே நூற்றுக்கு நாறு ஒற்றுமை காணமுடியுமா? ஆகக் கூடிய அளவுக்கு ஒற்றுமை பூண் வேண்டும். ஜக்கியமும், கட்டுப்பாடும், உறுதியும் உள்ள மக்கள் தமது இலட்சியத்தில் வெற்றி பெறுவது நிச்சயம். மலைநாட்டுத் தமிழ் மக்களுக்கு ஒன்றுக்கற விரும்புகிறேன். நீங்கள் உங்கள் உரிமையைப் பெற நடத்தும் எந்தப் போராட்டத்துக்கும் தமிழரசுக்கட்சி உதவியளிக்கத் தயாராயுள்ளது.

பொறுத்தது போதும்!

சத்தியாக்கிரகத்தை நாம் ஆரம்பித்தால் உடனேயே வெற்றி கிடைத்துவிடுமென எதிர்பார்க்கலாகாது. இந்த அரசாங்கம் 25 இலட்சம் மக்களையும் ஒரேயடியாகச் சுட்டுத் தள்ளிட முடியாது. மகாநாடு கூட்டிப் பேசுவதிலும் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றுவதிலும் பயனில்லை. இவற்றைச் செய்து நாம் களைத்துவிட்டோம். எனவே தான் நாம் கடந்த இரண்டு வருடங்களாக நேரடி நடவடிக்கைகளில் இறங்கியுள்ளோம்.

பிரதமரின் விஷமத்தனமான வானைலிப் பேச்சு

பொரானுமன்ற ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையின் மது நடந்த விவாதத்தில் பேசியது. தகுதிவாய்ந்த அதிகாரியால் அவரது பேச்சு தனிக்கை செய்யப்பட்ட பின் பத்திரிகைகளின் வெளியிடப்பட்டது. 6, மூன் 1958.]

தற்போதைய நெருக்கடி நிலைமை பற்றி பிரதம மந்திரிவிவாதித்த பரிசீலனையை என்னால் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. ஹன்சாட்டில் பதிவு செய்யப்படுவதற்காக இங்கு சில உண்மைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். சமஸ்திக் கட்சி மகாநாடு மே, 23, 25-ம் திகதிகளுக்குக் குறிப்பிட்டிருந்தது. மட்டக்களப் பிலிருந்து மகாநாட்டுக்கு வந்தவர்கள் பொலன்றுவையில் வைத்துத் தாக்கப்பட்டனர். அடுத்த இரண்டு தினங்களிலும் எந்தத் தமிழ்நாட்டு ஹிங்குராக்கொடையையோ, பொலன்றுவையையோ கடந்து செல்ல முடியாமல் இருந்தது. சமஸ்திக்கட்சி மகாநாடு சமாதானமாக நடத்தப்பட்டதொன்றுகும். ஆகஸ்ட் 20-ம் திகதிக்கு முன் சாத்திலீக்கசட்ட மறுப்பு இயக்கமொன்றை நடத்த வேண்டுமென்பது இந்த மகாநாட்டில் நிறைவேற்றப்பட்ட பிரதான தீர்மானமாகும். மேமாதம் 25-ம் திகதி நாடெடங்கும் பலாத்காரம் தாண்டவமாடியது.

செனிவிரத்தினுவின் கொலை

திரு. செனிவிரத்து கொலை செய்யப்பட்டது சாதிச் சண்டை கர்நன்மாகவல்ல. கிழக்கு மகானத்தில் நடந்த சம்பவங்களை—முக்கியமாக செனிவிரத்து கொலை சம்பந்தமாக.

குறிப்பிட்டு 26-ம் திகதி பிரதம மந்திரி நிகழ்த்திய வாசனையில் பிரசங்கம் உணர்ச்சிகளைத் தூண்டியிட உதவி செய்தது. இந்த நேரத்தில் தான் அரசாங்கம் அவசரகால நிலைமையைப் பிரகடனம் செய்தது.

அரசாங்கத்தின் பொய்ப் பிரசாரம்

யாழ்ப்பாணத்தின் நிலைமை சம்பந்தமாக பரப்பப்பட்ட பொய் வதந்திகள் காரணமாக பிரதம மந்திரி திரு ஜி. டி. சொய்ஸாவை யாழ்ப்பாணம் அனுப்பினார். அவர் திரும்பி வந்து யாழ்ப்பாணத்தில் ஒரு சிங்களவராலது உயிரிழக்க விள்ளையென்று தெரிவித்தார். 27, 28-ம் திகதிகளில் தென்பகு தியில் நடந்த சம்பவங்களைக் கேள்விப்பட்டதும் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் வசிக்கும் மக்கள் சிங்களவர்களுக்குச் சொந்த மான சொத்துக்களைச் சேதப் படுத்தத் தொடங்கினார். இது விருந்து அங்குள்ள நிலைமையைப்பற்றி அரசாங்கம் பொய்ப் பிரசாரம் செய்யத் தலைப்பட்டது.

ஆயுதம் புரட்சி!

யாழ்ப்பாணத்திலும் மட்டக்களப்பிலும் அரசாங்கத்திற்கு எதிராக ஆயுதப் புரட்சி நடைபெறுவதாகக் காட்டும் பொருட்டு ஒரு பிரசார இயக்கத்தையே இந்த அரசாங்கம் நடத்தியது.

* 26, மே 1958 ல் பிரதமர் திரு. எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயகா நாட்டு மக்களுக்கு விடுத்த வாசனையிச் செய்தி:-

"தூரதீர்ஷ்டமான நிலைமை யொன்று ஏற்பட்டுள்ள தால் கருப்பு வாத நெருக்கடி விணாந்துள்ளது. மட்டக்களப்பு மாலட்டத்திலே சில நிகழ்ச்சிகள் நிகழ்ந்துள்ளன. அதில் பலர் தங்கள் உயிர்களை இழந்து விட்டனர். அவ்வாறு உயிர் இழந்தவர்களுள் நுவரெளி யானின் முன்னை நாள் மேயர் திரு. டி. ஏ. செனிவி ரத்னவும் ஒருவர். அதன் காரணமாக மற்றப் பகுதிகளில் பல்வேறு பலாத்காரச் செயல்களும், சட்ட மீறல்களும் நடைபெறுகின்றன. பொலநறுவை, தமிழ்புல, கலாவெலை, குளியாப்பிட்டி முதலிய இடங்களைத் தலை, கொழுப்பிலும் இவைகள் நடந்துள்ளன."

அரசாங்கமே பொறுப்பு

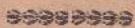
அக்திகள் முகாயிலிருந்த மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கையில் பலாத்காரமான மாறுதல்களுக்குட்பட்டிருக்கிறார்கள். முன் போல் அவர்களால் வேலை செய்வது சாத்தியமில்லை. இதற் கான பொறுப்பு அரசாங்கத்தையே காரும். யு. என். பி. யும் எம். ச. பி. யும் தமிழர்கள் இந்நாட்டில் கீழ்த்தரமான ஒரு அந்தஸ்தில் இருக்க வேண்டுமென்று விரும்புகின்றன. சமஷ்டி அமைப்பில் அமைந்த அரசியல் திட்டமொன்று வேண்டுமென்று கேட்பதற்காக எதிர்க்கட்சித் தலைவர் எவ்வாறு சமஷ்டிக் கட்சியைக் கண்டிக்க முடியுமென்று எனக்கு விளக்கில்லை. நாம் ஒரு அரசியல் திட்ட அமைப்பையிட்டே யோசனை கூறியுள்ளோம்.

அடக்கு முறைக்குத் தயார்

அடக்கு முறை நடவடிக்கைகளுக்கு நாம் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் சமஷ்டிக் கட்சி நாட்டின் சட்டத்தை மீறி நடந்திருந்தால் நீதி மன்றங்கள் அதன் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கூகாள்ளலாம், கட்சியை வெறுமன்றே தடை செய்து தால் அது பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் இயக்கத்தைக் கொன்று விட முடியாது.

ஒன்றுக் வாழ்வே முடியாதா?

இப்பொது இந்நாடு எதிர் நோக்கியுள்ள பிரச்னை மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். இந் நாட்டில் வாழும் பல்வேறு சமூகங்களும் ஒன்றுக் வாழ்முடியுமா? முடியாதா? என்பதே அந்தப் பிரச்னையாகும்.

அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைக்க முடியாது!

{இலங்கை அரசியலமைப்பைத் திருத்தும் பாராளுமன்றப் பொறுக்குக் கமிட்டி யிலிருந்து தமிழ்நாட்கிலெழுமாறு பாராளுமன்றத்தைக் கேட்டுக்கொள்ளும் பிரேரணையைப் பிரேரித்து ஆற்றிய சொற்பொழிவு. பிரேரணையும் கீழே தரப் பட்டிருக்கிறது, 3 அக்டோபர் 1958]

பிரேரணை

“சிறுபாள்மையினரின் அடிப்படை மனித, அரசியல், பொருளாதார உரிமைகள்பற்றிப் பொறுக்குக் கமிட்டி

சொல்லும் ஆலோசனைகளை சரிபான முறையில் அரசாங்கம் அமுல் செய்யுமென்ற நம்பிக்கையை தமிழ் மக்கள் இழந்துவிட்டனர். அதற்குக் கீழ்வருவன காரணமாகும்:-

(அ) பண்டாரநாயக்கா செல்வநாயகம் ஒப்பந்தத்தை முறித்தது.

(ஆ) கீழ்க்கண்ட அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகள்:-

(1) வானெனிமுலமும், பத்திரிகைகளுலமும் தமிழர் என் ஆயுதப் புரட்சி செய்ய முயன்றதாகப் பொய்ப்பிரசாரஞ் செய்தது.

(2) தமிழரசுக் கட்சி அங்கத்தினரையும் தமிழ்ப் பாராளுமன்ற அங்கத்தவர்களையும் விசாரணையின்றி கைது செய்து தடுப்புக்காவலில்லவத்தை.

(இ) தமிழ்ப் பாராளுமன்ற அங்கத்தினர் தங்கள் கருத்துக்களை தெரிவிக்க முடியாத நிலையில் தமிழர்களை என்றும் அடிமைகளாக வைத்திருக்கும் தமிழ் மொழி (விசேஷ வசதிகள்) மகோதாவைச் சுட்டமாக்கியது.

அத்துடன் மே மாதத்தில் நடந்த சம்பவங்களும் தமிழர்களை அழித்தொழிக்கத் திட்டமிட்டு நடவடிக்கைகள் செய்யப்படுவதாக அரசாங்கத்தின் செயல்கள் காட்டியிருப்பதால் இந்த அரசியல் அமைப்பின்கீழ் அடிப்படை உரிமைகளைப்பற்றி அளிக்கப்படும் உத்தரவாதங்கள் எல்லாம் பயனற்றவையாகும்.

எனவே காங்கேசன் ஜூறை அங்கத்தவர் திரு எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகத்தை பொறுக்குக் கமிட்டியிலிருந்து நீக்கிவிடு மாறு சபையைக் கேட்டுக்கொள்கிறோம்”

சிறுபான்மைப் பிரச்னை இலங்கைக்கு மட்டும் சொந்தமல்ல. அது உலக முழுவதும் உள்ள பிரச்னையாகும். சில நாடுகள் அப்பிரச்னையைத் திருப்திகரமாகத் தீர்த்துள்ளன. சில பிரச்னையை மோசமாக்கியுள்ளன. திருப்திகரமாகத் தீர்க்கப் பட்ட நாடுகளில் அரசியல் அடிப்படை உரிமைகளை அங்கிகரித்ததினாலேயே அவ்வாறு தீர்க்கப்பட்டது. பெரும்பான்மையினரின் விருப்பத்தைச் சிதுபான்மையினரின்மீது தினிப்பதால் பிரச்னையைத் தீர்க்க முடியாது. அரசியலில் முன்னேற்றம் அடைந்த நாடுகள் பெரும்பான்மையினரது விருப்பத்தைச் சிறுபான்மையினரிடம் தினிப்பதில்லை.

ஒத்துழையாமை இயக்கம்

ஆனால் இலங்கையில் பெரும்பான்மையினரது விருப்பம் சிறுபான்மையினரின்மீது திணிக்கப்பட்டுள்ளது. இதற்குச் சிறுபான்மையினர் எவ்விதம் நடந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற கேள்வி எழுதின்றது. சிறுபான்மையினர் மூன்று வழிகளைத்தான் கடைப்பிடிக்க முடியும். முதலாவது சர்வாடைவதாகும். இரண்டாவது புரட்சி செய்வதாகும். பெருமளவில் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தை நடத்துவது மூன்றாவது வழியாகும். முதல் இரு வழிகளையும் இலங்கையிலுள்ள தமிழ் மக்கள் நிராகரித்துவிட்டனர். முதலாவது மானத்துக்கு இழுக்கான வழி. இரண்டாவது நடைமுறைக்கு ஒவ்வாத வழியாகும். எனவேதான் 1956ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 19ம் திங்கித் திருமலை மகாநாட்டில் மூன்றாம் வழியைத் தேர்ந்தெடுத்தோம். அதற்கு மூன்பு பலமுறை பெரும்பான்மையினரை எமது வழிக்குத் திருப்ப முயன்றோம். ஆனால் எமது மூயற்சியைப் பெரும்பான்மையினரும் அவர்களின் அரசாங்கம் மூம் வெறுப்புடன் நோக்கின. இந்திய மக்களின் வேண்டுகோள்களை இந்தியாவிலிருந்த பிரிடிஷ் அரசாங்கம் வெறுப்புடன் பாவித்தபோது மகாத்மா காந்தியும், இந்திய தேசியக்காங்கிரசும் ஒத்துழையாமை இயக்கத்தைத்தான் தெரிந்தெடுத்தது. பின்பு அதைத் திருத்தி சாத்வீச சத்தியாக்கிரகம் என்று பெயர்க்குட்டியது. இந்த ஆயுதத்தைப் பெருமளவில் பிரயோகித்ததன் காரணமாகவே இந்தியாவிற்கு சுதந்திரமாக்கின்றத்து.

உன்மையில் நடந்ததென்ன?

கடுமென துள்ள ஆட்சியாளருக்கெதிராகச் சிறுபான்மையினர் பாவிப்பதும் எல்லோராலும் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டது மான அரசியல் ஆயுதம் சத்தியாக்கிரகம் தான். இந்த ஆயுதத்தைத்தான் 1956ம் ஆண்டு எமது கட்சி தெர்ந்தெடுத்தது. எமது எதிர்கள் முக்கியமாக அரசாங்கம் இதை இராணுவம் புரட்சி என்று கூற முயன்றனர். சிறுபான்மையினரின் சத்தியாக்கிரக இயக்கத்திற்குத் தக்க விடையொன்றும் கிடையாதென்பதை அறிந்த அவர்கள், அதைப் பலாத்கார இயக்கத்துடன் தொடர்புபடுத்த முயலுகின்றனர். சாத்வீசமாக இருக்கும்படி எமது ஆதரவாளர்களுக்கு நாங்கள் விடுத்த வேண்டுகோளும் பலாத்கார இயக்கம் இருக்கின்ற வெள்பதற்கு அத்

தாட்சியென்று திரித்துக் கூறப்பட்டது. எமது இயக்கம் வெற்றியடைவதற்கு அது சாத்வீகமாக இருக்க வேண்டுமென்று ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் நான்வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறேன். பலாத்காரம் இருப்பதற்கு அந்த வேண்டுகோள்கள் ஆதாரமல்ல. எமது ஆதாரவாளர்கட்டு நாங்கள் அளிக்கும் பயிற்சியே அது. சத்தியாக்கிரகத்தைப்பற்றி நாம் அறிவித்ததைத் தொடர்ந்து பிரதமருக்கும் எமது கட்சிக்குப் பேச்சு வார்த்தைகள் ஆரம்பித்தன. அதன் விளைவாக 1957ம் ஆண்டு ஜூலைய் மாதம் 26ம் தேதி அரசாங்கத்துக்கும் எமது கட்சிக்கு மிடையில் ஒப்பந்தஞ் செய்யப்பட்டது. அந்தத் திகதியிலிருந்து ஆறு மாதத்தில் அந்த ஒப்பந்தம் அழுல் செய்யப்படுமென்று இரு பகுதியினரும் இணங்கினாலோம். ஆறு மாதங்கள், ஏழு மாதங்களாயின். பின்பு அவை எட்டு மாதங்களாகின. ஆனால் ஒப்பந்தம் அழுல் செய்யப்படும் அறிகுறியும் தென்படவில்லை. கடைசியில் 1958ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் எங்களுக்கு எவ்வித அறிவித்தலும் கொடுக்காமல் அரசாங்கம் அந்த ஒப்பந்தத்தை முறித்தது. இதற்குப் பின் பாரானுமன்றக் கூட்டுக் கமிட்டியின் ஆலோசனைகளை அரசாங்கம் அழுல் செய்யும் என்று தமிழ் மக்கள் எவ்விதம் நம்பிக்கை கொள்வது?

அதன் பின்பு எமது கட்சிமே 23ம், 24ம், 25ம் திகதிகளில் வவுணியா மகாநாட்டை நடத்தியது. அதில் சத்தியாக்கிரகத்தில் நமக்குள்ள நம்பிக்கையை உறுதிப்படுத்தினோம். அதில் மக்களைத் தூண்டும் பேச்சுக்கள் ஒன்றும் பேசப்படவில்லை. எமது மகாநாடு முடிவடைய முன்பே கலகமும் வகுப்புக் குழுப் பங்களும் ஆரம்பமாகிவிட்டன. அதைப்பற்றி விவரமாக ரான் கூறத் தேவையில்லை. ஆனால் வடக்கிலும் கிழக்கிலும் தமிழ் மக்கள் ஆயுதப் புரட்சி செய்ததாக அரசாங்கம் நடத்திய பொய்ப் பிரசாரம் மிகவும் முக்கியமானது. இது பொய்ப் பிரசாரம் என்று இப்பொழுது நிறுபிக்கப்பட்டுவிட்டது அத்துடன் ஆயுதப் புரட்சிபற்றி அரசாங்கத்திடம் எவ்வித சாட்சியழும் இல்லையென்று இப்பொழுது தெரிய வருகிறது.

அடக்குமுறை

அதற்குப் பிறகு நடைபெற்றவைகளை அடக்குமுறை நடவடிக்கைகள் என்றுதான் வருணிப்பேன். ஐந் 5ம் திகதியும் அதற்குப் பிஸ்பும் தமிழரசுக் கட்சியின் பாரானுமன்ற அங்கத் தவர்கள் எல்லோரையும், செனேட்டரையும், மற்றும் 70 தலைவர்களையும் விசாரணை எதுவுமின்றி அரசாங்கம் கைது செய்து

தடுப்புக் காவலில் வைத்தது. நான்கு மாதங்கள் சென்ற போதிலும் ஒருவர் பீதாலது வழக்குத் தொடரப்படவில்லை மூன்று மாதங்கள் சென்ற பின் எங்களில் 11 பேரை அரசாங்கம் விடுதலை செய்தது. ஆனால் மற்றவர்களைச் சென்ற வாரம் தான் விடுதலை செய்தனர். மூன்று அல்லது நான்கு மாதங்கள் எங்களை விட்டுக் காவலில் வைத்திருந்தும் எங்கள் மீது வழக்குத் தொடராததையே நாம் கண்டிக்கிறோம். விட்டுக் காவலை ஒரு தண்டனையாக அரசாங்கம் கருதுவதாக நீதியமைச்சர் சென்ட்டில் கூறினார். அரசியல் எதிரிகளைத் தண்டிக்க அரசாங்கத்திற்கு என்ன உரிமை இருக்கிறது? இதன் பின்பு பொறுக்குக் கமிட்டி அடிப்படை உரிமைகளைப்பற்றிச் செய்யும் சிபாரிசுகளை அரசாங்கம் அபுல் செய்யுமென்று தமிழ் மக்கள் எவ்விதம் நம்பிக்கை கொள்ள முடியும்.

இவற்றிற்கும் மேலாக அரசாங்கம் எமது கட்சியைத் தடை செய்திருப்பதுடன் கட்சியிலுள்ளவர்களுடன் தொடரிப்படைய அச்சகங்களையும் மூடியிருக்கிறது. அச்சகங்களைப் பொறுத்தமட்டிலும்கூட அரசாங்கம் கோட்டில் நடவடிக்கை எடுக்க முடியாத நிலையில் என்னது.

ஒத்துழையாமை இயக்கத்தின் ஒரு அம்சம் என் ராஜினாமா!

பொறுக்குக் கமிட்டியிலிருந்து சிறிதளவாவது சேவை செய்யலாமென்று வங்கியா மகாநாடு நடைபெற்ற காலத்தில் நான் எண்ணினேன். அதன் பின்பு நடந்தவைகளிலிருந்து பொறுக்குக் கமிட்டியிலிருந்து விலகுவதே சிறந்ததாகுமென்று நம்புகிறேன். அரசாங்கத்தட்டி ஒத்துழைப்பதில்லை என்ற எமது கட்சிக் கொள்கைக்கும் அரசாங்கத்தின் பிழையான நடவடிக்கைகளை எதிர்ப்பது என்ற தமிழ் மக்கள் எண்ணத்திற்கும் நான் கமிட்டியிலிருந்து விலகுவது ஒத்துப்போகுமெனக் கருதுகிறேன். 1956ம் ஆண்டு தொடக்கம் தமிழ் மக்கள் தங்கள் எதிர்ப்பத் தளர் விடாது வைத்திருக்கின்றனர் என்று சொல்ல என்னுகிறேன். எனது ராஜினாமாவை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி சபையைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

யார் வகுப்புவாதிகள்?

[தடுப்புக் காவலில் இருந்தபின் முதல் தடவையாகத் தமிழ் தொகுதிக்கு வருகை தந்தபோது ஆற்றிய சொற்பொழி, 1 நவம்பர் 1958]

நமது கட்சியை ஒரு வகுப்புவாதக் கட்சியாகக் கண்ட எம் செய்வது இன்றைய அரசியல் வட்டாரங்களில் ஒரு "பாஷ்னுகி" வருகிறது. அவ்விதம் கூறுவதன்மூலம் நாம் நமது சமூகத்திற்கு நலன் தேடுகிறோமென்று ஈறுவதானால் நாங்கள் வகுப்புவாதிகள் அல்லவேன மறுக்கிறேன். மற்றொரு வகையில் கூறும்போது, நமது சமூகத்திலேயுள்ள இடையூஜையைப் போக்குவதன்மூலம் அதனை அழிந்தொழியாமல் செய்வதே எமது கொள்கை என்று கூறுவதாயின் நாம் வகுப்புவாதிகள் என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறேன். நாம் மேலும் இதைப்பற்றிக் கூறுவதாயின் இலங்கையின் பிரச்சினைகள் முழுவதும் வகுப்புவாதமே. நாங்கள் அநீதியாக நடத்தப்படுவதன் காரணம் இந்நாட்டில் வகுப்புவாத மனப்பான்மையுள்ள அரசாங்கம் நமது இதைத்துக்கு எதிராக இன் ஒழிப்புக் கொள்கை யைக் கையாளுவதேயாகும். இந்நிலையில் தமிழரின் உறுதியான, பூரணமான ஒரு கட்சிதான் தமிழரைக் காப்பாற்ற முடியும்.

தமிழர் சுதந்திரப் போராட்டத்தில் சமசமாஜக் கட்சியின் நிலை

இலங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் கொள்கையிலுள்ள நல்ல அம்சங்களை நாம் பாராட்டுகிறோம், ஆனால் தமிழ் மக்களுக்கும் ஏனையோருக்கும் நாம் வலியுறுத்திக் கூறுவது என்னவெனில் இலங்கா சமசமாஜக் கட்சியானது தமிழ் மக்களைக் காப்பாற்றும் கருமத்தில் கவனம் செலுத்த முடியாது என்பதேயாகும். ஏனெனில் அது அவர்களால் முடியாத காரியம். தமிழ் மக்களே தமது சொந்த அரசியலைக் கவனித்துக்கொள்ளவேண்டும். அக்கட்சியினரிடமிருந்து நாம் எதிர்பார்க்கக் கூடியதெல்லாம் அவர்கள் தமிழ் மக்கள் போராட்டத்துக்கு ஒரு கை கொடுத்து உதவக் கூடும் என்பதே! இலங்கா சமசமாஜக் கட்சி தனிச் சிங்களச் சட்டத்தை எதிர்த்து காலி முகத்திடலில் சத்தியாக் கிரகம் செய்யும் என்றும், தாக்கப் பட்டு அதனால் ஏற்படும் இன்னல்களையெல்லாம் ஏற்றுக் கொள்ளுமென்றும், நாம் நிச்சயமாக எதிர்பார்க்க முடியாது. மேலும் இயக்கத்தைத் தொடர்த்து நடத்தி, அதன் விளை-

வாக அவர்கள் விட்டுக் காவலிலும், சிறையிலுமிருந்து சொத்துச் சுதந்திரங்களையும் இழப்பாரென்று நிக்கள் எதிர்பார்க்க முடியாது. தியாகமும் துண்பமும் தமிழர்களாலேயே மேற்கொள்ளப்பட வேண்டியவைகளாகும். ஒரு தமிழ்க் கட்சியிடம் அது வகுப்புவாதக் கட்சியென்று கூறப்பட்டாலும் சரி, அல்லாவிட்டாலும் சரி தமது எதிர்காலத்தைத் தமிழ் முக்கள் ஒப்படைக்க வேண்டும்.

விலைமதிப்பற்ற சுதந்திரமானது மிக இலகுவாகச் சாதித்து விடக்கூடிய - காரியமல்லவென்பதை நான் உங்களுக்கு நினை ஆட்ட விரும்புகிறேன். அது போராடிப் பெற வேண்டியதாகும். நாம் ஒரு நீண்ட போராட்டத்திற்குத் தயாராக வேண்டியவர்களாயுள்ளோம்.

கொள்கை வளருது கோபுரம் போலே!

{எனிகள் ஸ்ரீ எதிர்ப்பு முக்கில் சிறைசென்று மீண்டுதைக் கொரவிக்கு முகமாக மட்டக்களப்படு முக்கள் தந்திட்ட வரவேற்றின்போது பேசியது 13. நவம்பர் 1958]

தனிப்பட்ட முறையில் எணக்கு வரவேற்பளிப்பது சரியல்ல, தமிழ் இனம் இந்த நாட்டிலே உரிமையோடு வாழ்வதற்கு முயற்சி செய்யத் தமிழ் மக்கள் பலர் கூடித் தமிழரசுக் கட்சியை நிறுவினர் அந்தக் கட்சியிலிருந்து உழைப்பவர்களுள் நானும் ஒருவன். ஆகையால் தனி மனிதனுக்கு அளிக்கப்பட்ட வரவேற்பாக இதை நான் கருதவில்லை. எனகட்சியினருக்கும் அதன்பால் ஈடுபாடுகொண்ட அணிவருமே அளிக்கப்பட்ட பொது வரவேற்பாக இது இருக்கிறது தமிழரசுக்கட்சியின் நடவடிக்கைகளை அரசாங்கத்தினரும், உலகமும் அவதானித்துக் கொண்டே இருக்கிறது. சிலர் சென்ற வகுப்புக் கலை வரதத்தின்பின் கட்சிக்கு வட சிழக்கு மாகாணங்களில் ஆதரவு குறைந்து விட்டதாகச் சொல்கிறேன்கள். உண்மையான விடுதலையைத் தமிழ்ப் பேசும் இனம் விரும்புகிறது என்பதை இந்தக் கூட்டம் உறுதிப்படுத்துகிறது. நாங்கள் கடைப்பிடித்து வரும் இயக்கம் முற்றிலும் சரியான தென்பதைச் சமீப நிகழ்ச்சிகள் நிறுபித்து விட்டன.

தனுசம் தந்த தமிழ்ப் பகுதி சமங்கியின் அவசியத்தை வலியுறுத்துகிறது!

ஒரு இனம் வாழ்வதற்கு அதற்கென ஓர் பிரதேசம் அவசியம். தனிப் பிரதேசம் இல்லாமல் ஒரு இனம் நிலைத்திருக்க

முடியாது. சமீப கலவர நேரத்தில் 7, மாகாணங்களிலிருந்த தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் புகவிடம் தேடி ஓடவேண்டி ஏற்பட்டது. அவர்கள் வடகிழக்கு மாகாணங்களில் தான் தஞ்சம் புகுந்தனர் பயமில்லாமல் வாழ்வதற்கு அவர்களுக்கு ஆப்போது வடகிழக்கு மாகாணங்கள் இல்லையென்றால் துரத்தப் பட்ட தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் கதி என்னவாயிருக்கு மென்ப நெச்சிந்தித்துப் பாருங்கள். சமஸ்தி ஆட்சியின் அவசியத்தை நன்றாக உணருங்கள்.

அழைக்கிறோம்! ஒடிவாருங்கள்!

போராட்டத்தின் மூலம் மீட்சி பெறுவதே சிறந்த மரர்க்கம். தமிழருக்கட்சி தமிழ் மக்களுக்கு இதைத்தான் கூறுகிறது. இது இலகுவான பாதையல்ல மிகவும் கடினமா வைதே! ஆனால் இது நிச்சயம் பலன்னிக்கும் ஏற்கெனவே நயது ஆண்களிலும், பெண்களிலும் அநேகம் பேர் சிறைச்சாலைக்குச் செல்வத் தாராகிலிட்டனர். அந்த இயக்கத்தில் இன்னும் திரளாக்ட் டேரவேண்டும். தனி சிறந்தராஜதந்திரியான திரு. ராஜகோபாலச்சாரியார் கூட இலங்கையிலுள்ள தமிழர்களை மாகாண கயாட்சிக்கான சத்தியர்க்கிரகம் செய்யுமாறு மோசனை கூறியுள்ளார். எனவே இந் நாட்டில் நமக்கு ஒரு கொனரவுமான அந்தஸ்து கிடைப்பதற்குப் பொறுமையுடன் எங்களுடன் போராட்டத்திலிருங்குமாறு தமிழர் அனைவரையும் வேண்டுகிறேன்.

ஒரு நாய் வயிற்றுப் பிள்ளைகள்?

கடந்த ஈராம் ஒரு மந்திரி மட்டக்களப்புக்கு விதையும் செய்தார். அயர்தான் திரு. மைத்திரிபால சேனநாயக்கா. இங்கு ஒரு சிரானத் தளத்தைக் கிறந்து வைக்க வந்தவர், குறிய விஷயங்களில் இரண்டையாக மாத்திரம் சண்டு குறிப்பிட விரும்புகிறார் சிங்களவரும், தமிழரும் ஒரே நாய் வயிற்றுப் பிள்ளைகள் என்று அவர் கூறினார். இம்மாதிரி இவர்கள் அடிக்கடி கூடி வழங்குதலை நாம் கேட்டிருக்கிறோம். ஆனால் சிங்கள அரசாங்கம் அடித்தடுத்துத் தமிழர்களின் உரிமைகளைப் பறிக்கும் சட்டங்களையும் நிர்வாக நடவடிக்கைகளையும் நிறைவேற்றி கொடுக்கும் நிலையம் இணக்கும்போது மந்திரி யின் ஜிவா உதைகள் வெறும் படிப்பாக வாரத்தைகள் என்பது புலனுட... ஒரு சிமானத்தளம் இருக்க யென்பதால் தமிழர்

மனவருத்தப்படவில்லை; சிங்களம் மட்டும் சட்டமும் தமிழ் பகுதிகளில் படிப்படியாகச் சிங்களவரைக் குடியேற்றும் திட்டமுமே தமிழர்களின் மனம் புண்படச் செய்து வருகிறதென்ற பதை மந்திரிக்கு ஞாபகமுட்ட விரும்புகிறேன்.

மறக்க முடியுமா?

தவிர சமீபத்தில் நடந்த சம்பவங்களை மறந்து விடும்படி மந்திரியவர்கள் நம்மைக் கேட்கிறார். நாம் இந்தச் சம்பவங்களை மறந்து விட்டாலும் அரசாங்கத்தின் அநீதியான மொழிக் கொள்கையும், குடியேற்றக் கொள்கையும் இருக்கின்றனவே. அவைகளை நாம் மறந்துவிட வேண்டுமென்றெதிர் பார்க்கிறாரா? தமிழருக்கு விரோதமான கொள்கையை அரசாங்கம் கைவிடாதவரை மந்திரிகளின் இம்மாதிரி பசப்புவார்த்தைகளால் ஒரு நன்மையும் ஏற்படாது. எனவே இம்மாதிரி அர்த்தமற்ற வேண்டுகோள்களை விடுக்காதிருக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். நமது பகுதிகளுக்கு எப்போதாவது இந்த மந்திரிகள் வந்தார்களானால் தமிழ் மக்கள் தங்கள் அதிருப்பியைத் தெரிவிக்கத் தவறக் கூடாது; தமிழரின் சமமதத்துடனேயே அரசாங்கம் நடைபெறுகிறதென்று பிறர்தம்புவதற்கு இடமளிக்காதிர்கள்.

இராணுவ ஆதிக்கத்திற்கு வழி

மட்டக்களப்பு மக்கள் பேரில் அரசாங்கத்திற்கு உள்ள அளிபின் காரணமாகவே இந்த விமானத்தளம் நிறுவப்பட்டதென்று மந்திரி மைத்திரிபால் சேனநாயக்கா மழுப்புகிறார். இந்த அபூர்வ நன்கொடையை நாம் சந்தேகக் கண்கொண்டே நொக்க வேண்டும். கொழும்பிவிருத்தபடியே மட்டக்களப்பு டிஸ்திரிக்கை இராணுவ ஆதிக்கத்தின் கீழ் கொண்டுவருவதற்கு இந்த விமானத்தளம் அரசாங்கத்திற்கு வசதியளிக்காதா? வடக்கு, கிழக்கு மகாணங்களில் ஏராளமான படைப்பிரிவுகளைக் கொண்டு குவிப்பதற்கு அரசாங்கம் வகுத்துள்ள திட்டத்தை ஒட்டிய ஒரு முக்கியமான நடவடிக்கையே இந்த விமானத்தளம் அல்லவா? இந்தச் கேள்விகளைத் தமிழர் கீட்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி நடவடிக்கைகளால் தமிழரின் முயற்சிகளை நசுக்கி ஒழித்துவிடலாமென அரசாங்கம் நினைக்கக் கூடும்.

போராட்டம்

நாம் அரசாங்கத்தின் ஆயுதபலத்தை எதிர்க்கப்போவதில்லை. நாம் ஆயுதம் எடுத்தால் அவ்வது பலாத்தாரதி

தில் இறங்கினால் அரசாங்கம் இதைச் சாக்காக வைத்துக் கொண்டு தமிழினத்தையே அழித்துவிடக் கூடும். இது போன்ற நிலையில் அதாவது பிரிட்டிஷ் அரசாங்கத்தின் ஆயத பலத்தை எதிர்ப்பதில் காந்திஜியும் இந்திய மக்களும் ஒத் துழையாமை சத்தியாக்கிரகம் முதலிய ஆயுதங்களை உபயோகித்தனர். இந்த சாத்தீக வழியையே இலங்கையில் உள்ள தமிழர்களாகிய நாம் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறோம். இம் மாதிரிச் சாத்தீகப் போராட்டத்திற்கு தன்னம்பிக்கையும் தளராத ஊக்கமும் தேவை. தமிழ் மக்கள் மிகவும் இக்கட்டான் நிலையில் இருக்கின்றனர். அவர்களின் வருங்காலம் இருள் சூழ்ந்ததாகவே இருக்கிறது. இலங்கைக்கு வழங்கப் பட்ட சுதந்திரத்தை சிங்கள மக்கள் தமக்கு மட்டுமே உரியதாக ஆக்கிக் கொண்டனர். அவர்கள் தமிழினத்தைத் தமக்கு ஒர் அடிமையினமாக்கி வருகின்றனர். தனிச் சிங்கள மசோதாவையும், அதுபோன்ற மற்றும் சட்டங்களையும் கொண்டுவெந்தபோது நியாயத்தைக் கேட்பதற்கு அவர்கள் மறுத்தனர்.

நாகரிகமடைந்த ஒரு நாட்டிலே அரசாங்கமென்பது பெரும்பான்மையோரது ஆட்சியில் மட்டும் இயங்கவில்லை என்பதை மறந்து விடுகின்றனர். நாகரிக கழகத்தில் அரசாங்கங்கள் அவர்களின் அந்தஸ்தை அங்கிரித்து நடக்கின்றன. ஆனால் நமது அரசாங்கம் வழக்கமான நடைமுறையைக்கூட அங்கிரிக்கவில்லை. அவ்வாறு அங்கிரிக்கப்பட்டால் 30 சதவீதம் மக்களால் பேசப்படும் மொழிக்கு சிங்கள மொழி யுடன் சம அந்தஸ்து அளிக்கப்பட்டிருக்கும். அன்றியும் அவர்கள் ஒர் தனிப் பிரிவினரையே மேற் கொள்ளத் தமிழரும் பிரதேச சுயாதி பற்றிய உரிமைக்கு உடையவராகின்றனர். என்கும் ஒப்புக் கொள்ளக்கூடிய இந்த அந்தஸ்துக்களில் எத்தனையும் தமிழ் மொழிக்கு வழங்க மறுப்பின் தமிழ் மக்கள் என்ன செய்வது?

நாம் சர்னூகதியடைந்து அழிந்து போவதா? அல்லது போராட்டம் நடத்தி மீட்சி பெறுவதா? போராட்டம்தான் மிகவும் கண்ணியமான பாதை தமிழ் மக்களுக்கு தமிழரக்கட்சி வருத்துள்ள பாதை இது தான்!!

எட்டுப் பிரதிநிதிகள் கொண்ட ஒரு குடும்பம்

இன்று தமிழ்ப் பேசக் மக்களின் அவை நிலைக்குக் காரணம் நமிழ்ப் பேசக் மிகவும் பிரதிநிதிகள் சென்ற காலத்தில் நடந்து கொண்ட வீதம் தான். தமிழ்ப் பேசக் மக்கள் தங்கள் ஈதநீ

திரத்தைப் பெற்றுக் கொள்ளக் கட்டி ரீதியில் ஒன்று பட வேண்டும். தமிழரசுக் கட்சியைச் சேர்ந்த 8 எம். பிக்கள் ஒழுங்குக்கும் இலட்சியத்துக்கும் கட்டுப்பட்டு கடமையாற்றுவதால் தான் இன்று தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் ஓரளவு மரியாதை யுடன் வாழ்கிறார்கள். தமிழ்பேசும் பிரதிநிதிகளான 12 பேரில் 8 பேர் ஒரு முகமாகவும் சீபேர் தனித்தனி முகமாகவும் இருந்து செயலாற்றுவது நமது துரதிஷ்டமாகும். தமிழ்ப் பேசும் இனம் தன்னிடமுள்ள சகல குறைகளையும் மறந்து ஒன்றுபட்டு உறுதியாக ஒரே இலட்சியத்துடன் போராடினால் தான் இந்த நாட்டில் வாழும் இலட்சக் கணக்கான மக்களுக்கு விடிவும் விடுதலையும் கிடைக்கும்.

கண்டி மக்களும் சமஷ்டியமைப்பும்

யாழ்ப்பாண முறை வெளியில் நடைபெற்ற கட்சிப் பொறுத்துக் கூட்டத்தில்
[நிகழ்த்திய சொற்பொழிவு 30, நவம்பர் 1958]

ஐக்கிய தேசியக் கட்சி எப்பொழுது தனது மொழிக் கொள்கையை மாற்றி, “சிங்களம் மட்டும்” என்றதோ அப் பொழுதே தேர்தலில் சருக்கி விழுந்தது. அதே வழியில் தான் மக்கள் முன்னினி அரசாங்கமும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது அதுக்கூட கட்சியும் இப்போது ஆட்டங்கண்டு விட்டது. தமிழர் களின் இடைவிடாத எதிர்ப்பே இதற்குக் காரணமாகும்.

இச் சந்தர்ப்பத்தில் நாட்டில் ஏற்பட்டிருக்கும் அரசியல் அபிவிருத்தியைப் பற்றியும் இங்கு குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சமஷ்டி ஆட்சி முறையை கண்டியரின் முன்னினிக் கோண்டி ஹினர் இப்பொழுது ஆதரிக்கத் தொடங்கி விட்டனர். சமஷ்டி ஆட்சிமுறை சிங்கள மக்களுக்கு எதிரான தொன்றல்வரை வெண்டு குவர்கள் இப்பொழுது கூறத் தொடங்கிவிட்டனர்.

தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் அரசியல் உரிமைகளைப் பறிக்க அரசாங்கம் பூராணுவத்தினரைப் பயன் படுத்தியது ஆனாலும் இதை இராணுவ ஆட்சியைப்பற்றி இப்பொழுது சிங்கள மக்களே அஞ்சகிண்ணனர்.

தமிழன் தன்னைத் தானே ஆட்சி செலுத்துவது நிச்சயம்! நிச்சயம்!!

(தமிழரசு வாவிப் பூங்களியின் 7-வது வருடாந்த மகாநாட்டின் அரசியல் கூட்டத்தின் போது ஆற்றிய சொற்பொழிவு, 2, பெப்ரவரி 1959)

தமிழ் மக்கள் இன்று இருக்கும் மோசமான நிலையிலிருந்து மீள்வதற்கு வழி உண்டா என்று பலர் சந்தேகிக்கிறார்கள். நாம் அவர்களுக்குக் கூறுவது உண்டு என்பதுதான்: நாம் தமிழரசு என்னும் மரத்தை நட்டு, கண்ணோலும் இரத்தத்தினாலும் வளர்த்து அதனைப் பாதுகாத்து வருகிறோம். இலங்கை சமஸ்தி ஆட்சிமுறையில் ஆளப்படவேண்டும் அல்லது பிரிவுள்ள ஆட்சி வேண்டுமென்று தமிழ்ப் பேசும் மக்களில் நூற்றுக்கு தொண்ணாறு வீதமானார் சிந்திக்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். இந்த நாட்டில் நமக் கெதிராகத் திரண்டுள்ள சக்தியின் அட்டேழியங்கள் உலகின் கண்ணில் தெளிவாகப்பட்டிருக்கின்றன. நம் கோரிக்கை எவ்வளவு தாரம் நியாயமான தென்பதை இந்தியாவின் முது பெரும் இராஜத்திற்கியான ராஜாஜியே தெளிவு படுத்தியிருக்கிறார். வெளித் தேச நிபுணர்களும் பத்திரிகைகளும் நம் சமஸ்தி ஆட்சி முறைக் கோரிக்கையை வரவேற்றினார். இத்தகைய உணர்ச்சி உருவானதின்மூலம் எம். ஈ. பி. சர்க்கார் மிகவும் அருவருக்கத்தக்க நிலைக்குத் தன்னை ஆளாக்கிக் கொண்டது.

எதிர்ப்பின் சங்கு

1956-ம் ஆண்டில் மிகவும் ஆர்ப்பாட்டத்துடன் ஆட்சி பிடிம் ஏற்றிய பண்டாரநாயக்கா மே மாதத்திற்குப் பிறகு, ஆட்சியில் ஆட்டங்கண்டு திகிலடைந்துள்ளார். தமிழ் மக்களின் எதிர்ப்பானது நூதனமான முறையில் அரசாங்கத்தின் அத்திவாரத்தையே ஆட்டிவைத்துள்ளது. அடுத்த தேர்தலில் வெற்றி கிட்டுமா என்ற சந்தேகத்தில் பிரதமர் திரு. பண்டாரநாயகா முழுகியிருக்கிறார். தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் தமக்குச் சரியெனக் கண்டதை இறுக்கமாகக் கடைப்பிடித்து இறுதிவரை எதிர்த்தமையினாலேயே இந்த நிலை உருவாகியுள்ளது.

உள்ளத்தில் உறுதி வேண்டும்!

தமிழரசுக் கட்சி ஒரு அரசியல் கட்சியல்ல. அழிந்து போகும் நிலையிலுள்ள தேசிய, இன், மொழியொளிகளைக் காப்பா

பாற்ற வேண்டிய மாபெரும் பொறுப்பையும் அது ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. எங்கள் கட்சி அங்கத்தவர்களும் கட்சியை ஆதரிக்கிறவர்களும் எதிர்காலத்தில் நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும். தமிழன் தன்னிட்தானே ஆட்சி செய்யக்கூடிய நிலை என்றாலும் ஏற்படும் என்ற தளராத நம்பிக்கை இருந்து வருகிறது. அந்த நம்பிக்கை ஒருபோதும் தளராது. எமக்கு என்று ஒரு அரசு ஏற்படும் என்ற விசுவாசம் ஏற்படவேண்டும். பெல்லீனத்தினால் தான் பல தேசங்கள் அடிமை நிலைக்கு உதைத் துதி தள்ளப்பட்டன. இரட்சிப்புக் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையுடன் போராடிய மக்கள் காலகெதியில் அடிமைத் தணியை அறுத்துக் கூயாதீன்த்தை அடைந்தனர். இவன்கையில் தமிழரக நிறுவமுடியாதெனக் கொல்லும் தமிழரைப் பற்றி நாம் கவலைப்படவில்லை வேண்டுமென்றே அவ்வாறு கருதுவர்களுக்குத் தென்பூட்டுவது கஷ்டமானது. சமஷ்டி அரசை விசுவாசிக்கும் மக்களை அந்த மக்களின் ஆதரவுபெற்ற கட்சி நல்வழியில் நடத்திச் சென்று இலட்சியத்தை யடைய வேண்டியதாக இருக்கிறது.

சத்தியாக்கிரகம்

இன்று சத்தியாக்கிரகத்தைப் பற்றிப் பலரும் பேசிக் கொள்கின்றனர். அந்த முறையை வெறுத்த பலர் இப்போது ஆதரிக்கத் தலைப்பட்டிருக்கின்றனர். அன்று நாம் நேரடித் தடவிடிக்கை, சத்தியாக்கிரகம் என்றெல்லாம் சொன்னபோது அது பைத்தியக்காரரத்தனமென்று கேளி செய்தவர்கள் இன்று அங்வழியைத் தாமே கையாளத் தொடங்கியிருக்கின்றனர். நாம் ஒழுங்கான பயிற்சியுடன் நேரடித் தடவிடிக்கைகளில் இரங்கினாலும் விடுதலை நீச்சயம் கிடைக்கும். நேரடித் தடவிடிக்கை நிலைத்தவிடன் செய்யக் கூடியதொன்றல்ல. திட்டமிட்டு ஆலோசித்துக் கொண்டிய ஒரு காரியம், எமது எதிர்ப்பு மனப்பான்மையை நமது இலட்சியம் கை கூடும் வரை தொடர்ந்து காட்டி வரவேண்டும். எமது எதிர்ப்பு அரசாங்கத்துக்கு ஒரு விஸ்வங்கத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

பெய்ரவரி 4

பெய்ரவரி 4-ம் திங்டி எமக்கு அரசியல் மரணத்தைக் கொடுத்த தினம். இத்தினத்தை ஒவ்வொருவரும் துக்க தினமாகக் கொண்டாட வேண்டும். எதிர்வரும் நாலாந் திகதி வைத் துக்க தினமாகக் கொண்டாடும்படி நான் வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். வடக்கிழ் மாகாணங்களில் ஒரு மகனே:

சுரு மக்ஜோ அரசாங்க வைபவங்கள் எதிலும் கலந்து கொள் வக்கூடாது! தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் சுதந்திரத்தைக் கோருவது அவர்களது பிறப்புரிமை. அச்சுதந்திரம் இன்னே நான்யோ கிடைத்துவிடாது. பொறுமையுடனும் உறுதியுடனும் செயலாற்றுவதின் மூலம் நாம் எமது விடுதலையைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

தன்னடக்கம் செல்வாவின் தனிப்பண்பு

[இனுவில் நடந்த தமிழரசுக் கட்சி பொதுக் கூட்டத்தில் நிகழ்த்திய சொந்தபொழிவு, 29 மார்ச்சு 1959]

என் மீது நீங்கள் கொண்டுள்ள அன்பு மிகுதியால் இங்கு என்னைப் பாராட்டிப் பேசினீர்கள். தனிப்பட்ட முறையில் நானே அன்றேல் வேறு ஒருவரோ புகழ்பெறத் தகுதியில்லை. தனிப்பட்ட எவ்வரையும் நீங்கள் போற்ற வேண்டாம். எமது கட்சியை எமது இலட்சியத்தை நீங்கள் போற்றுக்கள், புகழுக்கள். அவ்வதான் நிலையானவை. தனிப்பட்ட எவ்வரும் நிலையானவர் எனக் கூறமுடியாது.

உலகத்தின் ஆதரவைத் தேடித்தந்த கலவரம்

இதுவரை காலமும் இந்நாட்டில் சிங்கள மக்கள் மாதிரிசாம்தான் வாய்க்கிழர்கள். நீதியும் நியாயமுமான அரசாங்கம் நடைபெறுகிறது என்ற முறையில் அரசாங்கம் உலகிற்குக் காட்டியது. ஆனால் கடந்த ஆண்டு கலவரங்களினால் உலகம் உண்மை நிலையை உணர்ந்து விட்டது. இலங்கையில் தமிழ் பேசும் இனம் ஒன்று உண்டு அவ்வினத்தவர்களுக்கு அரசாங்கம் அநீதி விளைவிக்கிறது. அந்த அநீதிகளையெல்லாம் தமிழ் பேசும் மக்கள் எதிர்க்கிழர்கள். அதன் பலனாகவே இக் கலகம் என்ற உண்மை உலகினுக்கு விளங்கிப்பது. உலக அரங்கில் சுகல பத்திரிகைகளும் இந்நிலையைச் சுட்டிக் காட்டி நியாயத்தை வலியுறுத்தின. பிறப்புரிமையை வழங்காமல் பண்டா அரசாள முடியாது. வீட்டுக்காவலும் சிறைத் தண்டனையும் பிரச்சனையைத் தீர்த்துவிட மாட்டா. இலங்கையின் உயிரை சிங்களவருக்கு மாத்திரமல்ல—தமிழருக்கும் உண்டு என்பதைப் பலரும் உணர்ச் செய்தது அக்கைம். சுருங்கிக்

ஈரின் 1958-ம் ஆண்டு தமிழ் இயக்கத்துக்கு வெற்றியான ஒரு ஆண்டு என்றே நான் கூறுவேன்.

தியாகமும் விடுதலையும்

தமிழினத்தின் உரிமைப் போராட்டத்திற்காக இரத்தம் சிற்றியும், கிறையேற்றும், பொருள் நஷ்டமடைந்தும், உயிர் துறந்தும் அல்லவுற்றுள்ளோம். இருந்தும் இதுவரை வெற்றி கிடைக்கவில்லை. ஆனாலும் வெற்றி கிடைக்கும்தான் நெருங்கி விட்டது என்றே நான் கூற விரும்புகிறேன். கடந்த ஆண்டில் பல கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டாலும் இறுதி வெற்றி தமிழினத் துக்கே என்பது சந்தேகமறத் தெளிவாகிவிட்டது. இருந்தாலும் பூரணவெற்றி கிடைக்கும்வரை போர்க்கோவமிருந்தேயாக வேண்டும். தோல்வி மனப்பான்மை அறவே கூடாது.

உரிமைப் போராட்டத்துக்கு முந்போக்குக் கட்சிகளின் உதவியை நாடுவதா? என்ற கேள்வி இனான்ரிடையே எழுந்துள்ளது. தமிழர் விமோசனத்தைத் தமிழரே பெறவேண்டும். இதர கட்சிகளால் அதனைப் பெற்றுத்தர முடியாது. கிண்களக் கட்சிகளுடன் கூட்டுச் சேருவதினால் விமோசனம் கிடைக்குமெனக் கருதுவது தவறு. தமிழினத்தின் விடுதலைக்காகத் தனித்து நின்றே அல்லது இதர தமிழ்க் கட்சிகளுடன் கூட்டுச் சேர்ந்தோ இறுதிவரை போராடச் சங்கநிபங்களைக் கொண்டுள்ளோம். அடக்குமுறைச் சக்திகளைப் பிரடயோகித்து எம்மை ஓழித்துக் கட்டப் பிரதமர் பண்டார நாயக்கா முயற்சிப்பார் என்பதும் நாம் அறிந்ததே. என்றாலும் எதிர்ப்புக்களை நாம் சிறிதும் பொருட்படுத்தப் போவதில்லை.

விடுதலை புரியின் தலை வாசலில் நாம்!

[நமது 61, வது பிறந்தனின் விழாக்களில் பங்குபூர்வி கிழக்கு மாகாணத்தில் ஆற்றிய சொற்பொறிவுகள். 1959]

ஆரையம்பதியில்

உங்கள் வரவேற்புக்கு நான் சிறிதும் தகுதியற்றவன் எனிலும் என்னை மக்கள் அதிகமாக கொரவிப்பது எனது கடமைகளை மேலும் கண்ணியமாகவும், நேர்மையாகவும், வாழ்நாள் பூராவும் செய்ய அதிகம் உதவப் போகிறது. சத்தியம், நேர்மை, தியாகம், ஆகியவகளுடன் போராடும் மக்கள் என்றும் அடிமையாக வாழ்மாட்டார்கள்.

கற்குடாவில்

தமிழ்ப் பேசும் இனத்தின் விடுதலையைக் குறித்து தமிழ் மக்கள் கவலைப்படத் தேவைபில்லை. தமிழினத்தின் விடுதலை மிக அண்மையில் தான் இருக்கிறது. என்னத் தனிப் பட்ட முறையில் பாராட்டுவதை விட நான் அங்கம் வகிக்கும் அரசியல் இயக்கத்தை ஆதரித்துப் பணிபுரிவது சாலச் சிறந்த தாகும்.

மட்டக்களப்பில்

இன்றுள்ள அரசியல் நிலை இன்னும் சிறிது காலத்துக்கு நீடிக்குமானால் அரசாங்கத்தின் துரிதமான குடியேற்றத்திட்ட முறையினால் அழகான கிழக்கு இலங்கையை தமிழர்கள் இழந்து விடுவார். இந்த மாற்றத்தை தடுக்கச் சாத்தியமான நடவடிக்கைகள் எல்லாம் எடுக்கப்படவேண்டும். இலங்கையிலுள்ள தமிழ்ப் பேசும் சமூகத்தைத் தமிழ்ப் பேசும் சமூகத்தினரே ஆட்சி செய்யுங்காலம் வெகு தூரத்திலில்லை.

சில வருடங்களுக்கு முன்னிருந்ததைப் போன்று வட கிழக்கு மாகாணங்கள் தமிழ்ப் பேசும் மாகாணங்களாகவே தொடர்ந்து இருந்து வருவதற்குச் சாத்தியமான சுலப டிக்கைகளையும் நாம் எடுக்க வேண்டும். இந்த நோக்கத்தை ஜக்கியத்தினாலும், தியாகத்தினாலும் மட்டுமே நாம் நிறை வேற்ற முடியும். தமிழர்கள் சுதந்திரமும் பெறமாட்டார்கள், உரிமையும் பெறமாட்டார்கள் என்பது சிலருடைய அபிப்பிராயம். இதனால் தான் விடுதலையைப் பற்றியோ, போராட்டத்தைப் பற்றியோ அவர்கள் சிந்திக்கவும் மறுக்கி சூர்கள். ஆனால் தமிழ் பேசும் மக்கள் விடுதலையையும் உரிமையையும் பெறுங்கட்டத்துக்கு வந்து விட்டார்கள் என்பது எனது நம்பிக்கை. தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் ஜக்கியமாக ஒன்று சேர்ந்து போராட்டால் விடுதலை வெகு தூரத்திலில்லை.

விடுதலைபெற வந்துள்ளோம்

(கவரணர் ஜெனரலின் சிம்மாசனப் பிரேரங்கத்திற்குத் தாம் கொண்டு வந்த திருத்தப் பிரேரணையைப் பாராணுமன்றத்தில் சமர்ப்பித்து ஆற்றிய சொற்பொழிவு 7, யூலை 1959)

கவரணர்ஜுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் பிரேரணையை ஆதரித்த தமிழ் மக்களுக்கோ, தமிழரசுக் கட்சிக்கோ எவ்வித கார

ணமும் இல்லை. இச் சபையிலுள்ள மற்றக் கட்சிகளின் கவனத்தைக்கவரும் பிரச்சினைகளுக்கும் எங்கள்கட்சியைத் தோக்கும் பிரச்சினைகளுக்கும் பலவகையில் வித்தியாசமுண்டு. அக்கட்சிகளில் பல பொருளாதாரப் பிரச்சினையிலேயே அதிக வெள்ளு செலுத்துகின்றன. அவைகளைப் பொறுத்தவரையும் அவர்கள் சரியான வழியில் செல்லுகின்றனர் என்பதில் ஜயமிழ்ஸை. அப்பிரச்சினைகளில் நாங்களும் கவனஞ்சு செலுத்துகிறோம். ஆனால் அவைகளை விடப் பெறிய பிரச்சினைகள் எங்களை எதிர்நோக்குகின்றன. எங்களைப் பொறுத்தவரையில் சுதந்திர மனிதராக எல்லாப் பிரஜைகட்கு முள்ள உரிமைகளுடன் வாழும் உரிமை பறிபோகும் தறுவாயிலுள்ளது. பிரஜைகளுக்கு இருக்க வேண்டிய முழு உரிமைகளில் சில ஏற்கனவே பறிக்கப்பட்டுவிட்டன. தமிழரசுக் கட்சியினர் மொழி உரிமைகளைப் பற்றியும் மற்றும் அதோடு சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களிலும்தான் பேசுவதாக ஒரு நாள் கொழும்பு மத்தியதொகுதி அங்கத்தவர் ஒருவர் கூறினார். அதில் ஓரளவு உண்மை உண்டு. எங்கள் சுதந்திரத்தைப் பெறவே நாங்கள் இச்சபைக்கு வந்தோம். இந்த நேரத்தில் பிரிட்டிஷ் பாராளுமன்றத்தில் ஜரிஷ் பிரதிநிதிகள் நடந்து கொண்டவிதம் எங்கள் ஞாபகத்திற்கு வருகின்றன.

ஜரிஷ் பிரதிநிதிகள் நிலையில் நாம்!

அக்காலத்தில் பிரிட்டனுக்குக் கீழ் அயர்லாந்து அடிமையாக இருந்தது. சுதந்திரம் அடைவதே ஜரிஷ் பிரதிநிதிகளின் ஒரே நோக்கமாக இருந்தது. தங்கள் சுதந்திர கோட்டத்தை உலகநியச் செய்யும் ஒரு மேடையாகப் பிரிட்டில் பாராளுமன்றத்தைப் பாவிக்கவே அங்கு சென்றார்கள். தமிழரசுக்கட்சிப் பிரதிநிதிகளின் நிலைமையையும் அதைப் போன்றதே தான்.

சிங்கள காலனித்துவ ஆட்சி

தமது மக்கள்—தமிழ் மக்கள் இந்நாட்டில் அடிமைகளாக வாழ்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் உணருகிறார்கள். இன்றைய குழ் நிலையில் சிங்களவர்களே அவர்களின் எஜுமானர்கள். இந்த அமைப்பைத் தமிழன் எதிர்க்கிறான். காலனித்துவ ஆட்சியிலிருந்து தமிழன் சுதந்திரமடைய விரும்புகிறான். இக்காலனித்துவ ஆட்சி அரசாங்கத்தில் தமிழனுக்குக் கிடைக்கக் கூடிய பங்கைப் பறிக்கின்றது. அதன் பின் மொழி உரிமைகளைப் பறித்தது. அத்துடன் தமிழனின் பாரம்பரியமான

சொந்தப்பகுதியையும் பறிக்கிறது. தமிழ் இனத்தையே அது அழித்து விடும் என்ற உண்மையான பயமும் இருக்கிறது.

எனவே இந்தச் சூழ்நிலையில் இருந்து தப்புவதைப் பற்றித் தமிழன் தலை சிந்தனையைச் செலுத்தினான். இப்பிரச்சனைக்கு வேறுநாட்டு மக்கள் என்ன முடிவு செய்தார்கள் என்று இல்லையிலுள்ள தமிழன் பார்த்தான். நாட்டின் ஒரு துமையைப் பாதுகாப்பதுடன் இப்பிரச்சனையைச் சமஷ்டி அரசியல் அமைப்பின் மூலம் தான் தீர்க்க முடியுமென்று கண்டான். எனவே தமிழ்ப் பகுதிகளுக்குச் செல்ல கிடைக்கக் கூடிய சமஷ்டி அரசியலைப் பெறுவதற்காக எங்களைப் பாரான மன்றத்துக்கு அனுப்பினார்கள் தமிழ் மக்கள்.

எது சமஷ்டி அரசுமைப்பு?

சமஷ்டிக் கட்சியின் கொள்கை நாட்டைப் பிளப்பதாகும் என்ற கூறுவது முற்றும் தவறானதாகும். இப்படியாக கம்ப ஹாப் பிரதிநிதி திரு. எஸ். டி. பண்டாரநாயகா கூறினார். இக் கூற்றை நான் மறுக்கிறேன். ஒரு நாட்டில் மதம், இனம், மொழி ஆகியவற்றால் ஏற்படும் வேறுபாடுகளைத் தீர்ப்பதற்கு சமஷ்டிக் கொள்கை நன்குபயன்படுகிறது. ஒருநாட்டில் பிளவு, பிரிவினை ஏற்படாதபடி பாதுகாப்பதுதான் சமஷ்டி அரசியல் அமைப்பாகும்.

வகுப்புக் கலகம்

கடந்த பதினெட்டு ஆண்டுகளில் நடந்ததை இங்கு ஆராய் வோம். சுதந்திரம் கிடைத்தபோது மலைநாட்டுத் தமிழருக்கு எவ்வாறு உரிமைகளும் இருந்தன; தமிழ் மொழிக்கும் சிங்கள மொழிக்கும் சம அந்தஸ்து இருந்தது. முதலில் மலைநாட்டுத் தமிழரின் பிரஜா உரிமைகள் பறிக்கப்பட்டன, அதன் விளைவாக 8 தமிழ்ப் பிரதிநிதிகள் சபைக்கு வர முடியாமல் போய்விட்டது. பின்னர் சிங்களம் மட்டும் சட்டம் இயற்றப் பட்டது. அதன் விளைவாகத் தமிழ் மக்களுக்கும் சிங்கள மக்களுக்கும் இடையே வெறுப்பு வளர்ந்தது. இவ்வெறுப்பின் காரணமாகத்தான் வகுப்புக் கலகம் ஏற்பட்டது. இப்பிரச்சனைகளை அரசாங்கம் கவனத்திற்கு எடுக்கவில்லையென்பதைச் சிம்மாசனப் பிரசங்கம் காட்டுகின்றது. தேர்தல் சட்டத்தின் கிழும் மலைநாட்டுத் தமிழருக்கு உரிமை வழங்கப்படவில்லை. அத்துடன் அவர்கள் என்னிக்கைப் பலத்தைப் பாவித்துத் தங்களுக்கு அதிக தொகுதிகள் ஏற்படுத்திக் கொண்டனர்.

நட்ட ஈடு வழங்கப் படாததேன்?

1958-ம் ஆண்டுக் கலகத்தின்போது உரிமைகளையும் உயிர்களையும் இழந்தவர்களுக்கு உதவி செய்யவில்லை அரசாங்கம். இக்கலவரத்தின்போது பெருந்தொகையான மக்கள் உயிர்நஷ்டம், பொருள் நஷ்டம் எல்லாம் அடைந்திருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் சிலர் தாம் தேடிவைத்த தேட்டங்கள் அனைத்தும் இழந்து ஒட்டாண்டிகளாகி இருக்கிறார்கள். இப்படிப் பொருள் இழந்தவர்களில் சிங்களப் பகுதிகளில் கடை கண்ணி வைத்திருந்த தமிழ் வியாபாரிகள் பெரும்பாலோர், சிங்கள மக்களும் இப்படிக் கஷ்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் அரசாங்கம் நஷ்டஈடு வழங்க வேண்டாமா? எல்லா வற்றையும் இழந்தவர்களுக்கு ஏதாவது போதிய அளவு கொடுத்து அவர்கள் திரும்பவும் வாழ்க்கையை ஆரம்பிக்க உதவ வேண்டாமா? 1915-ம் ஆண்டில் நடைபெற்ற வகுப்புக் கலவரத்தில் நஷ்டமடைந்தவர்களுக்கு பிரிட்டிஷ் கொலோனியல் அரசாங்கம் கடை நஷ்டஈடு கொடுத்து உதவி இருக்கிறது. ஆனால் இன்றைய அரசாங்கம் எதுவித உதவியும் செய்ய முன்வராமல் இருப்பது வருந்தத் தக்கது.

சமஷ்டி அரசியல்மைப்பே மருந்து!

இன்று தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் அனுபவித்து வரும் தொந்தரவிற் கெல்லாம் ஒற்றையாட்சி முறையே காரணம். இம் முறையின் கீழ் தமிழர்கள் பெரும்பான்மையினரின் தயவு வேயே வாழ வேண்டும். நாகரிக மடைந்த மக்களின் அரசாங்கம் சிறுபான்மையினரின் உரிமைகளையும், பண்பாட்டையும் பாதுகாக்கத் தக்க அரசியல் சட்டத்தை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இந்நாட்டின் ஒற்றுமையைச் சமஷ்டி ஆட்சி சிஹைத்து விடுமென்று கூறுவது சரியல்ல. இந்நாட்டின் ஒற்றுமையைச் சமஷ்டி அரசியல் சட்டத்தால் தான் உருவாக்க வேண்டும்.

சுதந்திரம் பெறும்நாள் வந்தே தீரும்!

(தமிழரசுக் கட்சியின் மட்டக்களப்புக் கிளைக் காரியாலயத் திறப்பு விழா விளைப்பாது ஆற்றிய சொற்பொழிவு, 19 மூன்றாம், 1959)

இலங்கையில் நிறுவப்படும் எந்தச் சிங்கள ஆட்சியும், தமிழ்ப் பேசும் மக்களுக்கு சுயாட்சி கொடுக்க வேண்டிய

காலம் ஒன்று இன்று உடனடியாக இல்லாவிட்டாலும் கூடிய விரைவில் வந்தே திருமென்பது மறுக்க முடியாத உண்மையாகும். தமிழினத்துக்கு சுயஆட்சி வழங்காமல் இலங்கை ஆட்சிபீடத்தில் அமரும் எந்த ஆட்சியாளரும் நிம்மதியாகவும் குதந்திரமாகவும் இயங்க முடியாது. அவர்கள் பெற்ற கதந்திரத்தை அவர்களே அனுபவிக்க முடியாமல் போய் விடும். தியாகம் செய்யாமல் எந்த இனமும் விடுதலை பெற முடியாது. எம்து அன்டை நாடான இந்தியாவே அரைதூற் ரூஸ்டாகப் போராடித்தான் விடுதலை அடைந்தது. ஐஞ்சு மக்கள் ஒன்பது நூற்றுண்டு காலமாகப் போராடினார்கள். அதன்பின்னர் தான் அவர்களுக்கு வெற்றி கிடைத்தது விடுதலை பெற்றனர். இந்த உதாரணங்களைப் பார்க்கும்போது நாம் கதந்திரப் போராட்டத்தில் எந்தக் கட்டத்தில் இப்போது நிற்கிறோம் என்பது தெரிய வரும். எமக்குச் சுதந் திரம் கிடைக்க அதிககாலம் பிடிக்கலாம். ஆனால் இறுக்கியில் கிடைத்தே தீரும் என்ற உறுதியான நக்பிக்கை எண்க்கு உண்டு. சுதந்திரம் பெறும்வரை நாம் நமது எதிர்ப்பைத் தளர்த்தக் கூடாது. அப்ப அனுஸ்வம் கிடைக்கும்போது அதையே பூரண வெற்றி என்று தப்பு அர்த்தம் செய்து கொண்டு ஆர்ப்பரிப்பது அறிவினம். சோர்வு மனப்பான் மைக்கு இட்டு கொடுக்காது பொறுமையுடன் விடாப்பிடியாக உழைக்க வேண்டும்.

இந்தியா சுதந்திரம் பெறக் கட்டுக் கோப்பாக இருந்த மிரிட்டிஷ் ஏகாடிபத்தியத்துடன் போராட வேண்டியிருந்தது நாம் அந்த நிலையில் இல்லை பினவு பட்டுக் கிடக்கும் கிங்கள் அரசாங்கத்தோடுதான் நமது போராட்டம். ஒற்றுமையாக நாம் போராட்டத்தில் இறங்கி திட்சிந்தையோடு காரியமாற்றுவோமானால் செய்தி பெறுவது மிக எளிது. இலங்கையிலுள்ள தமிழ்ப் பேசும் மக்களை இன்று பல்லத் பிரச்சினைகள் புதுப்புது வடிவங்களில் வந்து குழ்கின்றன. இன்னால்காலம் ஏற்படுகின்றன அவைகளைச் சமாளித்து வெற்றிப் பாதையில் முன்னேற தமிழினமும் கவராக வேண்டும். விடுதலைப் போர் ஆர்ப்பம் வசத்து முன்னர் வெற்றி வெற்றி என்று பலர் தூஷக்கின்றனர் ஒரு சிலர் பலாத்கார சக்திகளினால் ஏற்படக்கூடிய தீட எவ்வளைக் கண்டதும் மனம் தளர்ந்து விடுகின்றது. தமிழினம் தன் மனதிலே குலையாது, தடுமாறுது, ஒரே வழியில் செல்ல முன்வர வேண்டும்.

காங்கேசன்துறை—பிரயாணிகள் துறைமுகமாக்கப்பட வேண்டும்!

[பாராஜுமன்றத்தில் நடைபெற்ற வாவு செலவுத் திட்ட விவாதத்தின் போது பேசியது. 23, மூலம் 1959]

காலம் முழுமீத்தநாள் முதலநாள் 1914-ம் ஆண்டுவரை யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள காங்கேசன்துறைத் துறைமுகம் ஒரு பிரயாணிகள் துறைமுகமாக விளங்கி வந்திருக்கிறது. 1914-ம் ஆண்டு இந்தோ-சிலோன் ரயில்பாதை போடப்பட்டதும் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள துறைமுகங்களைல்லாம் பிரயாணிகள் போக்கு வரத்துக்கு இடமளிக்காமல் முடப்பட்டுவிட்டன. இந்த நிலை உடனடியாக மாற்றப்பட வேண்டும். காங்கேசன் துறைத் துறைமுகமாவது ஒரு பிரயாணிகள் துறைமுகமாகத் திறக்கப்பட வேண்டும்.

அரசாங்கத்தின் பத்தாண்டுத் திட்டத்தில் கொழும்பு, காலி, திருக்கோணமலை ஆகிய துறைமுகங்களை வர்த்தகத் துறைமுகங்களாகத் திருத்தியமைப்பதற்கான திட்டங்கள் வருக்கப்பட்டுள்ளன. காங்கேசன்துறைத் துறைமுக வேலைகள் பின்போடப் பட்டுள்ளன. காங்கேசன்துறைத் துறைமுகத்தை ஒரு வர்த்தகத் துறைமுகமாக்கினால் மட்டும் போதாது. அதை ஒரு பிரயாணிதள் துறைமுகமாகவும் உடனடியாக ஆக்க வேண்டும்.

இறைமை மிகு திரை கடலோடிகள் கொண்ட யாழ் நாடு!

யாழ்ப்பாணத்தில் திறைமை மிக்க கடலோடிகள் வாழ் கிறார்கள். புகழ் பெற்ற மாலுமிகளையும் கடல் வளிகரிகளையும், கப்பல் ஓட்டிகளையும் படைத்த நாடு யாழ்ப்பாணம். இன்று அவர்களுடைய திறைமைகள் எல்லாம் விழுதுக் கிறதைத் தீராகி விட்டன. காரணம் அவர்கள் கப்பல் போக்கு வரத்தோ, கப்பல் வளிக்கோ செய்ய முடியாதவர்களாகிக் கட்டு விட்டார்கள். வடபகுதியில் வர்த்தகத் துறைமுகங்களும், பிரயாணிகளின் துறைமுகங்களும் திறக்கப்பட்டால் இவர்களுடைய தொழில் புணரி வாழ்வு பெறும். வாழ்வு செழிக்கும். நாடு வளம் பெறும்!

காங்கேசன்துறைத் துறைமுகம் பகுவக் காந்துக்களினுடையிக்கப்படுகிறது என்று சொல்வது தக்க சமாதானமாகது.

வருடத்தில் ஏழு மாதங்கள் இத்தறைமுகத்தைப் பயன்படுத்தக் கூடியதாக விருக்கிறது. இந்தக் காலத்திலேனும் அதை ஒரு பிரயாணிகள் துறைமுகமாகப் பாவிக்க ஏற்பாடுவள் செய்யப்பட வேண்டும்.

வாழ்ப்பாணத்துக்கும் இந்தியாவுக்குமிடையில் குறிப்பிடக்கூடிய அளவு பிரயாணிகளின் போக்குவரத்து இன்றும் நடைபெற்று வருகின்றது. இவ்வளவு பிரயாணிகளும் எனுவசியமாகச் சுற்றி வளைத்துக் கொண்டு வாழ்ப்பாணத்துக்கு வருகிறார்கள். வடபகுதியில் ஒரு துறைமுகம் இருந்தால் இந்த லீண் அலைச்சல் எல்லாம் தனிக்கப்பட்டாம். எனவே அரசாங்கம் காலதாமதமில்லாமல் காங்கேசன்துறைத் துறைமுகத்தை ஓர் பிரயாணிகள் துறைமுகமாகத் திறந்து வைக்கும்படி கேட்கிறேன்.

ஓஓஓஓஓஓ

உயிருக்குப் பயந்தால் உரிமை கிடைக்குமா?

[யாழ்ப்பாண முற்றவெளி மைதானத்தில் ஆற்றிய சொற்பொழிவு, ஆகஸ்ட் 1959.]

கண்ணியமற்ற அரசாங்கம்.

மக்கள் முன்னணி அரசாங்கம் எங்களுடன் செய்து கொண்ட ஒப்பந்தத்துக்கு யாழ்ப்பாணத்தில் சிங்கள உத்தியோக முத்திரையைப் பாவிப்பது முரணானது. தமிழ், சிறுபான்மை தேசியஇனத்தின் ஒருமொழி என்ற அளவில் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழில் நிர்வாகம் நடக்குமெனப் பண்டாரநாயக்கா எம்முடன் உடன்படிக்கை செய்து கொண்டார். அன்று நீதியென அவருக்குத் தோன்றிய விஷயம் வருப்புக் கலவரத்தின் பின் அந்தியாகத் தோன்றுகிறதா? கண்ணியம் ஒரு சர்க்காருக்கு இருக்குமானால் இந்தத் தமிழ் நிர்வாக ஒப்பந்தம் காப்பாற்றப்பட்டிருக்கும். சிங்களம் பொறித்த உத்தியோக முத்திரைகள் எங்களைச் சோதனைப்பார்க்கத் தூதாக விடப்பட்டிருக்க மாட்டாது.

பத்திரிகைச் செய்தியும் கட்சியின் பொறுப்பும்

வட கிழக்கு மாகாண அரசாங்க அலுவலகங்களுக்கு சில கால குமாஸ்தாக்கள் அனுப்பப்பட விருப்பதாக நேற்றைய

“வீரகேசரி”யில் ஒரு செய்தி வந்ததைக் கவனித்திருப்பீர்கள். இப்படி ஒரு சம்பவம் நடக்கப் போவதாகத் தான் அறிந்ததாக திரு. வண்ணியுசிங்கம் பாரானுமன்றத்தில் கேட்டதற்கும் பிரதமர் மௌனம் சாதித்தார்.

இத்தகைய செயல்களைக் கண்டு தமிழ் மக்கள் இனியும் வாளா விருக்க முடியாது. இனி என்ன செய்வதெனத் தமிழ் மக்கள் கேட்கின்றனர். இது பொறுமையற்ற ஒரு கேள்வி யல்ல. அமைதியும் உணர்ச்சியும் மிக்க ஒரு வினாவாகும். நேற்றும், இன்றும் நாம் நன்கு யோசித்துக் கண்ட முடிவு இந்த அடிமை அடையாளத்தை எதிர்க்க வேண்டு மென்பதாகும். பொறுப்பு மிகக் கமது கட்சி எதிர்ப்பு இயக்கம் நடத்தும்போது “அகிமிஸையைக்கைவிடாது நடப்பது” என நேற்று நைய நிர்வாகசபைக் கூட்டத்தில் முடிவு செய்யப்பட்டது. இதனால் வரும் கஷ்ட நஷ்டங்களைப் பூரணமாகத் தமிழ் மக்கள் உணரவேண்டும். கேரளத்தில் அண்மையில் நடந்த போராட்டங்களில் ஒன்றரை இலட்சம் மக்கள் கைதாயினர், எம் இயக்கத்தையும் பொலீஸ், இராணுவம் என்பனவற்றின் மூலம் தாக்குக் கூடும். இம்மாதத்தில் ஐஞ்சுப் முஸ்தபா எம் பிக்கு மட்டக்களப்பில் காட்டிய எதிர்ப்பின்போது கண்ணிய மாக நமது தொண்டர்கள் நடந்தார்களாயினும் பொலீசார் லிலரை அனுவசியமாகக் கைது செய்தனர். நேற்று தழை நிலாவிலையும் பொலீசார் முரட்டுத்தனமாக நடந்ததாக அறிகிறோம். ஆகவே நாம் நெறி தவறி நடக்காமல் இருப்பினும் அரசாங்கம் முறை கேடாக நடக்கிறது.

பொறுத்தது போதும்! பொங்கி எழுவோம்!

இத்தகைய அடக்குமுறையைக் கண்டு தமிழினம் தன் பிரதேசத்தில் சிங்கள நிர்வாகம் நடப்பதைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்காது. ஆனால் நாம் சிலகாலம் பொறுத்திருந்தது பற்றிப் பலரிடம் தப்பான் அபிப்பிராயம் ஏற்பட்டிருக்கலாம். சிலர் எம்மிலுக்குகளையும் நோக்கங்களையும் கைவிட்டு விடவோ மென்றும் என்னுகின்றனர். சமரசமாக முடிப்பில் கொண்ட நம்பிக்கையே காலதாமதத்துக்குக் காரணம் நேரடி நடவடிக்கை அவசரப்பட்டுச் செய்யும் காரியமல்ல. அது ராஜதந்திரமாகாது. என்னவரினும் சரி இனிப் பொறுக்க முடியாது. அகிமிஸையினின்று நேரடிப் போராட்டம் நடத்துவது தான் ஒரே வழி. ஆபத்துகள் பல நேரலாம். அதற்காக நடவடிக்கை மக்கள் முன் கூட்டி அறிந்து கொண்டு

எதற்கும் தயாராக இருக்க வேண்டும். பயந்து ஒதுங்கிவிடும் நிலையில் தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் இன்று இல்லையென்றே நம்பு மேற்கொள்ள வேண்டும். இந்த நாட்டரசாங்கம், தான் தர்ம நிலையில் நடப்ப தாக உலகத்துக்கு அடிக்கடி எடுத்துரைத்து வருகிறது. தமிழரை நக்குவதை மறைத்தும் வருகிறது. ஆயினும் உண்மையை வெளிநாட்டுப் பத்திரிகைகள் அம்பலப்படுத்தி விட்டன.

போராட்டம்! போர்ப்பரணி!!

எதிர் வரும் எம் போராட்டம் ஓர் கட்சிப் போராட்டம் மல்ல. கட்சி வழிகாட்டலாமே தனிரத் தனித்து நின்று இயக்கம் நடத்த முடியாது. நேரடி நடவடிக்கையில் ஈடுபடும் போது பொலீஸார் தொண்டர்களைக் கைதாக்கலாம். அவரை களைப் பின்பற்றி மேலும் மேலும், அனி அனியாக வந்து மக்கள் போராட்டத்தில் கலந்து கொள்ள வேண்டும். இதற்கு வேண்டிய ஆயத் தங்களைச் செய்து கொண்டு, அதாவது மாதசிகளைக்கிட நடத்த ஆயத்தம் செய்த பின்னரே இயக்கம் ஆரம்பமாகும். பொறுப்பற்ற நிலையில் இதைத் தொடங்கமாட்ட தோம். மத்திய செயற் கமிட்டியின் இந்த முடிவுக்கைமையைப் போராட்டத்தில் குதிக்கத் தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் இப்பொழுது இருந்தே தமிழ்மைத் தயார் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

**தமிழ் துரோகி எட்டப்பனும்
நம்மினடையே இருக்கிறுன்!**

மற்றெருகு வகையிலும் போராட்டத்தை நடத்த ஆயத் தமாயிருக்க வேண்டும். கடந்த பாரானுமன்றத் தேர்தலின் பின் எந்தத் தமிழ்ப் பிரதிநிதிகளுமே அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைக்கவில்லை. இது ஆட்சியாளருக்கு ஒரு பெரிய குறைபாடாக இருந்தது. இந்த நிலையில் திரு. எதிர்மன்னசினிகம் உதவி மந்திரிப் பதவி பெற்றது அவருக்குமட்டுமல்ல, தமிழனத்துக்கும் வெட்கமாகும். இன்ததை : காட்டிக் கொடுத்த ஒருவருக்கா வரவேற்பு வைப்பது? வரவேற்பு எதற்கு என்பதை மக்கள் சிந்திக்கவில்லை. தறிமுக்கும் சிங்களத்துச்சுகும் சமத்துவம் பெறுவதே தன் இலட்சியமென்ற தேர்தல் வாக்குறுதி யொன்றை திரு. எதிர்மன்னசினிகம் வெளியிட்டார். இன்று அவர் அந்தச் சமத்துவத்தை ஈட்டிக் கொடுத்து விட்டாரா? இதற்கு வேறு யாராவது எழுதிக் கொடுக்கும் பதிலைத் தான் அவர் சொல்ல வேண்டும். அத்தகையவர்களுக்கு வரவேற்பளிப்பது மக்கள் தம் நிலையில் தவறிவிட்டனர் என்பதையே எடுத்துக் காட்டும். எதிர்மன்ன சிங்கத்தின் செய்கை பெரும் முடித்தனமென்பதை மக்கள் உணர வேண்டும்,

இமயம் சாய்ந்தது!!

இலட்சிய வீரர் வன்னியசிங்கத்தின் வாழ்வும் சேவையும்

[அமரர் வன்னியசிங்கத்தின் மரணத்துக்கு அனுதாபம் தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது பாராளுமன்றத்தில் பேசியது. 23, செப்ரேம்பர் 1959]

திரு. வன்னியசிங்கத்தின் அகால மரணத்தால் ஏற்பட்ட துயர் என்ன முற்றுகப் பீடித்துள்ளது. இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியான எங்களின்கட்சிக்கும், இலங்கையிலுள்ள தமிழ் மக்களுக்கும் ஏற்பட்ட ஒரு பேரிடியாகவே அவரின் மரணத்தை நான் கருதுகிறேன். நாட்டிற்கும், தமிழ் மக்களுக்கும் ஏற்பட்ட நஷ்டத்துடன் அவருடன் பல ஆண்டுகள் கூடி வாழ்ந்த எனக்கும் பெரிய நஷ்டமாகும்.

அவரும் நானும்!

நாங்கள் இருவரும் தெல்லிப்பளையைச் சார்ந்தவர்கள். திரு. வன்னியசிங்கத்தின் நந்தையான திரு. வி. குமாரசாமி பழித்தவர்; பட்டம் பெற்றவர்; வழக்கறிஞராகத் தொழில் நடத்தியவர். திரு. வன்னியசிங்கம் இளமையிலிருந்தே புத்தி சாலியாக இருந்ததுடன் தமிழ் இலக்கியத்தை ஆழந்து படித்தவர். மகாஜனக் கல்லூரியிலும், யாழ்ப்பாண இந்துக் கல்லூரியிலும் கல்வி கற்று வண்டன் பல்கலைக் கழகப் பட்டம் பெற்றபின் சட்டம் பயின்றவர். எனக்குக் கீழ் அவர் தொழில் பயின்றவர். 1946-ம் ஆண்டில் அரசியல் உலகில் ஒன்று சேர்ந்ததால் எங்கள் நட்பு மேலும் பலப்பட்டது.

அரசியலில் பிரவேசம்

வழக்கறிஞராகச் சத்தியப் பிரமாணம் எடுத்த பின்யாழ்ப்பாணத்தில் தொழில்புரிந்து பிரபலமடைந்தார். 1946-ம் ஆண்டு முடிவில் நான் தமிழ்க் காங்கிரஸின் சார்பில் காங்கேந்துறையில் போட்டியிடத் தயாரானேன், நியமனப் பத்திரங்கள் தாக்கல் செய்யப்படும் தினத்துக்கு சில வாரங்களுக்கு முன்பு காங்கிரஸ் அபேட்சகரான திரு. தம்பியப்பா திட்டரென இறந்ததால் எங்களின் வேண்டுகோளின்படி கோப்பாயில் போட்டியிட இசைந்தார். அத்தேர்தனில் வெற்றி

பெற்று இறக்கும் வரையும் கோப்பாய் பிரதிநிதியாக இருந்தார்.

தமிழரசுக் கட்சியை நாட்டுக்குத் தந்தவர்

1948-ம் ஆண்டு முடிவில் அன்றைய திருமலைப் பிரதிநிதி யுடனும் என்னுடனும் சேர்ந்து கொண்டு தமிழ்க் காங்கிரஸிலிருந்து விலகி 1949-ம் ஆண்டில் இலங்கைத் தமிழரசுக் கட்சியை நிறுவினார். இந்தக் கட்சியின் தலைவராக மூன்றுண்டு கண் கடமையாற்றியுள்ளார். கட்சியின் கொள்கைளிலிருந்து அவர் தவறியதே கிடையாது. நல்ல ஞாபக சக்தியிருந்ததால் எந்த விஷயத்தையும் புள்ளி விபரங்களுடன் பேசுவார். எனக்குடைய கட்சியின் பேச்சாளராக விளங்கிய அவர் தான் நம் பியவைகளையே பேசுவார். தொகுதி எல்லை நிர்ணயக் கழிவு விடம் தமிழரசுக் கட்சி சமரப்பித்த மகஜரைத் தயாரித்த வரே திரு. வன்னியசிங்கந்தான்.

சிறந்ததோர் சொற்பொழிவாளர்

அவர் ஓர் சிறந்த தர்க்கவாதியாகவும் திகழ்ந்தார். மேடை களில் பேசும்போது அவரைப் பார்க்க வேண்டுமே! தமிழ் இலக்கிய அறிவும் மொழித் தேர்வும், அவர் சிறப்பாகப் பேசுவதற்கு உதவியாக இருந்தன. கேள்விகளுக்குப் பதிலளித்துக் கேட்டவர்களை மடக்குவதில் அவருக்கு நிகர் அவரேதான். அதனை அவர் ஒர் கலையாகவே வளர்த்துள்ளார்.

தியாகத்தின் சின்னம்

அவரை ஓர் உண்ணத மனிதனுக்கிய சில குணுதிசயங்களைக் குறிப்பிடாமல் இருக்க என்னால் முடியவில்லை. முதலாவதாக அவருக்கு சொந்த ஆசைகள் கிடையாது. அவரின் ஆசைகளை ஸ்லாம் தான் பணி புரியும் மக்களுக்கு என்னென்ன கிடைக்க வேண்டுமென்ற ஆசைகளே! இரண்டாவதாக தான் எடுத்துக் கொண்ட பணியைச் செய்து முடிப்பதற்காக எத்தனையை தியாகத்தையும் செய்யத் தயாராய் இருந்தார் அவர். கட்சிக்காகவும் சபை அலுவல்களை நடத்த உதவுவதற்கும் விருப்பத்துடன் எவ்வளவு வேலையையும் செய்வார். கட்சியின் சத்தியாக்கிரக இயக்கத்தை நடத்தத் தேவைப்பட்ட போது தமது தொழிலையும் அதிகமாகத் துறந்தார். தேவைப்பட்டால் தொழிலை முற்றுக்கத் துறக்கவே அவர் தயாராக இருந்தார். தம்மை ஒருத்து மக்களுக்குத் தொண்டு செய்வதில் முனைந்திருந்தார்.

வீரத்தின் விளைநிலம் அவர்!

திரு வண்ணியசிங்கம் அச்சம் தவிர்த்தவர். ஆண்மை மிக் கவர். 1956-ம் ஆண்டு சத்தியாக்கிரக்க்தின்போது அதில் மூழ் மூச்சாக ஈடுபட்டார். அவர் அன்று அணிந்திருந்த பெணியன்கூடக் காடையர்களால் கிழித்தெறியப்பட்டது. காயப்படுத்தப்பட்டார். சிறீ எதிர்ப்பு இயக்கத்தில் இரங்கிச் சிறை சென்றார். அச்சந்தர்ப்பத்தில் அவர் இரண்டு வாரம் சிறையில் அடைக்கப்பட்டார்.

தடுப்புக்காவல் தந்த பரிசு!

1958-ம் ஆண்டு வீட்டுக் காவலில் வைக்கப்பட்டார். அப் பொழுது இரத்த அமுக்கத்தால் கஷ்டப்பட்டு ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பப்பட்டார். இரத்த அமுக்கம்தான் அவரின் மரணத் துக்குக் காரணமாய் அமைந்தது. இப்படியெல்லாம் இக்கட்டுகள் ஏற்படும் என்று அஞ்சி அவர் மக்களுக்குத் தொண்டு செய்யப் பின் வாங்கியது கிடையாது! வருங்கால இயக்கங்களில் பங்கு பற்ற அவர் இல்லாதது பெரும் நஷ்டமாகும்.

தீண்டாமையின் வைரி

இன்னும் ஒன்று சொல்ல வேண்டும். வைதீகக் குடும்பத்தில் பிறந்திருந்தாலும் மிக முற்போக்கான எண்ணம், போக்கு, உடையவராய் இருந்தார். சமூகப் பணியிலும் ஈடுபட்டு வந்தார். தீண்டாமைக்கு எதிராளியாகவே அவர் எப்பொழுதும் இருந்து வந்திருக்கிறார். தீண்டாமை ஒழிப்புப் பிரசாரத்தில் அவர் திவிரமாக ஈடுபட்டிருக்கிறார்.

திரு. வண்ணியசிங்கம் நாட்டுக்கு நல்லவர் என்பது மட்டுமல்ல, வீட்டுக்கும் அவர் நல்லவர். அதாவது நல்ல கணவருக். நல்ல தந்தையாக விளங்கினார்.

அவரது மனைவிக்கும், குழந்தைகளுக்கும் எப்படி ஆற்றல் கூறுவதென்று தெரியாமல் தவிக்கிறோம்.

நல்லதோரு பிரதமரை நாடு இழந்தது!!

[தமிழரசுக் கட்சியின் சார்பில் மறைந்த பிரதமர் திரு. எஸ். டபிள்யூ. ஆர். டி. பண்டாரநாயகாவுக்குப் பாரானுமன்றத்தில் அனுதாபம் தெரிவித்து ஆற்றிய சொற்பொழிவு. 28, ஒக்டோபர் 1959]

தமிழரசுக் கட்சியின் சார்பில் மறைந்த பிரதமருக்குப் பாராட்டுரை வழங்குவதில் கலந்து கொள்ளுகிறேன். காலஞ்சன்ற பிரதமர் கொல்லப்பட்ட விதத்தைக் கண்டித்து கௌரவ அங்கத்தவர்கள் பேசியவற்றை நானும் ஆம் ஒதுக்கிறேன். மந்திரிமாரும் அரசியல் வாதிகளும் ஏடைப் பிடிக்கும் கொள்ளக்கூடும் வைத்திருக்கும் கருத்துக்களுக்கும் பரிசு காலஞ்சன்ற பிரதமருக்குக் கிடைத்தது போன்று தான் என்றால் நாட்டின் எதிர்காலம் இருண்டுவிட்டது என்றே சொல்ல வேண்டும்.

பலாத்காரம் தந்த பரிசு!

தூருவர் எந்தக் கருத்தையும் வைத்திருக்கலாம். தமிழ்மூடைய திட்டங்களை எவருக்கும் அனுசாது அமுல் நடத்த அவருக்கு உரிமையுண்டு. ஜனநாயகக் கோட்பாட்டின் மிக முக்கிய அம்சம் இது. கடந்த சில வருஷங்களில் நாட்டில் பலாத்காரம் தலைதுகியபோது அதைக் கண்டிக்கவும் தவிர்க்கவும் நாம் எல்லோரும் தவறி விட்டோம். அதனால் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்கு பலாத்கார வழிகள் தான் சிறந்தவை என்ற எண்ணேம் மக்கள் மனதில் வளர்வதற்கு நாம் ஒவ்வொருவரும்தான் பொறுப்பேற்க வேண்டும். பிரதமரை நாடுபவி கொடுத்தது பலாத்காரத்தை ஒரு அரசியல், சமூக ஆயுதமாகப் பாவிக்கும் தீங்கை ஒழிக்கும் என்றும், அவிம்சை நெறி நாடெங்கிலும் திலவும் என்றும் நம்புவோமாக.

சரித்திரத்தில் இடம் பெறும் தலைவர்

கடந்த முப்பது நாற்பது வருஷங்களாக நம்மிடையே வாழ்ந்த குறிப்பிடத்தக்க பிரமுகர்களில் திரு. பண்டாரநாயகும் ஒருவர் என்று சரித்திரத்தில் பொறிக்கப்படும். எனக்கு திரு. பண்டாரநாயகாவை 1915 விருந்து தெரியும். அப்போது நாம் இருவரும் முகத்துவாரம் அர்சு. தோமாஸ் கல் ஹரியில் கல்வி பயின்று கொண்டிருந்தோம். கல்லூரியில் அப்

போது இருந்த திறமைசாலி மாணவர்களில் ஒருவராகத் திரு. பண்டாரநாயகா விளங்கினார்.

ஜக்கிய தேசியக் கட்சியும் பண்டாரநாயகாவும்

1946-ல் சோல்பரி அரசியல் திட்டம் வர விருந்ததோடு திரு. பண்டாரநாயகா, திரு. டி. எஸ். சேனநாயகாவுடன் சேர்ந்து யூ. என். பி. கட்சியை ஸ்தாபித்தார். முறைப்படி திரு. டி. எஸ். சேனநாயகாவுக்குப் பின்னர் திரு. பண்டாரநாயகா பிரதமர் பதவிக்கு வந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் யூ. என். பி. கட்சிக்குள் நடந்த குழ்ச்சிகளால் அவர் கட்சியை விருந்தே விலக வேண்டியதாயிற்று.

எமது கடிதம்!

திரு. பண்டாரநாயகா யூ. என். பி யிலிருந்து விலகியபோது நான் அவருக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினேன். அதில் இவ்வாறு குறிப்பிட்டிருந்தேன்—

“நொந்துபோய் துக்கத்திலிருக்கும் வேளையில் ஒரே ஒரு உற்சாக வார்த்தை. மாற்று அரசாங்கம் இருக்கக் கூடிய சாத்தியக் கூறு இல்லாத இடத்து ஜனநாயகம் செயல்பட முடியாது. மக்களின் பெரும் பகுதி யினர் அந்த மாற்று அரசாங்கத்தை நீங்கள் தரவேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பர். பொறுமையாகவும் தெரியமாகவும் இருங்கள். என்னதான் நேர்ந்த போதிலும், நீங்கள் அவர்களுடைய பிடியிலிருந்து தட்பி வெளியேவர சாமர்த்தியமாக நடந்து கொண்டுகள். அல்லாவிட்டால் அவர்கள் உங்களைச் “சம்பல்” போட்டிருப்பார்கள்.”

பண்டாரநாயகா தந்த பதில்!

இதற்குத் திரு. பண்டாரநாயகா தமது கைப்படப் பதில் கடிதம் எழுதியிருந்தார். அதில் அவர் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருந்தார்:—

“அன்புள்ள செல்வா,

உங்கள் அன்பான கடிதத்திற்கு நன்றி. அந்தக் கடிதம் எனக்கு மிக்க உற்சாகம் ஊட்டுகிறது.”

யூ. என். பி. பதவியிலிருந்தபோது அதை யாராலும் தோற்கடிக்க முடியாது போல் தோன்றியது. திரு. பண்டாரநாயகா

வால் தான் அது முடிந்தது. அவர் ஒருவரால் தான் முடியக் கூடியதாகவும் இருந்தது. சிங்கள மக்களை அவர் கவரிந்தார். அவர்கள் உதவியால் டி. என். பியைக் கவிழ்த்தார்.

சிங்களம் மட்டுமே போர்க்குரல்

1951-ல் திரு. பண்டாரநாயகாவின் எதிர்காலத்தைக் கணிப்பது எவருக்கும் கஸ்டமாக இருக்கவில்லை. ஆனால் என்னைப் பொறுத்தவரையில், “சிங்களம் மட்டும்” என்ற ஆபத்தான போர்க்குரலோடு அவர் பதவிக்கு வருவார் என்று நான் எண்ணவில்லை. “சிங்களம் மட்டும்” என்ற போரிக்குரல் இல்லாமலே 1956 தேர்தலில் அவர் கட்சி ஜெயித்திருக்கலாம் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

ஆனால் ஒன்று, டி. என். பியை விடத் திரு. பண்டாரநாயகா தான் மக்களில் பெரும் பகுதியினரிடம் பிரசாரம் செய்தார். பல விஷயங்களில் திரு. பண்டாரநாயகாவின் கொள்கை முந்திய அரசாங்கத்தினுடையதைக் காட்டிலும் முற்போக்கானதாய் இருந்தது. ஆகவே, அவர் மொழிக் கொள்கையைக் கடைப்பிடித்தது தூரதிரிஷ்ட வசமானதாகும். இந்த மொழிக் கொள்கை நாட்டை இரண்டாகப் பிரித்தது. அத்தோடு தமிழ் மக்களைப் பொறுத்த வரையில் இது ஜனநாயக விரோதமானதுமாகும்.

காலனி சென்ற பிரதமரின் மொழிக் கொள்கையை முற்றுக எதிர்க்கும் ஒரு மக்கள் சமூகத்தையும் அரசியல் கட்சியையும் சார்ந்தவன் நான். ஆனால் ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன்: திரு. பண்டாரநாயகா தமிழ் மக்கள் மீது வெறுப்போ அருவருப்போ கொண்டிருக்கவில்லை. அதேபோல் நாங்களும் அவர் மீது அருவருப்போ வெறுப்போ கொள்ளவில்லை.

எதிரிகள் செய்த சதி!

மிகுந்த திறமை சாலியாகவும், ஆர்வமுள்ள அரசியல் வாதியாகவும் இருந்த காரணத்தால் அவர், நாட்டில் தமிழரை சம்பந்தப்பட்ட மட்டிலும் நிலைமையைக் காணத் தவற வில்லை. அவருடைய பெருமை குறித்து இதைச் சொல்லுகிறேன். தமிழர்களைப் பாதித்த தம் கொள்கைகளின் உக்கிரத்தைத் தணித்து ஆவன செய்ய அவர் விரும்பினார். அந்த வகையில் அவர் எவ்வளவோ சாதித்திருக்கலாம். ஆனால் அதற்கு அவருடைய எதிரிகள் அவரை விடவில்லை. தமிழர்

களை அவர் சாந்தப்படுத்துவதற்கு அவர்கள் தடையாக இருந்தார்கள்.

அவருடைய அரசாங்கத்தின் ஒரு பகுதி எங்களைப் பாதித்தது என்பதைக் குறிப்பிடுவது என்னுடைய கடமை. ஆனால் அதைக் குறிப்பிடுவதானது திரு. பண்டாரநாயகாவின் பெருமையையும் அவருடைய மக்தான் சாதனைகளையும் பாராட்டுவதற்கு எந்த விதத்திலும் தடையாக இல்லை. அவருடைய பிரிவுக்கு வருந்துகிறோம். திரு. பண்டாரநாயகாவின் மரணத்தால் கவலையடைந்துள்ள திருமதி பண்டாரநாயகாவுக்கும், அவரது பிள்ளைகளுக்கும் அனுதாபம் தெரிவிப்பதில் பங்கு கொள்ளுகிறோம்.

தமிழரசுத் தந்தை திரு. எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம்
சொற்பொழிவாற்றுகிறார்.

காலிமுக சத்தியாக்கிரகம்

போய்யில்லை! கனவில்லை! புகழ்ச்சியில்லை!
புனைக்கதையில் வருகேன்ற நிகழ்ச்சியில்லை!
ஐய்யோ! ஒரு மகனைத் தந்தை முன்னே
அடிக்கின்றார்! அந்தரத்தில் வீசுகின்றார்!
நெயத்தான் புடைக்கின்றார் ஏனையோரை!
நடுங்காது காலிமுகத் திடலில் ரத்த
மை சொண்டு விரகுகின்றார் தழிழ்ரோடு!
மானத்தி னேடன்றே வாழி! வாழி!

[கலைத் தொகை: காசி. ஆனந்தன்]

எழுத்தின் அரசியலை எண்ணிப் பார்த்து எந்தமிழாக கூர் தந்தை சூழ்வு காந்தி கோலத்தை நினைவிலிலே கொண்டுவந்து கொட்டுக்கூற போன இந்தப்பொருள் குறிக்கம் போனால்... ஆழத்தை நான் கண்டேன்! அடா! மக்கள் ஆயிரமாக கடுவது தமிழூர்யாளரின் நாவிக்குப் பழும் பெருமை தகுதற்காணோ? தமிழர்க்கு உள்ளுட்டம் வெல்கி! வெல்கி! [குத்தாரி காரி ஆற்காலி]

திறமான புகையிலை, சுருட்டு, இந்தியா
பீடி வகைகளும், சாய்ப்பு சாமான்
களும், தொகையாகவும் சில்
லறையாகவும் பெற்றுக்
கொள்ள இன்றே
விழயம் செய்க!

S. P. முருகுப்பிள்ளை,
கிளை: 473, மெயின் வீதி, 142, கொழும்பு வீதி,
மாத்தளை. கண்டி.

புகழ் பெற்ற
ஜெகஜோதி பற்பொடி
உபயோகியுங்கள்.
ஒரு முறை உபயோகித்தால் உண்மை
விளங்கும் !
வினியோகஸ்தர்கள் :

ஜெகஜோதி அன் கோ,
குருதெனியா, கண்டி.

நல்ல சாமான்கள் நியாயமான விலைக்கு
வேண்டுமா ? இன்றே நாடுங்கள் !

மல்லிகா ஸ்டோர்ஸ்,

59, பிரவுண்றிக் வீதி, கண்டி.
எங்களிடம் பலசரக்கு சாமான்கள், மாட்டுத் தீனி
வகைகள், எண்ணெய், கரி முதலியன் மொத்த
மாகவும், சில்லறையாகவும்
பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

தொலைபேசி எண்: 7083 தந்தி: “முருகன்”

MALLIKA'S

for better

- ★ PHOTOGRAPHS
- ★ OUT-DOORGROUPS
- ★ SNAP-SHOTS
- ★ RE-PRODUCTIONS

plus

PHOTO GOODS OF ANY KIND

Dial: 7065

MALLIKA STUDIO

(Just opposite the Police Station)

KANDY.

காலத்திற்குக் காலம் மாறும் புதுப்புது
 டிசையின்களில் கண்ணைக் கவரும்
 அழகிய வேலைப்பாட்டுடன் பவுண்
 தங்க நகைகளை குறைந்த விலை
 யில் பெற்றுக்கொள்ள
 உகந்த இடம்

ஜாஹரா ஜாவலரி மார்ட்

நம்பிக்கைக்கும் நாணயத்திற்கும் மட்டு
 மல்ல! தரத்துக்கும் உறுதிக்கும்
 எங்கள் பவுண் தங்க நகைகளே
 மலைநாட்டு மங்கையாரால்
 பெரிதும் போற்றப்படுகின்றன!
 உங்கள் ஆடர்கள் உடனுக்குடன்
 கவனிக்கப்படும்!

தொலை பேசி எண்: 7247.

ஒரு முறை விழயம் செய்யும்படி
 அன்புடன் அழைக்கிறோம்.

ஜாஹரா ஜாவலரி மார்ட்,
 23, திருக்கோணமலை வீதி,
 கண்டி.

மனதைக் கவரும் சுருட்டு, புகையிலை,
பிடவைத் தினுசுகள்
குறைந்த விலையில்
ஒருங்கே கிடைக்குமிடம்

M. U. K. கந்தையா,

1/4, தலவாக்கொல்லை.

வருகை தருக!

கண்ணைக் கவரும் வண்ணப் புடவைகள், மான்
மார்க் குடைகள் மற்றும் சிகிரெட், புகை
யிலை வகைகளும் மலிவான விலையில்
கிடைக்குமிடம்:

M. பொன்னம்பலம் & சன்ஸ்,

மெயின் வீதி, தலவாக்கொல்லை.

· ஒரு முறை விழயம் செய்யுங்கள்!

விதவிதமான சேலை, வேஷ்டி, பட்டுச் சால்வை
களுக்கு பஞ்சலிங்கம் ஸ்டோஸ்! சூட்கேஸ்,
திறங்பெட்டிகள், சுவர்க் கடிகாரங்களுக்கு
பஞ்சலிங்கம் ஸ்டோரஸ்

5/5, மெயின் வீதி, தலவாக்கொல்லை.

வருக! வருக!! என அழைக்கிறோம்!

கென்லிக், மைஸ்ரா, மைனர், குட்னஸ், வெஸ்டேன்
நேடிமேட் ஷேட்டுகெளுக்கும் மற்றும்
வேஸ்டிகள், சேலைகளுக்கும்.

S. R. செல்லையாபிள்ளை & சன்ஸ்,

A/11, மெயின் வீதி, வட்டக்கொடை.

THE SHOPPING CENTRE OF THE HILL CAPITAL

Specialising in:—

- ★ Falks, Sunflame & Butterfly Cookers;
- ★ Rolex, Roamer, Cyma & Damas Watches;
- ★ National & Philipps Radios;
- ★ Cameras & Films;
- ★ Fountain Pens of all Makes;
- ★ Trunks & Suit Cases of all patterns;
- ★ Footwear for Ladies, Gents and children;
- & Fancy Goods;

THE FANCY HOUSE,

TRINCOMALIE STREET & COLOMBO STREET,

KANDY.

திறமான யாழ்ப்பாணம் புகையிலே, சுருட்டு,
பலவிதமான பிடவை தினுசுக்கள், சாப்புச்
சாமான்கள் மலிவான விலையில்
பெற்றுக்கொள்ள

ரவீந்திரன் ஸ்டோர்ஸ்,

8/14, மெயின் வீதி, தலவாக்கொல்லை.
இன்றே வருக!

சிறந்த உணவுகளை, குறைந்த விலையில் தயாரித்து
வினியோகிப்பது செல்வன் கபே!

கண்டிக்கு விழுயம் செய்வோருக்கு நல்ல முறையில்
உணவளிப்பதும் செல்வன் கபே!!

எந்த வைபவங்களுக்கும்

செல்வன் கபே,

உரிமையாளர் : 50, 52, பேராதனை வீதி,
பொ. செல்வத்துரை, கண்டி.
திருநெல்வேலி, யாழ்ப்பாணம்.

உங்கள் அச்சு வேலைகளை

உடனுக்குடன் பூர்த்தி செய்ய
கலைவாணி புத்தக நிலையம்

காத்திருக்கிறது!

அறிஞர்கள் நூல்கள், நாவல்கள் பலவும் ஒருங்கே
பெற்றுக்கொள்ள ஒரு முறை விழுயம் செய்யும்படி
அன்புடன் அழைக்கிறோம்.

கலைவாணி புத்தக நிலையம்

130, திருமலை வீதி,
கண்டி.
தொலைபேசி எண்: 7196.

மெயின் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

PEOPLE ALL OVER
ARE TALKING
ABOUT.....

EMPIRE STORES
DYE &
WORKS

TAILORS OF REPUTE

- ★ Woollen Merchants
- ★ Shoe People
- ★ Dyers & Dry Cleaners

No. 80 & 82,
Tirikunamale Vidiya,
KANDY.

Dial: 7051

பயன் பெறுங்கள்!

இரு முறை நுகர்ந்தால் மறுமுறை நுகர மனம் விரும்புவது! மனம் நிறைந்தது! குணம் குன்றுதது! சுவைமிக்கது! உத்தரவாதம் உடையது, நன்று நன்றென மக்களால் தினம் தினம் பாராட்டப் படுவது! விமலா தயாரிப்பு களான:

விமலா முக்குத்தாள், விமலா பல்லுத்தாள்,
விமலா சுருட்டு!

இரு முறை வாங்கி உபயோகித்து எங்கும் கிடைக்கும் எமது தயா ரிப்புகளின் தரத்தை உணருங்கள். V. P. P. ஆட்கள் உடனே கவனிக்கப்படும்.

விமலா ஸ்டோர்ஸ்

உரிமையாளர் : M. T. சுப்பிரமணியம்.
208, 117 கொழும்பு வீதி, கண்ணடி.

மனதைக் கவரும் மங்கையர் பலரும்
எங்கள் நகைகளையே விரும்பி அணிகிறார்கள்
இன்றே வருக!
ரத்தின மாளிகை.

பிழை திருத்தம்

64-ம் பக்கத்தில் ஜனப். M. M. இஸ்மாயில் காரியப்பர் — “இன்றைய பாரானுமன்றப் பிரதிநிதி” எனத் தவறுதலாகப் பிரசரமாகிவிட்டது. அது போலவே 121-ம் பக்கத்திலுள்ள கவிதையில் “வரைகின்றூர்” என்றிருக்க வேண்டியது “விரைகின்றூ” ரெனவும் கவிதை: கா. சி. ஆண்தன் என்பது, காசி. ஆண்தன் என்றும் பிரசரமாகிவிட்டது.

தவறுக்கு வருந்துகிறோம்.

நூல் வெளியீட்டின் இலட்சியம்

தமிழ்த் தலைவர்கள், பெரியார்கள் அனைவரும் உயிருடன் இருக்கையில் கெளரவிக்கப்படல் வேண்டும்; அவர்கள் சேவைகளைப் போற்றிப் புகழ்வதன் மூலம் அவர்கள் பணியை மேலும் சிறப்புற அமைத்திட வழிகாண் வேண்டும்; இறந்த பின் இரங்கல் கூட்டம் நடத்துவதிலும், செத்தொழிந்தபின் சோகப் புலம்பளில் முழுவதிலும் அர்த்தமில்லை என்பவர்கள் கட்சியைச் சார்ந்தவன் நான். அந்த இலட்சியத்தில் மலர்ந்ததுதான் தவச் செல்வர் பற்றிய இந்த நூல்.

அமரர் வன்னியசிங்கம்

நூபக மலர்

கோப்பாய் கோமான் அமரர். வன்னியசிங்கம் அவர்கள் நூபகார்த்தமாக ஒரு சிறப்பான மலர் ஒன்று வெளியிட ஆவல். ஆனால் அது ஓர் வண்ண மலராக மலர்ந்திட வேண்டுமானால் எமது முதல் முயற்சியான இந்த நூலுக்கு தமிழ்ப் பேசும் பெருமக்களின் முழு ஆதரவு தேவை! எனவே இந்த நூலினைப் பெற்றிடாதவர்களைப் பிரதிகள் வாங்க வைத்திடுவதன் மூலம் எமது அடுத்த பணிக்கு உதவும்படி அனைவரையும் பணிவள்ளுடன் வேண்டுகிறேன்.

